

คำนำของผู้เขียน

เมื่อพระประสงค์ของพระเจ้าที่จะให้โครงการจักรวาลเปลี่ยนไปเป็นวัตถุประสงค์เกิดขึ้นในจิตของพระองค์ พระองค์เพียงตรัสว่า “จงเป็น” โครงการจักรวาลนั้นที่ปรากฏขึ้น ในลำดับและการจัดการต่อไปนี้

หนังสือเล่มหนึ่ง เปิดขึ้นและแสดงอย่างชัดเจน

หนังสือประกอบด้วยบันทึกที่ถูกเก็บไว้จำนวน 300 ล้าน บันทึก

แต่ละบันทึกที่ถูกเก็บไว้ประกอบด้วยแกแเล็กซี่ จำนวน 80,000 แกแเล็กซี่

แต่ละแกแเล็กซี่มีระบบที่เสถียรกว่า 100,000 ล้านระบบ และระบบที่ไม่เสถียรกว่า 1.2 ล้านล้านระบบ

แต่ละระบบมีดวงอาทิตย์และดาวเคราะห์บริวารประมาณ 9-13 ดวงต่อระบบ

เป็นเรื่องเข้าใจผิดและถือเป็นการคาดเดา ที่กล่าวว่า โลกของเราเท่านั้นที่เป็นโลกแห่งการตั้งถิ่นฐานมนุษย์ มีอาณานิคมและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์และฉุนิในทุกๆ แกแเล็กซี่ และแต่ละอาณานิคมมีรูปแบบการใช้ชีวิตคล้ายกับใน โลกของเรา ชีวิตทุกรูปแบบ ทุกอารมณ์ ความต้องการของชีวิตที่เกิดจากความหิวกระหาย การนอนหลับ การตื่นนอน ความรัก ความโกรธ เพศสัมพันธ์ การแพร่พันธุ์ ล้วนแล้วแต่ปรากฏอยู่ในทุก โลกที่มีการตั้งถิ่นฐาน

มีระบบการตั้งถิ่นฐานดาวรีนแกแเล็กซี่ มากกว่า 100,000 ล้านแห่ง ระบบที่ไม่ดาวรีนเหมือนกับคลังเพื่อการซ่อมแซมแหล่งที่อยู่อาศัยดาวรีน นั่นคือระบบที่ไม่ดาวรีน จะกระจัดกระจายอยู่และสนับสนุนระบบดาวรีน ทุกๆ ระบบมีภูเขาดวงดาวที่ใช้เล่นสกี เป็นของตนเอง มีสัตว์ พืชและแร่ธาตุเหมือนที่มีอยู่ในดาวของเรา

พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์และฉุนิขึ้นมา ด้วยความรักความทะนุถนอมของพระองค์ และประกาศให้สรวงสวรรค์เป็นที่พำนักของพวกเขาและกล่าวว่า

“โอ้อาตัม เจ้าและคู่ครองของเจ้าจงพำนักอยู่ในสรวงสวรรค์นั้นเถิด และเจ้าทั้งสองจงบริโภคน้ำจากสวนนั้นอย่างกว้างขวาง ณ ที่ที่เจ้าทั้งสองปรารถนา และจงอย่าเข้าไปใกล้ต้นไม้ (มิเช่นนั้นแล้ว) เจ้าทั้งสองจะกลายเป็นผู้ธรรมดาเถิดเอง” (อัลกุรอาน บทที่ 2 โองการที่ 35)

บรรดาศาสดาถึง 124,000 ท่าน ที่พระเจ้าทรงส่งลงมาในโลกใบนี้ของพระองค์เพื่อเทศนาสั่งสอนกฎเกณฑ์ในการดำรงชีวิตที่แท้จริง เตือนเราเกี่ยวกับเรื่องนรก และเพื่อแผ่

กระจายแสงสว่างแห่งคำสอนของบรรดาศาสดา ผู้สืบทอดทั้งหลายซึ่งรับมรดกของท่านศาสดา เหล่านั้นมา ต่างก็ดำเนินรอยตามพวกท่าน บรรดาผู้สืบทอดของศาสดา ผู้ทรงศีล นักปราชญ์ ราชบัณฑิต และมิตรของพระเจ้าทั้งหลาย ต่างศาสนา สั่งสอนในเรื่องเอกเทวนิยม ไปตาม สภาพแวดล้อมและภูมิดำเนินาของพวกเขา ด้วยภาษาของแต่ละคน พวกเขาประกาศสั่งสอนว่า พระเจ้านั้นทรงเอกะ มีเพียงพระองค์เดียว ทรงมีเอกลักษณ์ สมบูรณ์และไร้ข้อสงสัยใดๆ พระองค์ไม่ทรงให้กำเนิด ไม่ทรงถูกกำเนิด และไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ ทุกศาสนา ล้วนสั่งสอนในเรื่องความเอกะ และเอกานุภาพในตำแหน่งของพระเจ้า ไม่ปรากฏว่ามีศาสนา ใดในโลกนี้ปฏิเสธการมีอยู่ของพระเจ้า บรรดามิตรของพระเจ้า (เอาเลียอ์) ได้ทำให้กระจ่างใน หลายๆ วิธีการและวิวัฒน์ระบบต่างๆ ขึ้นมา เพื่อความเข้าใจและการเรียนรู้อย่างครอบคลุม เกี่ยวกับความเอกะ เอกานุภาพ ความสมบูรณ์และสภาพที่เป็นสัจจะของพระเจ้า

คบไฟแห่งการเรียนรู้

ในการส่งสาส์นนั้น ธรรมชาติได้ดำเนินการถ่ายทอดคบไฟแห่งการเรียนรู้ของพระเจ้า จากยุคหนึ่งไปยังอีกยุคหนึ่งต่อไป บรรดาผู้สละโลก (ซูฟี) ผู้ที่พระเจ้าทรงรัก (วะลี) เกาส์ กุ คูบ มัจซุบ ปราชญ์ กอลันดาร์ และอัปคัล คือ บรรดามือของธรรมชาติ ซึ่งถือคบไฟของแสงสว่าง ไปข้างหน้า บรรดาผู้สูงส่งเหล่านี้ ไม่เพียงจุดประกายความสว่างให้ตัวเองจากแสงสว่างนี้ แต่ยังแผ่กระจายไปยังผู้อื่นด้วยเกียรติประวัติอันเป็นตำนานของพวกเขา ไม่เพียงแต่จารึกไว้อย่างไม่ อาจลบออกจากหน้าประวัติศาสตร์ได้เท่านั้น แต่ยังคงอยู่ในจิตและสำนึกของมนุษยชาติ ด้วยการ วิงวอนขอของพวกเขาให้ชีวิตแก่ผู้ที่ตาย ให้สุขภาพที่ดีแก่ผู้ป่วยไข้ ให้อาหารแก่ผู้หิวโหย ให้ ความร่ำรวย และความมั่งคั่งแก่ผู้ยากจน ช่วยชีวิตแก่ผู้เคราะห์ร้าย ให้ลูกๆ เป็นของขวัญแก่ผู้ เป็นหมัน ให้การสงเคราะห์แก่ผู้ประสพภัยพิบัติ และความทุกข์ยากลำเค็ญ

สถานภาพของกอลันดาร์

ในหมู่ประชาชน กอลันดาร์ คือ ผู้ยินดีกับอิสรภาพจากการผูกมัด และขอบเขตของ กาลเทศะ สิ่งมีชีวิตทุกชนิดอยู่ในการแนะนำและคำสั่งของพวกเขา ทุกบทบาท และทุกส่วน จักรวาลอยู่ในการควบคุมของพวกเขา แต่บุคคลผู้สูงส่งเหล่านี้อยู่ห่างไกลจากสิ่งชั่วร้ายใจ ความละโมภและราคะต่างๆ เมื่อประชาชนร้องขอ พวกเขาจะรู้สึกว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องรับฟัง และแก้ไขสาเหตุแห่งความทุกข์ยากลำเค็ญของประชาชนนั้นให้หมดไป เพราะพวกเขาได้รับการ แต่งตั้งจากธรรมชาติเพื่อเป้าหมายนี้โดยเฉพาะ ผู้คนเหล่านี้คือผู้ที่พระเจ้าทรงตรัสว่า

“ฉันจะเป็นมิตรกับบ่าวของฉัน และกลายเป็น หู ตา และลิ้นของพวกเขาเพื่อทำให้พวกเขาพูดและสัมผัสผ่านฉัน”

ตามคำสั่งสอนของผู้คนที่มีความสูงส่งเหล่านี้ ทุกคนได้รับความพึงพอใจจากความสัมพันธ์แห่งความรัก และความเมตตาของพระเจ้า เป็นความสัมพันธ์ที่พวกเขาสามารถกระชับกระซากับพระองค์อย่างเป็นทางการเป็นส่วนตัวได้

คำนำของผู้แปล

ศาสตร์ทางด้านจิตวิญญาณ เป็นมรดกความรู้ของบรรพชนมนุษยชาติมาตั้งแต่ในอดีต ย้อนกลับไปถึงบิดาของมวลมนุษย์ คือท่านศาสดาอาดัม (อ) ที่เดียว และสาเหตุที่ทำให้บรรดาเทวดาและญินต้องกราบกรานต่อมนุษย์ และการที่มนุษย์ต้องลงมาใช้ชีวิตบนโลกใบนี้ ก็เพราะจิตและวิญญาณนี้โดยแท้ พุคเช่นนี้อาจทำให้เกิดความฉงนสนเท่ห์ แต่เชื่อว่า จะเกิดความกระจ่างเมื่ออ่านหนังสือเล่มนี้จบ

ในฐานะมนุษย์ ยังมีมนุษย์จำนวนมากไม่รู้ตัวว่าตนเองเป็นใคร มาทำอะไร มีความสำคัญและบทบาทอย่างไรในดาวเคราะห์ดวงนี้ คำถามสองสามข้อดังกล่าวดูเหมือนเป็นคำถามที่ง่าย แต่หากพิจารณาให้ถ่องแท้จะพบว่า ยากนักที่จะหาคำตอบที่เหมาะสมและครบถ้วนกระบวนความ

ในการตอบคำถามหรือแก้ปัญหาสิ่งใดก็ตาม ต้องใช้กระบวนการหรือเครื่องมือที่ถูกต้องและเหมาะสม วิทยาศาสตร์และความเจริญก้าวหน้าทางด้านกายภาพ ไม่สามารถตอบปัญหาข้างต้นได้ และศาสตร์ทางจิตวิญญาณคือกระบวนการที่เหมาะสมในการตอบปัญหาดังกล่าว

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเล่มเล็กๆ เล่มนี้ จะได้ให้คำตอบและทำให้ผู้อ่านตระหนักรับรู้ถึงจิต และวิญญาณ ซึ่งเป็น “ตัวตน” ที่แท้จริงของมนุษย์ทุกคนในโลกนี้ อันจะนำไปสู่คำตอบที่ว่ามนุษย์เป็นใคร มาทำอะไร และมีบทบาทสำคัญอย่างไรในดาวเคราะห์ดวงนี้

ด้วยสันติและการวิงวอน

อบูอิรฟาน ซาลิกี

คำนำของผู้จัดพิมพ์

หนังสือ “จิตสำนักกอลันดาร์” นี้ เป็นหนึ่งในโครงการแปล และจัดพิมพ์หนังสือที่มีเนื้อหาทางด้านจิตวิญญาณจำนวน 3 เล่ม ของสำนักพิมพ์ 14 พับลิเคชั่น ซึ่งประกอบด้วย

1. ปราจิตวิทยา
2. จิตสำนักกอลันดาร์
3. โทรจิต

ทั้งนี้เพื่อสนองตอบความสนใจใฝ่หาความรู้ความเข้าใจ ในศาสตร์ที่พุดถึงตัวตนด้านในของมนุษย์ ซึ่งได้รับความสนใจอย่างมากในโลกปัจจุบันที่เต็มไปด้วย โศกนาฏกรรมทางจิตวิญญาณ ท่ามกลางความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

โดยเฉพาะอย่างยิ่งหนังสือทั้งสามเล่มนี้ เป็นการนำเสนอเนื้อหาและมุมมองในทัศนะของมุสลิม จากแง่มุม และคำสอนของอิสลาม ซึ่งเป็นศาสนาและสำนักคิดที่ให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อเรื่องของจิตวิญญาณ ซึ่งท่านผู้เขียนคือ กวาญะฮ์ ชัมชุดดีน อะซีมี ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องจิตวิญญาณที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งในปัจจุบัน ได้พยายามนำเสนอด้วยสำนวนและวิธีการเขียนที่ชัดเจน ง่ายต่อการทำความเข้าใจ

ทางสำนักพิมพ์ฯ ขอขอบคุณท่านผู้แปลและเรียบเรียงภาษาไทย และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกๆ ท่านที่ช่วยผลักดัน จนหนังสือชุดนี้สามารถสำเร็จสู่บรรพบุรุษได้

ด้วยจิตคารวะ

สำนักพิมพ์ 14 พับลิเคชั่น

กวาญะฮ์ ชัมชุดดีน อะซีมี

ร่างกายและวิญญาณ

เมื่อเราวิเคราะห์เกี่ยวกับชีวิต จะเห็นว่ามนุษย์ทั้งชายและหญิงต่างต้องการ มีชีวิตที่มีความสุข แต่ความเป็นวัตถุที่เข้ามาใกล้ชีวิตทำให้เกิดอุปสรรคและสูญเสีย ความกล้าหาญโดยสิ้นเชิงในทุกขั้นตอนของชีวิต โดยที่ทุกขณะจิตของชีวิตเราก็คือความสูญสลาย ไม่จีรังและไร้ความแน่นอน ยิ่งไปกว่านั้น เรายังไม่รู้เลยจริงๆ ถึงความสุขที่เที่ยงแท้และวิธีการที่จะประสบความสำเร็จจากการยึดถือเอาวัตถุเป็นสิ่งสำคัญ จำเป็นที่เราจะต้องสำรวจตรวจสอบถึงพื้นฐานที่จริงแท้ เพื่อให้รู้ซึ่งถึงความสุขที่แท้จริงนี้

เมื่อยังเป็น “ศูนย์” เราจำเป็นต้องเป็นบางสิ่งบางอย่าง เพราะการไม่เป็น สิ่งใดนั้น ก้านกับการเป็นขึ้นมา ชีวิตด้านวัตถุของเราเริ่มในกรรมมารดา หลังจาก ปฏิสนธิและผ่านกระบวนการต่างๆ วัตถุชิ้นนี้ก็ไปถึงจุดสูงสุดของภาพชีวิตที่กลาย มาเป็นสิ่งที่มีชีวิต จากสิ่งที่ไม่มีอะไรเลย สิ่งแวดล้อมและสภาพรอบ “ภาพ” นี้ ได้จัดเตรียมการแก่ฝนไว้เนื่องจากยังคงเวลาต่อความหมายความสุขที่แท้จริง ที่จะกล่าวถึงแบบแผนของการ ได้มาซึ่งการพัฒนาทักษะ

การที่จะได้สวมกอดกับความสุขที่แท้จริงนั้น ก่อนสิ่งอื่นใดบุคคลผู้หนึ่งจะต้อง มีความรู้ ว่า ชีวิตมิได้วางพื้นฐานอยู่บนร่างกายเท่านั้น แต่อยู่บนความเป็นจริงที่ยอม รับร่างกายซึ่งเป็นเนื้อหนังมังสา นี้ ในฐานะเป็นอารมณ์ของตัวเอง หลังจากถือ กำเนิด สิ่งพิเศษหน้าเราในช่วงที่สองก็คือ ในทุกช่วงเวลาของชีวิตของเราคือการสิ้นอายุขัย หลังจากให้ชีวิตอื่นๆ แล้ว ช่วงระยะเวลาของความเป็นทารกในเวลาหนึ่ง ช่วงเวลาของความเป็นเด็กในอีกเวลาหนึ่ง เปลี่ยนเป็นวัยรุ่นหลังจากผ่านวัยหนุ่มมาอย่างเต็มที่

ภาพการดำรงชีพ

หนทางของเราไปสู่ความจริงนี้เป็นไปได้ทางเดียว เมื่อเรารู้ว่าภาพชีวิตนี้ ไม่ใช่ “ร่างกาย” แต่เป็นจิตสำนึก เราไม่มีอิสระเสรีที่จะเรียกมันว่าจิตสำนึก เพียง เพราะจิตสำนึกคือมัจฉิมของการหาเอกลักษณ์แห่งตัวเอง ซึ่งครอบครองคฤหาสน์ แห่งชีวิตทั้งหมดของเราเอาไว้ด้วยกัน การสูญสลายของร่างกายไปสู่การสิ้นสภาพ ของวัตถุที่มีความหนาแน่นและมลภาวะนั้นอยู่ในความรู้ของเรา และเรายังตระหนัก ความจริงที่ว่า การสูญสลายของร่างกายไม่ได้เป็นสาเหตุให้จิตสำนึกถูกทำลายลง แต่ในทางตรงกันข้ามจิตสำนึกนั้นถูกส่งผ่าน ไปยังโลกอื่น

สิ่งหนึ่งที่มีกล่าวไว้ตรงกันและกล่าวอย่างซ้ำๆ ในบรรดาคัมภีร์คือ มนุษย์มิ ได้เป็นเพียงร่างกาย เนื้อหนังมังสา แต่เป็นความมีจิตสำนึก เมื่อพิจารณาช่วงชีวิต จากเกิดจนถึงตาย เราจึงได้รู้ว่าความมีจิตสำนึกคือรากฐานที่ถูกวางลงในครรภ์มารดา ลดลงในด้านหนึ่งและเพิ่มขึ้นในอีกด้านหนึ่ง จิตสำนึกลดลงมากเท่าใด มนุษย์ก็จะ ถูกนำพากลับไปยังอดีตมากเท่านั้น

ความก้าวหน้าของความมีจิตสำนึกเป็นผลต่อการ เคลื่อนที่ไปยังอนาคต ปัจจัยของอายุถูกนำมาพิจารณา เพราะการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของความมีจิตสำนึก ภาวะหนึ่งของความมีจิตสำนึกถูกเรียกว่าความเป็นเด็ก และอีกภาวะหนึ่งคือวัยหนุ่ม และอีกภาวะหนึ่งคือวัยชรา กล่าวอย่างสั้นๆ ความมีจิตสำนึก ผดุงชีวิตที่เป็นวัตถุไว้ และด้วยความมีจิตสำนึกนี้ร่างกายได้เกิดขึ้นตอนการวิวัฒนาการขึ้น ตัวมันเองยังคงไม่ถูกระทบกระเทือนและมั่นคงอยู่

พินิจพิจารณาตัวเอง

เมื่อเราพินิจพิจารณาตัวเองจะสรุปได้ว่า เรามีร่างกายที่สูญสลายได้และมี ขอบเขตเชิง เป็นเอกลักษณ์ของเรา ร่างกายอันสัมผัสได้เชิงเรามองเห็น ประกอบด้วยความหนาแน่น ความสกปรก การเนาเปื่อยและกลิ่นเหม็น พื้นฐานของการเนาเปื่อยทำให้มนุษย์ทั้ง โลกนี้เข้าใจได้ว่า เขาคือวัตถุ เป็นผู้สืบเชื้อสายของโลกวัตถุ ความคิดที่มีขอบเขตจำกัดนี้ ชี้นำให้ทุกคนอยู่ในสถานที่หนึ่ง และพบว่าตัวเองถูก ดักติดอยู่ในใยแมงมุมของความคิดที่จำกัด และนั่นคือผลลัพธ์ของความคิดที่มีขอบเขตและถูกจำกัด มนุษย์ทุกคนที่อาศัยอยู่บนดาวเคราะห์ดวงนี้ ระบุประเภทตนเอง ว่าเป็นมุสลิม ฮินดู ปาร์ซีหรือคริสเตียน แต่วิญญาณ ไม่อาจถูกครอบงำด้วยนามชื่อ ใดๆ ได้ เพราะแสงก็เป็นเพียงแสง ไม่ว่าแสงนั้นจะอยู่ในส่วนใดของโลก ไม่ว่าอาหรับ ยุโรปหรือ เอเชีย

ระบบของพระเจ้าได้รับการสถาปนาขึ้น ในวิถีทางที่ศาสน์ทั้งหมดของ พระองค์ ซึ่งเคยส่งมายัง โลกนี้สามารถเข้ากันได้ และเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปในแบบ ภาษาของพวกเขา ภาษาของคัมภีร์ไบเบิลเป็นของคริสเตียน อัล กุรอานเป็นราก ฐานทางศาสนาของมุสลิม ชาวฮินดูเคารพกัदीพระเจ้าโดยใช้ภาษาจากภักวีตคิตา คัมภีร์ทั้งหมดนี้เป็นเสียงของบรรดาปาวทาสของพระเจ้า ซึ่งแผ่กระจายไปทั่วโลก เหมือนกับแสงสว่าง

เมื่อเราพิจารณาไตร่ตรองดูการสรรค์สร้างจักรวาล ก็จะมาถึงบทสรุปในที่สุด ว่าจักรวาลของเรานี้ โดยตัวเองแล้วคือสุรเสียงของพระเจ้า เมื่อพระองค์ตรัสด้วย สุรเสียงของพระองค์ว่า “จงเป็น” จักรวาลทั้งมวลก็บังเกิดขึ้นมาทันที พระเจ้าทรง แนะนำตนเองว่า ทรงเป็นมิตรของสิ่งถูกสร้างเหมือนพ่อที่ไม่ลืมหูลูก เช่นเดียวกับพระ เจ้าไม่เคยทรงลืมหูลูกที่ถูกสร้างของพระองค์

อัลลอฮ์หรือพระเจ้า ผู้ทรงเป็นพระผู้อภิบาล ของเรา และเป็นผู้จัดเตรียมทรัพยากรทุกชนิดแก่เรา และทำให้เรามีประสบการณ์ หลากหลายขั้นตอนของชีวิต พระองค์เป็นมิตรของเราจริงๆ

การศึกษาจากคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์เปิดเผยให้เห็นว่า พระเจ้าไม่เคยทอดทิ้งสิ่งถูกสร้างของพระองค์ไว้เพียงลำพังอย่างโดดเดี่ยวเลยไม่ว่าสภาพทางกายภาพของเขา จะแตกต่างจากคนอื่นอย่างไรเมื่อคิดในเชิงพันธุกรรม เราพบว่าการสรรค์สร้างเกิดขึ้นภายใต้แบบแผนที่แน่นอน เมื่อเมล็ดพืชถูกหว่านจะเจริญเติบโตโดย “มารดรแห่ง ปฐพี” เพื่อในที่สุดจะกลายเป็นต้นไม้ เมื่อเมล็ดพืชถูกฝังลงไปในพื้นที่ดิน มันจะดูดซับน้ำจากดิน หลังจากที่น้ำผ่านรูเล็กๆ ก็จะไปหล่อเลี้ยงเมล็ดพืชที่อยู่เฉยๆ หน่วยที่เป็นองค์ประกอบของเซลล์ เกิดขึ้นในหน่ออ่อนของเมล็ดพืช ต้นอ่อนและรากฐาน ของต้นอ่อนเกิดขึ้น ซึ่งทั้งสองจะเจริญเติบโตไปเป็นลำต้นและรากของต้นไม้ การเจริญเติบโตของรากลงสู่ใต้ดิน ทำให้มันดูดซับน้ำและแร่ธาตุเพื่อการแตกหน่อและ เจริญเติบโต และเพื่อความมั่นคงแข็งแรง ซึ่งเป็น ไปในทิศทางตรงกันข้ามกับต้นอ่อน ซึ่งเจริญเติบโตเป็นลำต้น อาหารที่ไว้เก็บไว้ในเมล็ดจะถูกใช้ไปในช่วงเป็นต้นอ่อน จนกระทั่งสามารถสังเคราะห์อาหารได้เองโดยกระบวนการสังเคราะห์แสง (Photo synthesis) เมล็ดนี้จะแห้งไป พืชนั้นก็จะมีเจริญเติบโตเป็นต้นไม้ใหญ่ ในวิถีทางเดียวกัน เมื่อผู้ชายหลังอสุจิเข้าไปในร่างกายของผู้หญิง ก็จะเกิดกระบวนการปฏิสนธิขึ้น ซึ่ง ในที่สุดจะเจริญเติบโตเป็นตัวอ่อน และท้ายที่สุดการนั้นก็ จะคลอดออกมาเหมือน การงอกของพืชจากพื้น โลก

แม่พิมพ์การสร้างสรรค์

เป็นความจริงที่จะกล่าวในเชิงพันธุกรรมว่า กระบวนการถือกำเนิดของมนุษย์ สุนัขและแมว มีความละเอียดคล้ายคลึงกัน โดยธรรมชาติ อสุจิถูกฉีดเข้าไปในรังไข่ และตามกระบวนการหลายขั้นตอนก็เจริญเติบโตขึ้นในคืนแรกมีขนาดเพียงเท่าเมล็ด ถั่ว และค่อยเจริญเติบโตขึ้นเรื่อยๆ จนเป็นภาพสิ่งมีชีวิตซึ่งถูกบรรจุด้วยสมรรถภาพ การได้ยิน การเห็น การพูดและความรู้สึก มีรู 10 แห่งอยู่ในภาพนี้ ซึ่งชีวิตจะต้อง อาศัยรูเหล่านี้ตลอดชีวิต สมรรถภาพของมนุษย์มีความสัมพันธ์และอาศัยรูทั้งสิ้น รู 10 แห่งดังกล่าวรับผิดชอบพลังการพูด การได้ยิน การดมกลิ่น เช่นเดียวกับการ ปกป้องและรักษาความสะอาดให้ร่างกาย ผ่านทางการขับถ่ายและการขับพิษ รวม ทั้งของเสียต่างๆ ถ้าเพียงรูเดียวไม่ทำหน้าที่ของตนอย่างปกติ หรือ ได้รับการติดตั้ง อย่างไม่เหมาะสมแล้ว ดังนั้น ชีวิตมนุษย์ก็จะไม่สมบูรณ์และกลายเป็นผู้ไร้สมรรถภาพ ไม่มีประโยชน์และเมื่อเทียบกันแล้วมีความสามารถน้อยลง

การแบ่งประเภทของรัฐ

รัฐ 2 แห่งของมนุษยย์สำหรับความสามารถในการได้ยิน รัฐ 2 แห่งของดวงตาสำหรับการมองเห็น นั่นคือการสะท้อนวัตถุภายนอกเข้าไปในจอของจิตใจ โดยผ่านทางรัฐทั้งสองนี้ เพื่อให้มนุษยย์ได้มีความรู้เกี่ยวกับการมีอยู่ของบางสิ่งบางอย่าง และเมื่อผ่านขั้นตอนต่างๆ อีกหลายขั้นตอน ความรู้นี้ก็จะกลายเป็นสมรรถภาพในการสัมผัส รัฐ 2 แห่งของจมูกรับผิดชอบในการดมกลิ่น รัฐ 2 แห่งของปากและคอ หอยเพื่อการรับอาหารและการพูด รัฐที่เก้าไม่เพียงจับถ่ายของเสียออกเท่านั้น แต่ยังเป็นช่องทางในการให้กำเนิดด้วย หลังจากดูดซึมพลังงานจากอาหารที่กินเข้าไป แล้ว กากก็จะถูกขับถ่ายออกมาทางรัฐที่สิบ นี่คือระบบที่ดำรงอยู่คงทนถาวรเป็นปกติ และจะยังคงอยู่จนวาระสุดท้ายของโลกนี้

การแตกหน่อของเมล็ดพืชนำไปสู่การสร้าง 2 สิ่ง นั่นคือลำต้นกับใบ กระบวนการสรรคสร้างชี้ให้เห็นว่าทุกสิ่งมี 2 ระนาบ และแต่ละด้านของทั้ง 2 ด้าน ดังกล่าว ก็จะมีชั้นย่อยๆ ลงไป เพื่อให้เกิดหลายด้านขึ้นไปอีก มนุษย์ก็เป็นภาพรวม ของ 2 ระนาบนี้ ในมนุษยย์มีสมอง 2 ซีก ซีกซ้ายและซีกขวา มีตา 2 ข้าง จมูก 2 รู ลำคอนั้นปรากฏมีหนึ่ง แต่ชั้นย่อยถูกแบ่งออกเป็นสองด้วยลิ้นไก่ และมีทางเปิด ออกไป 2 ทาง ด้านหนึ่งออกไปสู่ปอดและอีกด้านหนึ่งออกไปสู่หลอดอาหาร มือมี 2 ข้าง ขาและเท้าก็มี 2 ข้าง มีไต 2 ข้าง มีตับ 2 ส่วน แม้แต่หัวใจโดยพื้นฐานแล้ว ก็แบ่งออกเป็น 2 ด้านด้วยผนังกัน ปอดก็มี 2 ข้างและอื่นๆ อีก เมื่อร่างกายที่เป็น เนื้อหนังมังสาของมนุษยย์ได้รับการวิเคราะห์ ในลักษณะเดียวกัน เราจะถูกบังคับให้ ต้องยอมรับว่า การสรรคสร้างมนุษยย์ก็มี 2 ระนาบ เมื่อคิดให้ลึกซึ้งขึ้นก็จะยิ่งนำ เราไปสู่ข้อเท็จจริงที่ว่า มนุษย์และสิ่งมีชีวิตเผ่าพันธุ์อื่นๆ ล้วนแต่มี 2 ระนาบทั้ง สิ้น ผู้ชายกับผู้หญิง พ่อกับแม่

กฎความดึงดูดใจทางเพศ

ตามกฎการสร้างสรรค ผู้ชาย (เพศชาย) และผู้หญิง (เพศหญิง) ต่างมี 2 ระนาบเช่นกัน มีความเป็นผู้ชายซ่อนอยู่ในเพศหญิงและมีความเป็นผู้หญิงซ่อนอยู่ในเพศชาย ถ้าฮัพ (ฮาวา) มิได้ซ่อนอยู่ในอาดัมการถือกำเนิดของนางก็จะไม่เกิดขึ้น ตัวอย่างที่สองก็คือการถือกำเนิดของเยซู (อีซา) บุตรชายมารี (มัรยัม) ดังนั้นทุก ปีศาจจึงมีสองด้านผสมกันอยู่ ด้านหนึ่งแสดงออกมาภายนอก มีอิทธิพลเหนือและ กดอีกด้านหนึ่งที่ซ่อนอยู่เอาไว้ ผู้ชายและผู้หญิงต่างมี 2 ระนาบในประเด็นนี้ ซึ่ง ต่างมีด้านหนึ่งแสดงออกมาและอีกด้านหนึ่งซ่อนเอาไว้ ด้านที่แสดงออกของ

ผู้หญิง คือสิ่งที่ปรากฏต่อหน้าเราในลักษณะของผู้หญิง แต่ด้านในของนางที่มองไม่เห็นยัง คงอยู่ เช่นเดียวกันด้านที่แสดงออกของผู้ชายก็ยังมีสิ่งที่มองไม่เห็นซ่อนอยู่ เพราะ ฉะนั้น ด้านที่แสดงออกถึงความเป็นผู้ชายคือที่ปรากฏออกมาเป็นชาย และที่ปรากฏ ออกมาเป็นผู้หญิงคือ ด้านที่แสดงออกถึงความเป็นผู้หญิง ด้านความเป็นเพศหญิง ภายในที่อยู่ตรงกันข้าม ถูกห่อหุ้มอยู่ในด้านที่แสดงออกของผู้ชาย และด้านความเป็นเพศชายภายใน ถูกห่อหุ้มอยู่ในด้านที่แสดงออกของผู้หญิง กฎความดึงดูดใจ ทางเพศและการสืบพันธุ์ วางอยู่บนทั้ง 2 ด้านนี้ โดยที่ด้านในที่เป็นเพศชายของผู้หญิงถูกควบคุมไว้ เพราะฉะนั้น “เขา” จึงมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่ซึมซับ เข้าไปในความเป็นผู้หญิง เพื่อความสำเร็จสมบูรณ์ของตนเอง เช่นเดียวกันด้านในที่เป็นเพศหญิงของผู้ชายก็ไม่สมบูรณ์และถูกควบคุมไว้ เพราะฉะนั้น “เธอ” จึงมีความปรารถนาอย่างแรงกล้า ที่จะยอมรับการแสดงออกถึงความเป็นผู้หญิงเพื่อความสำเร็จของเธอ สิ่งนี้หมายความว่า ความดึงดูดใจทางเพศมิได้ปรากฏในผู้ชาย หรือผู้หญิง ด้วยความปรารถนาของสิ่งที่ปรากฏอยู่ต่อหน้าเรา แต่ดำรงอยู่เพราะ ความปรารถนาความสำเร็จของความเป็นผู้ชายหรือผู้หญิงที่ซ่อนอยู่ภายใน

นี่คือสิ่งที่เรียกกันโดยทั่วไปว่าความดึงดูดใจทางเพศ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางเพศนั้นได้รับการสังเกตจากเราเป็นปกติอยู่แล้ว สิ่งนี้เกิดขึ้นเพราะ การกระตุ้นของสิ่งที่อยู่ด้านในมีความเข้มข้น และมีอำนาจควบคุมมากจนกระทั่ง การกระตุ้นของสิ่งที่อยู่ภายนอกอ่อนเปลี้ยและหยุดชะงักลง สิ่งนี้เกิดขึ้นเมื่อความเป็นผู้หญิงที่อยู่ด้าน ในของผู้ชายมีอำนาจเหนือความเป็นเพศชายที่ปรากฏอยู่ภายนอก ความเป็นเพศชายที่ปรากฏอยู่ภายนอกจึงถูกควบคุมและกดดันจนในที่สุดผู้ชายก็เปลี่ยนสภาพเป็นผู้หญิง และเมื่อการกระตุ้นของความเป็นผู้หญิงที่ ปรากฏอยู่ในผู้หญิงถูกควบคุมโดยความเป็นผู้ชายที่ซ่อนอยู่ภายในตัวเธอ ผู้หญิงคนนั้นก็เปลี่ยนเป็นผู้ชาย

ด้านในและด้านนอก

ในอนุกรมแห่งการสร้างสรรค์ที่ไม่มีสิ้นสุดที่เชื่อเชิญการพิจารณาของเราก็คือ มีด้านในและด้านนอกอยู่ในตัวเรา ด้านนอกเรียกว่าสสาร และด้านในเรียกว่าวิญญาณ วิญญาณนั้นก็มิ 2 ระบายเช่นกัน สิ่งที่ ปรากฏอยู่สิ่งหนึ่งของวิญญาณคือ “เสื้อคลุม” ที่รับเอามาโดยวิญญาณ และสิ่งที่สองคือตัวตนของวิญญาณเอง ท่านกอลันคาร บาบา เออาเลียได้ยกตัวอย่างด้านทั้งสองนี้ว่า เป็น “เสื้อคลุม” กับ “ร่าง” ในหนังสือ “ลู้อัลลกอัลม” (ปากกาแห่งแผ่นดินจารึก) ของท่านท่าน

กล่าวว่า

“ภาพภายนอกของเนื้อหนังมังสาและกระดูกที่อยู่ต่อหน้าเรา ในทางสรีระ วิทยาเป็น โครงสร้างของกล้ามเนื้อและอื่นๆ ที่อยู่เหนือโครงกระดูก จึงให้รูปร่างกับ ร่างกาย ร่างกายที่เป็น โครงสร้างนี้ถูกถือว่าเป็นของจริง ในการปกป้องเรือนร่างนั้น สิ่งที่เราเรียกว่าเครื่องนุ่งห่มจะได้รับ ตัดเย็บขึ้น ซึ่งอาจเป็นผ้าฝ้าย ขนสัตว์ หนังสัตว์ หรืออื่นๆ โดยพื้นฐานแล้ว การสวมใส่เสื้อผ้าก็ เพื่อปกป้องร่างกายที่เป็นเนื้อหนังมังสา และกระดูก เครื่องนุ่งห่มโดยตัวมันเองแล้วไม่มีชีวิตและ การเคลื่อนไหวของตัวเอง เมื่ออยู่บนเรือนร่างก็จะเคลื่อนที่ไปพร้อมๆ กับร่างกาย หมายความว่า การเคลื่อน ที่ของเสื้อผ้าถูกส่งผ่านมาจากร่างกาย แต่ความจริงการเคลื่อนที่เป็นของอวัยวะต่างๆ ของร่างกาย เมื่อเราขกแขน แขนเสื้อก็เคลื่อนไหวตามการเคลื่อนไหวของแขน แขน เสื้อคือแขน ของเสื้อ จึงถูกสวมใส่เพื่อปกป้องร่างกาย ดังนั้น การกำหนดของเสื้อ ผ้าจะเป็นเช่นนั้น คือเมื่ออยู่ บนร่างกาย การเคลื่อนที่ของร่างกายจะถ่ายทอดไปยังเสื้อ เมื่อถูกลอกออกและใส่ไว้ในไม้แขวน ก็ จะอยู่ในสภาพหยุดนิ่ง ปราศจากการเคลื่อนไหวใดๆ”

ที่นี้เราลองมาให้ความสนใจการเปรียบเทียบเสื้อผากับร่างกาย มีตัวอย่างมาก มายที่ สามารถนำมาแสดงได้ แต่เพื่ออธิบายความหมายที่แท้จริง เพียงตัวอย่างเดียว ก็น่าจะเพียงพอ นั่น คือเมื่อบุคคลผู้หนึ่งเสียชีวิตลง ร่างของผู้เสียชีวิตนั้นอาจถูก หันออกเป็นชิ้นๆ ถูกกระซากลากดึง ไป สามารถจะกระทำสิ่งใดก็ได้ โดยที่ร่างนั้น ไม่มีการต่อสู้ป้องกัน หรือมีการเคลื่อนไหวเกิดขึ้น ในส่วนใด ร่างดังกล่าวยังคงนอนสงบนิ่งในท่าและ ณ สถานที่ที่ถูกวางลง ไม่มีร่องรอยของชีวิต หลงเหลืออยู่ นั่น หมายความว่าหลังการเสียชีวิต ร่างกายเปรียบเสมือนเสื้อที่ถูกถอดออก บุคคล ที่แท้ จจริงในร่างนั้นได้ละทิ้งไป เขาจากร่างกายไปยังสถานที่บางแห่ง เมื่อได้รับการพิสูจน์ จาก การสังเกตและประสบการณ์แล้ว ร่างที่เป็นเนื้อหนังมังสาและกระดูกดังกล่าว เป็นเพียง “เสื้อผ้า” ไม่ใช่ตัวบุคคลที่แท้จริง ดังนั้น จึงจำเป็นต้องแสวงหาความจริง แท้ของมนุษย์ และ สถานที่ที่เขาอยู่หลังออกจากร่างกายไปแล้ว

ถ้าร่างกายนี้เป็นบุคคลที่แท้จริงไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่งจะต้องมีร่องรอยหรือ สัญญาณของ ชีวิตอยู่บ้าง หลังจากเสียชีวิตไปแล้ว แต่ตลอดระยะเวลาอันยาวนาน ของประวัติศาสตร์ มนุษยชาติ ไม่มีหลักฐานแม้แต่ชิ้นเดียว บ่งบอกถึงการเคลื่อนที่ ของร่างกายที่ตายไปแล้ว ใน สถานการณ์เช่นนี้เราถูกบังคับให้ต้องสนใจต่อ “บุคคล” ซึ่งละทิ้ง “เสื้อผ้า” ที่เป็นร่างกายไปยัง สถานที่ใดสักแห่งหนึ่ง ชื่อของบุคคลนั้นได้ รับการเรียกขานจากบรรดาศาสดาว่า “วิญญาณ”

(ภาษาอาหรับ-รัฐ) จึงเป็นร่าง กายที่แท้จริงของมนุษย์ และร่างกายที่แท้จริงนี้ครอบครอง ศักยภาพจริงๆ ที่ซ่อน อยู่ จึงเรียกรวมว่า “ชีวิต”

ตัวอย่างที่งดงามเกี่ยวกับเสื้อผ้าและร่างกาย ได้พิสูจน์อย่างชัดเจนว่า บุคคล หรือชีวิตที่ แท้จริงไม่ใช่ “เสื้อผ้า เสื้อผ้ายังคงเป็นเสื้อผ้า ทรายเท่าที่ยังอยู่บนร่าง กาย เมื่อถอดออกแล้วก็ไม่มี ความสำคัญใดๆ มีแต่จะกระจัดกระจายและสูญสลายไป

ความคล้ายคลึงของเผ่าพันธุ์ต่าง ๆ

ธรรมชาติและสัญชาตญาณของเรา คือสองสิ่งที่แตกต่างและแยกออกจากกัน เรามี ความรู้สึกคล้ายคลึงกับเผ่าพันธุ์สัตว์อื่นๆ เช่น แพะ แกะ วัว ควาย สุนัข แมว นกแก้ว นกพิราบ ฯลฯ และในธรรมชาติของเรา มนุษย์มีจุดยืนและสถานะทาง สัญชาตญาณของตนเองซึ่งได้รับมา จากพระเจ้า ผู้ทรงอำนาจสูงสุดและเหนือกว่า ทุกเผ่าพันธุ์และปัจเจกในจักรวาล สิ่งที่ได้รับหรือ มอบให้มานี้ก็คือ สติปัญญาที่เฉียบแหลมหรือพลังแห่งการพิจารณาไตร่ตรองไม่มีผู้มีเหตุผลคน ใดสามารถกล่าวอ้างได้ว่า สัตว์เร่ร่อนไม่มีจิตใจและความรู้สึก ในเรื่องเฉพาะด้านนั้นสัตว์มี สติปัญญา สามัญ สำนึกและความระแวดระวังมากกว่ามนุษย์

มีสัตว์สี่เท้าที่มีความสามารถรู้เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้า แมว สุนัขและ สัตว์อื่นๆ สามารถเห็นภัยพิบัติและแผ่นดินไหวล่วงหน้า ก่อนเหตุการณ์แผ่นดินไหว ครั้งประวัติศาสตร์ ของนครซานฟรานซิสโกใน ค.ศ.1906 สุนัขเห่าไม่หยุด ทำให้ ประชาชนที่หลับใหลอยู่ถูกรบกวนและตื่นขึ้นมา เปิดหน้าต่างอยู่บนต้นไม้สูง หมูเริ่ม กัดกันเอง วัวเตลิดไปด้วยความ หวาดกลัว คล้ายกับที่ตัววิลซึ่งเป็นหนูที่อาศัยอยู่ใต้ ดินและสัตว์อื่นๆ ได้หลบหนีออกจาก เฮลลาส (Hellas) เมืองกรีกโบราณก่อนแผ่นดินไหว 5 วัน ท้องฟ้าเหนือเมืองคอนเซ็ปชัน (Concepcion) ประเทศชิลี เหนือแน่น ไปด้วยฝูงนกที่มีความตื่นตระหนกและส่งเสียงร้องดังสนั่น ซึ่งติดตามมาด้วยเหตุการณ์ แผ่นดินไหว

ประสาทสัมผัสอันทรงพลัง

ตามปกติแผ่นดินไหวจะไม่เกิดขึ้นอย่างปัจจุบันทันด่วน ชั้นหินใต้ดินที่ประสานกันแน่น คือจุดสำคัญแห่งขั้นตอนแรกของแผ่นดินไหว แรงกดดันทางธรณีวิทยาที่ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงที่ผิดปกติบริเวณด้านบนบนของ เปลือกโลกส่วนที่บางที่สุด และคลื่นข องแผ่นดินไหวก็จะเริ่มปรากฏขึ้นในชั้นหินใต้ ดิน ความเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยที่เกิดขึ้นใน

สนามแม่เหล็กโลก ประสาทสัมผัสของ มนุษย์ไม่สามารถตรวจพบสภาวะความเปลี่ยนแปลงนี้
ขั้นตอนเริ่มต้นได้ แต่ในกรณีนี้สัตว์สามารถรู้สึกถึงการครูดเพียงเล็กน้อยของชั้นหินใต้ดิน
ได้ทันที ก่อนที่จะเกิดแผ่นดินไหวขึ้น

ความสามารถทางโสตประสาทของมนุษย์ เมื่อเปรียบเทียบกับสัตว์อื่นแล้ว มีความจำกัด
มาก มนุษย์สามารถได้ยินเสียงที่มีความถี่ 20 รอบต่อวินาที แต่เสียงที่มีความถี่มากกว่า 20,000
รอบต่อวินาที มนุษย์ไม่สามารถได้ยินได้ ขณะที่สุนัข แมวและกบสามารถได้ยินแม้แต่เสียงที่มี
ความถี่มากกว่า 60,000 รอบต่อวินาทีได้ หนู ค้างคาว วาฬและโลมาสามารถได้ยินเสียงที่มี
ความถี่มากกว่า 100,000 รอบต่อวินาทีได้ ในมหาสมุทร ปลาสามารถรู้สึกได้แม้มีการสั่นเพียง
น้อยนิดที่สุด ระยะเวลาการมองเห็นของมนุษย์ก็ไม่ดีเอาเลย ขณะที่ผึ้งมองเห็นแม้แต่รังสีอัลตราไว
โอเล็ต ตา นกเหยี่ยวมองเห็นวัตถุขยายใหญ่กว่าที่ตามนุษย์เห็น 8 เท่า

สุนัขตำรวจ

สุนัขผูกชีวิตติดไว้กับตำรวจเป็นเวลานานแล้ว เพื่อหาร่องรอยและระบุคน ร้ายออกมา มี
เซลล์ประสาทมากกว่า 5 ล้านเซลล์ในจมูกมนุษย์ แต่สุนัขบางพันธุ์มี เซลล์ชนิดเดียวกันนั้นกว่า
200 ล้านเซลล์ และพลังในการดมกลิ่นของสุนัขก็มีความ สามารถมากกว่ามนุษย์หลายล้านเท่า
ตามไปด้วย.

แยกแบ่งไข่

ผู้หนึ่งสามารถตัดสินใจปัญหาและความฉลาดของนกกระจอกเทศ จากการคัดและ
แบ่งกลุ่มไข่ของมัน แม่นกจะแบ่งไข่ออกเป็น 3 กลุ่ม ส่วนหนึ่งฝังลงไป ในทรายและส่วนหนึ่ง
ปล่อยให้วางท่ามกลางแสงอาทิตย์ ที่เหลือก็จะฟัก เมื่อลูกนกออก มาเป็นตัว เจ้าตัวน้อยจะถูกเลี้ยง
ด้วยของเหลวที่มีสารอาหารจากไข่ซึ่งถูกทิ้งไว้กลาง แสงอาทิตย์ อาหารนี้จะเร่งการบำรุงกำลัง
ลูกนก และเมื่อโตขึ้นมาอีกหน่อย ไข่ที่ ฝังไว้จะถูกขุดขึ้นมาและเจาะให้เปิดทิ้งไว้ ซึ่งทำให้เกิด
หนอนและแมลง ที่กลายเป็น อาหารพร้อมให้ลูกนกกระจอกเทศวัยเยาว์ได้กิน ต่อมาภายหลังลูก
นกกระจอกเทศ ก็จะหากินใบไม้ใบหญ้าอ่อนด้วยตัวเอง จนกระทั่งเติบโตเป็นนกตัวใหญ่
แผนการ ที่แสดงโดยนกกระจอกเทศเกี่ยวกับแยกแบ่งไข่ของมัน เป็นการ ใช้ของขี้ความ
ฉลาดที่ได้รับมาอย่างแท้จริง

ก่อนการค้นพบกระแสไฟฟ้า

บ้าน (รัง) ของนกวิเวอว์ ซึ่งมีขนาดเล็กกว่านกกระจอก เป็นการวางแผน ทางด้านสถาปัตยกรรมชั้นเอก โดมนี้เหมือนกับรังที่ห้อยลงมา มีห้อง ซิงข้าวและแม่แต่ “เตียงนอนพักผ่อน นกที่มีขนาดเล็กเพียง 2 นิ้วนี้ มีประสาทและวิทย์ปัญญา มาก ถึงขนาดจับหิ้งห้อยมาให้ความสว่างแก่ “บ้าน” ของมัน โดยการใส่เหยื่อเป็นหลอด ไฟทำให้บ้านของมันสว่าง นกตัวกระจิดริดนี้รู้วิธีการทำให้บ้านสว่าง มา ก่อนที่มนุษย์ จะค้นพบกระแสไฟฟ้าและนำมาใช้ประโยชน์ นกวิเวอว์ใช้หิ้งห้อยเป็นหลอดไฟฟ้า รุ่นแล้วรุ่นเล่าติดต่อกันมา

เสียงฝนตก

กีวีนกของประเทศนิวซีแลนด์ ใช้วิธีการที่น่าสนใจในการได้เหยื่อมา เมื่อใด ก็ตาม ที่ความพยายามอันน่าตื่นเต็นของมัน ไม่สามารถล่าเหยื่อได้ มันจะทำเสียงซึ่งเหมือนกับเสียงฝนตก แผลงคิดว่าเป็นเสียงฝนตกจึงออกมาจากที่ซ่อน และตกเป็น เหยื่อของนกกีวี

หมาจิ้งจอกที่ชาญฉลาด

หมาจิ้งจอกเป็นที่รู้จักกันดีถึงความฉลาดและความโหดร้ายในวันที่ไม่สามารถ ล่าเหยื่อได้ มันจะตัดสินใจใช้กลเม็ดที่ชาญฉลาด นอนเหยียดตัวลงบนพื้นและหายใจ ลึกๆ นก (แร้ง) เข้าใจว่ามันตาย จึงบินลงมาเพื่อกิน “ซากตาย” ของหมาจิ้งจอก แต่ก่อนจะร่อยกับอาหาร หมาจิ้งจอกก็จัดการพวกมันเป็นอาหาร

สวนกล้วย

เจ เอช วิลเลียม กล่าวถึงเหตุการณ์น่าสนใจของช้างหนุ่ม 2 เชือกในหนังสือ ในหนังสือ ชื่อ “ช้าง” (The Elephant) ของเขาว่า ช้าง 2 เชือกนี้ท่องเที่ยวเตร็ดเตร่อย่างอิสระไปพร้อมกับกระดิ่งเสียงที่ผูกคอของพวกมันไว้ ทำให้ความขี้สงสัยสามารถ รู้ได้ว่าพวกมันอยู่ที่ไหน วันหนึ่งช้างทั้ง 2 เชือกไปที่แอ่งน้ำใกล้ๆ และเอาโคลนใส่ เข้าไปในกระดิ่ง จนในที่สุดกระดิ่งก็ติดและไม่ดังอีกต่อไป จากนั้นพวกมันก็ไปยังสวน กล้วยใกล้ๆ และเลี้ยงฉลองด้วยกล้วยตามความต้องการของตัวเอง โดยไม่ต้องกลัวความขี้สงสัยเลย

กลอุบาย

โลมาสองตัวเล่น “ซ่อนหา” กับปลาไหลทะเล ปลาไหลทะเลฉลาดจึงดำน้ำลงไปซ่อนอยู่ในโพรง ความฉลาดของโลมาเห็นได้ชัด เมื่อมันจับปลาที่มีหนามพิษและ สอดเข้าไปในโพรงที่ปลาไหลทะเลซ่อนตัวอยู่ ปลาไหลทะเลเห็นปลาที่มีหนามพิษ จึงถูกบังคับให้ออกมาจากโพรง เกมจึงจบลงอีกครั้งหนึ่ง

ความน่านับถือของสิงโต

ท่านกอลันคาร บาบา เอเลียฮ์ผู้สถาปนา จิตสำนึกกอลันคาร และเป็น หลานชายของท่านตะตุคติน บาบา นักปुरु ได้เล่าเรื่องราวความน่านับถือของสิงโต และได้ให้การอธิบายที่เป็นวิทยาศาสตร์ด้วย ท่านกล่าวว่า

“ครั้งหนึ่ง คุณปู่ตะตุคติน บาบา นักปुरु ได้ไต่เนินเขาในป่าวากีชะรีฟ (ประเทศอินเดีย) พร้อมกับคนอื่นๆ เมื่อมีบางคนเปรยถึงการปรากฏของสิงโตในป่า ท่านจึงกล่าวยิ้มๆ ว่า คนที่กลัวสิงโตก็ให้กลับไปได้ ส่วนตัวท่านตั้งใจจะพักผ่อน ที่นั่นสักพักหนึ่ง และแน่นอนว่าสิงโตจะมา แต่ไม่ต้องไปรบกวนและปล่อยให้มันอยู่ของมันไป พวกเราบางคนขึ้นไปซ่อนตัวอยู่บนต้นไม้และพุ่มไม้ใกล้ๆ และส่วนใหญ่ ก็กลับไปเพื่อความปลอดภัย ช่วงนั้นเป็นฤดูร้อน ลมเย็นพัดอ่อนๆ และร่มไม้ชวน ให้หลงใหลในความสงบนัก คุณปู่จึงเลือกที่จะนอนลงบนหญ้าหนาๆ แล้วท่านก็หลับตาลง

เป็นเวลานานนัก เมื่อความน่ากลัวของป่าเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และความรู้สึก ที่ว่าจะมีบางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้นนั้นเกาะกุมจิตใจข้าพเจ้า ข้าพเจ้าคอยอย่างใจจดใจจ่อ การรอคอยนี้มีได้คอย ชัดๆ โยคี นักบุญหรือมนุษย์คนใดแต่เป็นสัตว์ ซึ่งในจิตใจข้าพเจ้า อย่างน้อยมันก็เคลื่อนที่มาที่ละก้าวทีละก้าว ข้าพเจ้ามองไปยังคุณปู่ จากนั้นสิ่งที่ พิสูจน์ได้ว่าเป็นสิงโตตัวเชื่อง ก็ไต่จากด้านลาดของเนินเขาขึ้นมาอย่างช้าๆ และนอบ น้อมยิ่ง มันก้าวไปหาคุณปู่ด้วยดวงตาที่หริ่งครั้งหนึ่งในเวลาสั้นๆ มันก็ไปประชิด ตัวท่านและเลียเท้าของท่าน ซึ่งตอนนั้นกำลังนอนหลับอยู่ สัตว์ป่าตัวนั้นหลับตา อย่างปีติสุขและวางหัวของมันลงบนพื้นดินเกือบชิดเท้าของคุณปู่ ซึ่งยังคงหลับ โดยไม่รู้ถึงการมาปรากฏของสิงโต หลังจากรวบรวมกำลังใจได้แล้ว มันก็เริ่มเลียเท้าของ คุณปู่อีก ซึ่งคราวนี้ทำให้ท่านตื่นขึ้นมา ท่านลูบหัวของเจ้าสัตว์ป่าพลางกล่าวว่า

เจ้ามาแล้ว ข้าดีใจที่เจ้าสุขภาพดี เอาละไปได้ สิงโตตัวนั้น จึงกระดิกหางแสดงความ

ขอบคุณ แล้วค่อยๆ จากไป”

ข้าพเจ้าคิดถึงเหตุการณ์นี้ครั้งแล้วครั้งเล่า ก่อนหน้านี้ไม่มีใครเคยเห็นสิงโต มาหาคุณปู่ ดังนั้น เราจึงต้องยอมรับว่า สิงโตและคุณปู่มีความคุ้นเคยกันทางอารมณ์ ความรู้สึกมาก่อน มีวิถีทางเดียวสำหรับความคุ้นเคย นี้ นั่นคือคลื่นอัตรา (คลื่น ความคิด) ซึ่งตอบโต้ระหว่างคุณปู่กับสิงโต อันเป็นแหล่งที่มาของความคุ้นเคยและ การพบปะกันระหว่างทั้งสอง นี่คือวิถีที่การรู้โดยสัญชาตญาณเกิดขึ้นในผู้สัมผัสรับรู้และ ผู้ตระหนัก จากเหตุการณ์นี้จึงเป็นหลักฐานว่า การรู้โดยสัญชาตญาณก็เกิดขึ้นใน สัตว์ด้วย ในเรื่องนี้มนุษย์และสิ่งถูกสร้างอื่นๆ มีความเท่าเทียมและเหมือนกัน

คลื่นอัตรา

กฎนี้สมควรได้รับการจดจำด้วยความเอาใจใส่ยิ่งว่า ความคิดเกือบทั้งหมด ที่มายังจิตใจของเราไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องราวของเราเลย แต่ความคิดเหล่านั้นเป็น ของสิ่งถูกสร้างที่อยู่ใกล้และไกลออกไป ซึ่งอยู่ ณ สถานที่บางแห่งในจักรวาล มโนคติ ที่เป็นของสิ่งถูกสร้างเหล่านั้น มายังเราผ่านทางคลื่น และเมื่อพยายามสร้างความ เชื่อมโยงระหว่างคลื่นเหล่านี้กับชีวิตของเราก็ ล้มเหลวเสียง่ายๆ มีสองสามสิ่งที่มีคุณ ค่าควรแก่การสนใจเกี่ยวกับคลื่นอัตรา ตามทัศนะของวิทยาศาสตร์ แสงเป็นเพียง สิ่งเดียวเท่านั้นที่มีอัตราความเร็วสูงสุด แต่ก็ไม่รวดเร็วและว่องไวเพียงพอที่จะขจัด ระยะเวลาของกาลเทศะได้ แต่คลื่นอัตรา (ความคิด) ปรากฏอยู่ทั่วไปพร้อมๆ กันทุก หนทุกแห่งอย่างไร้ขอบเขต โดยดึงดูดเอาระยะทางแห่งกาลเทศะไว้ในการควบคุม ของมันจนหมดสิ้น กล่าวอีกอย่างหนึ่งคือระยะเวลาของกาลเทศะไม่ปรากฏในคลื่น เหล่านี้ ระยะเวลาที่คลื่นจะต้องครอบคลุมนั้น ไม่ปรากฏอยู่ในการรับรู้ของคลื่นเหล่านี้

การสนทนาเงียบ

มนุษย์คุ้นเคยกับการแสดงออกทางคำพูดที่ชัดเจนชัดคำมาตั้งแต่เริ่มต้น ในการพูด คลื่นเสียงที่กำหนดความหมายเอาไว้ล่วงหน้าได้ถ่ายทอดข้อมูลไปยังผู้ฟัง วิธีการนี้เป็นการลอกเอามาจากวิธีการสื่อสารที่เกิดขึ้นระหว่างคลื่นอัตรา เป็นข้อ สังเกตโดยทั่วไป ที่คนไปถ่ายทอดทุกอย่างด้วยการขยับริมฝีปากเพียงเล็กน้อย และ ผู้ที่คุ้นเคยกับการอ่านริมฝีปาก จะเข้าใจทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาต้องการถ่ายทอด นี่ก็เป็น สิ่งจำลองวิธีการเดียวกัน สัตว์ถ่ายทอดความรู้สึกของมันไปยังพรรคพวก โดยไม่มี การเปล่งเสียงใดๆ ในกรณีนี้ก็เช่นกัน ที่คลื่นอัตราเป็นผู้ควบคุม ต้นไม้ก็มี

การสนทนา และสื่อสารซึ่งกันและกัน โดยไม่เกี่ยวกับระยะทางที่ปรากฏอยู่ระหว่างพวกมัน การสนทนาไม่ได้เกิดขึ้นระหว่างต้นไม้ที่อยู่ใกล้กันเท่านั้น แต่ต้นไม้ที่อยู่ห่างไกลออกไป ก็มีส่วนร่วมด้วย กฎเดียวกันนี้สามารถใช้ได้กับแร่ธาตุเช่นกัน หิน ก้อนกรวด และผงใน ต่างก็มีการเจรจาซึ่งกันและกันในแบบเดียวกันอย่างถูกต้องแม่นยำ

จิตไร้สำนึกหนึ่งเดียว

เหตุการณ์มากมายเกี่ยวกับบรรดาศาสดา ซึ่งเป็นผู้คนที่มีความพลังทางจิตวิญญาณ พิสูจน์ว่ามีจิตไร้สำนึกหนึ่งเดียวที่แสดงบทบาทอย่างกระตือรือร้นอยู่ในจักรวาลทั้ง หด ค่ล่นทุกค่ล่นทั้งที่มองเห็นและที่มองไม่เห็น เข้าใจความหมายของความคิดอื่นๆ แม้ว่าหากค่ล่นเหล่านี้ จะอยู่คนละฟากของจักรวาลตรงข้ามกันก็ตาม ความเข้าใจ ความสำคัญและการมีความหมาย ของทั้งสิ่งที่มองเห็นและสิ่งที่มองไม่เห็น นับว่า เป็นส่วนประกอบของชีวิตที่สำคัญของจักรวาล การครุ่นคิด พิจารณาเกี่ยวกับส่วน ประกอบสำคัญของชีวิต ก็เป็นส่วนประกอบสำคัญของชีวิตเราด้วยเช่นกัน เรา สามารถที่จะสำรวจตรวจสอบเงื่อนไข และสภาวะการณ์ของดาวเคราะห์ดวงอื่น นอก จากดาวเคราะห์ของเรา สามารถเปิดเผยความคิดของมนุษย์และสัตว์ ตัวเราเอง สามารถคุ้นเคยกับกิจกรรมของเทวดาและภูนิ พร้อมทั้งรู้ถึงการกระตุ้นภายในพืช และแร่ธาตุ การรวมศูนย์อย่างต่อเนื่องจะเปลี่ยนสภาพจิตใจไปสู่จิตสำนึกแห่งจักรวาล (ที่ยิ่งใหญ่หาที่สุดมิได้) และตัวตนเทียมที่รับเอามาเป็นเปลือกนอกของบุคลิกภาพ ของเรา ก็จะถูกปลดปล่อยจากการยึดกุมของอัตตา และเริ่มที่จะสังเกตและเข้าใจ สิ่งใดก็ตาม ซึ่งเป็นที่ต้องการและปกป้องรักษาไว้ในจิตสำนึก

สังคมอุดมคติ

วิธีการใช้ชีวิตของสัตว์ มีความละเอียดคล้ายคลึง ใกล้ชิดกับชีวิตทางสังคมของ มนุษย์ ซึ่งเป็นหลักฐานพิสูจน์การใช้สติปัญญาอย่างกระตือรือร้น ในส่วนของสัตว์ มีตัวอย่างสองสามตัวอย่างที่จะกล่าวถึง ณ ที่นี้ เพื่อประโยชน์ของผู้อ่าน ชีวิตของ ผึ้งซึ่งเป็นสมาชิกของวงศ์แมลง สามารถเป็นตัวอย่างที่ชัดเจนได้ในเรื่องนี้ ผึ้งอาศัย อยู่ในรังของรวงผึ้ง ซึ่งประกอบด้วยช่องหกเหลี่ยมที่ทำจากขี้ผึ้งนับเป็นพันช่อง รวงผึ้งนี้ปกครองโดยผึ้งราชินี มีผึ้งตัวผู้อยู่ราว 2,000 ตัว ประชากรที่เหลือเป็นผึ้ง ตัวเมียจำนวนประมาณ 20,000 ตัวต่อรังผึ้งหนึ่งรวง ตัวเมียนั้นไม่สมบูรณ์คือไม่ สามารถสืบพันธุ์ได้และทำหน้าที่เป็นผึ้งงาน

ผึ้งราชินีมีความสวยงามมากที่สุด จะอยู่โยงในรังผึ้งออกไข่วันละ 1,000 - 2,000 ใบ ไข่มี

2 แบบ คือ ไข่สมบูรณ์และไข่ไม่สมบูรณ์ ฟังราชินีและฟังงานออกมา จากไข่ที่สมบูรณ์ ส่วนฟังตัวผู้ออกมาจากไข่ที่ไม่สมบูรณ์ ฟังงานจำนวนชนิดน้อยอยู่ คอยรับใช้ฟังราชินี ฟังงานเหล่านี้จะปรนนิบัติทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นไปได้แก่ฟังราชินี อายุของฟังราชินีเฉลี่ยประมาณ 3 ปี ฟังองค์รักษ์จะคอยปกป้องและปรนนิบัติฟังราชินี จนกระทั่งมีความสามารถและประสิทธิภาพ ในการเริ่มปฏิบัติหน้าที่บริหาร และการสืบพันธุ์ แต่เมื่อเริ่มเข้าสู่วัยชราและละทิ้งหน้าที่ของเธอ องค์รักษ์เหล่านี้ ก็จะมาชุมนุมกันรอบตัวเธอ และจะถูกองค์รักษ์รุ่นต่อจันเสียชีวิต

ข่าวการเสียชีวิตของฟังราชินี จะได้รับการประกาศในอาณาจักรฟัง โดยฟัง จำนวนหนึ่ง จะปั่นฉวัดเฉวียนเหนือรัง และเปล่งเสียงเฉพาะออกมาหลายครั้ง ในการเลือกราชินีองค์ใหม่ ไข่ที่สมบูรณ์อายุ 3 วันจะถูกแยกออกมา เมื่อตัวอ่อนฟัก ออกมาแล้ว จะถูกนำไปเลี้ยงบนเกสรและน้ำด้อย สองสามวันต่อมาตัวอ่อนจะพัฒนา ตัวเองในรังเติบโตเป็นดักแด้ ช่องใส่ดักแด้จะถูกปิดผนึกด้วยขี้ผึ้ง โดยฟังงาน หลังจากนั้น 15 วันดักแด้จะออกมาจากรังกลายเป็นฟังที่โตแล้ว หนึ่งในนั้นจะถูกเลือกเป็น ฟังราชินีของรังฟังดังกล่าว ส่วนที่เหลือจะบินจากไปสร้างอาณาจักรใหม่ของตน

ฟังงานจะมีขนาดเล็กกว่าฟังราชินีและมีอายุเฉลี่ยเพียง 2 เดือน ซึ่งปฏิบัติ งานอย่างหนักตลอดเวลา ตั้งแต่ออกจากไข่ได้เพียง 3 วัน รวงฟังสร้างโดยฟังงาน จากขี้ผึ้งที่ผลิตออกมาจากต่อมผลิตขี้ผึ้ง รวงฟังแบ่งออกเป็นหลายส่วน ส่วนกลาง นั้นใหญ่ที่สุด และสงวนไว้ให้ฟังราชินี มีช่องสำหรับฟังตัวผู้หลายร้อยช่อง ข้างๆ ที่ฟัก ของฟังงานจะมีห้องเก็บเกสรดอกไม้และน้ำผึ้ง ส่วนกลางไว้บริโภคในภายหลัง

น้ำผึ้งผลิตขึ้นอย่างไร

การล่าเหยื่ออาหารให้ฟังทั้งหมดในรังฟัง เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของ ฟังงาน ฟังงานเหล่านี้จะไปหาน้ำด้อยจากดอกไม้เพื่อเตรียมทำเป็นน้ำผึ้ง น้ำด้อย ซึ่งอยู่ในดอกไม้จะถูกดูดโดยท่อที่เป็นเสมือนลิ้นเข้าไปเก็บไว้ในกระเพาะของฟัง ที่มีโครงสร้างเหมือนถุง เกสรดอกไม้จะถูกเก็บไว้ในถุงที่อยู่บริเวณขาหลัง หลังจากนั้น ฟังจะบินกลับมาที่รวง และเกสรดอกไม้จะถูกเก็บไว้ที่คลังส่วนกลาง ขณะเดียวกัน น้ำด้อยที่อยู่ในกระเพาะก็จะมีการเปลี่ยนแปลงทางเคมี กลายเป็นน้ำผึ้ง และเช่นกัน น้ำผึ้งนี้จะถูกเก็บไว้ในช่องและผนึกด้วยขี้ผึ้ง เพื่อใช้ในฤดูหนาว แต่มนุษย์ได้แอบ ขโมยสิ่งที่สำรองเอาไว้ไปเสีย พวกมันจึงต้องเริ่มต้นเตรียมน้ำผึ้งใหม่ด้วยความขยันขันแข็งและความกระฉับกระเฉงเหมือนเดิม

ผึ้งตัวผู้ที่เกี้ยวที่สุด พวกมันจะปฏิบัติหน้าที่เป็นสามีของผึ้งราชินี เมื่อผึ้ง ราชินีโตเต็มวัยจะบินออกจากรัง บรรดาผึ้งตัวผู้จะบินตามไปและมีเพียงตัวเดียวที่ผสมพันธุ์กับผึ้งราชินีได้ หลังจากผสมพันธุ์แล้วและผึ้งราชินีเริ่มวางไข่ ผึ้งตัวผู้ก็จะตาย ไปตามธรรมชาติ

ไหวพริบและและปัญญา

เมื่อมีความกลัวว่าความร้อนในฤดูร้อนจะทำให้ผึ้งอ่อนตัวลง แมลงพวกนี้ จะป้องกัน รวงรังของตนไม่ให้พังทลายลงอย่างชาญฉลาด ผึ้งงานทั้งหมดจะเกาะ อยู่บริเวณขอบช่องรัง กางปีกออกมาข้างนอกและกระพือลมเข้าไปในช่องด้วยความ เร็วป้องกัน เพื่อควบคุมอุณหภูมิ ของรวงผึ้ง จึงจะปลอดภัยจากอันตรายของการหลอมละลาย

พระเจ้าทรงประทานความสามารถนี้ให้ผึ้ง ที่จะไม่ดูค้ำค้ำของดอกไม้ที่มีโรคและเป็นพิษ มันจะคัดเลือกเฉพาะดอกไม้ที่มีส่วนประกอบสำคัญทั้งหมดจาก พื้นโลกเท่านั้น นี่คือ เหตุผลที่น้ำผึ้งมีประโยชน์ในการบำบัดโรค และความเจ็บป่วย ได้มากมาย

มดฉลาด

ความฉลาดหลักแหลมของสิ่งถูกสร้างตัวกระจัดย่อย เช่น มด สามารถตัดสินใจได้จาก เรื่องราวต่อไปนี้ มดเชิญโซโลมอน (สุลัยมาน) และทหารของท่านไปงานเลี้ยง กษัตริย์โซโลมอนผู้เป็นราชันที่ยิ่งใหญ่และศาสดาผู้สูงส่งของพระเจ้า ซึ่งทหารของท่านนอก จากมนุษย์แล้วยังมีนิน สัตว์สี่เท้า สิ่งสาธิตสัตว์และนก ท่านได้รับอำนาจทั้งหมด และการควบคุมเหนือ ฤดูกาลและลม ท่านจับมดขึ้นมาวางลงในฝ่ามือของท่านและ ถามว่า

“จงบอกซิว่า อาณาจักรของใครใหญ่โตกว่ากัน ของเจ้าหรือของฉัน

มดตอบว่า

“พระเจ้าท่านนั้นที่รู้ว่าอาณาจักรของใครใหญ่โตกว่ากัน แต่ฉันรู้ดีว่าขณะนี้ฝ่ามือของกษัตริย์โซโลมอนคือ บัลลังก์ของฉัน”

มดผู้ปกครอง

กษัตริย์โซโลมอนเป็นบุตรคนสุดท้องของเดวิด (ดาวิด) ซึ่งสืบทอดอำนาจต่อ จากบิดาเมื่อ 965 ปีก่อน ค.ศ. และปกครองอยู่ประมาณ 40 ปี พระเจ้าทรงประทาน ความสามารถในการเข้าใจภาษาสัตว์ให้ท่าน ครั้งหนึ่งท่านเดินทางออกไปผจญศึก สงครามพร้อมกับขบวนกองทัพ

อันมหาศาลที่ประกอบด้วยมนุษย์ ฉินและสัตว์ แม้ว่ากำลังทหารจะมีจำนวนมากมายมหาศาล แต่ก็ไม่มีการกล้าฝ่าฝืนวินัยและการ บังคับบัญชา ทหารทั้งหมดเดินทัพอย่างเป็นระเบียบตามลำดับ อยู่ในคำสั่งของ กษัตริย์โซโลมอนจอมทัพผู้ยิ่งใหญ่ เมื่อพวกเขามาถึงทุ่งราบ ซึ่งครอบคลุมและตั้ง ถิ่นฐานโดยพวกมด ผู้ปกครองมดมองเห็นทหารจำนวนมาก กำลังมุ่งหน้ามายัง ทุ่งราบ จึงออกคำสั่งแก่ประชากรมด ว่า

“จงเข้าไปในรัง โซโลมอนและทหารของเขาไม่รู้ว่าพวกเราอยู่ในทุ่งราบ แล้ว พวกเขาจะเหยียบย่ำบดขยี้พวกเราโดยที่พวกเขาไม่รู้”

เหตุการณ์นี้พระเจ้าทรงกล่าวไว้ดังนี้

และโดยแน่นอนเราได้ให้ความรู้แก่ดาวิด (เดวิด) และสุลัยมาน (โซโล มอน) และเขาทั้งสองกล่าวว่า

“บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ ผู้ทรงโปรดปรานแก่เรา เหนือส่วน มากของปวง บ่าวของพระองค์ ผู้ศรัทธาทั้งหลาย”

และสุลัยมานเป็นทายาทของดาวิด และเขากล่าวว่า

มหาชนทั้งหลายเอ๋ย เราได้รับความรู้ในภาษาของนก และเราได้รับทุกๆสิ่ง แท้จริงนี้คือ ความโปรดปรานอันแท้จริงแน่นอน

และไพร่พลของเขที่เป็นฉิน มนุษย์และนกได้ถูกให้มาชุมนุมต่อหน้าสุลัย มาน และพวกเขาถูกจัดให้เป็นระเบียบ จนกระทั่งเมื่อพวกเขาได้มาถึงทุ่งที่มีมด มาก มดตัวหนึ่งได้พูดว่า

โอ้พวกมดเอ๋ย พวกเจ้าจงเข้าไปในรังของพวกเจ้าเถิด เพื่อว่าสุลัยมาน และไพร่พลของ เขาจะได้ไม่บดขยี้พวกเจ้า โดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว

เขา (สุลัยมาน) ยิ้มแกมหัวเราะต่อคำพูดของมดและกล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของข้า พระองค์ขอพระองค์ทรงโปรดประทานแก่ข้า พระองค์ เพื่อให้ข้าพระองค์ขอบคุณต่อความโปรด ปรานของพระองค์ท่าน ซึ่งพระองค์ท่านได้ทรงโปรดปรานแก่ข้าพระองค์ และบิดามารดาของ ข้าพระองค์ และให้ข้าพระองค์กระทำความดีเพื่อให้พระองค์ทรงพอพระทัย และทรงให้ข้า พระองค์เข้าอยู่ในความเมตตาของพระองค์ ในหมู่ปวงบ่าวของพระองค์ที่ดีทั้ง หลาย” (อัล กุ รอ่านบทที่ 27 โองการที่ 15-19)

ถึงถูกสร้างตัวเล็กๆ เช่นมด มีการจัดตั้งทางสังคมที่เฉพาะเป็นของตนเอง ระบบชีวิตมนุษย์ทั้งหมด ปรากฏเหมาะสมเช่นเดียวกับการมีชีวิตของแมลงตัว กะจืดริดนี้ นิคมของมด ประกอบด้วยสมาชิกนับพันๆ ตัว ที่มีความแตกต่างและมี หลายลักษณะ ทรวดทรงและสีผิว มีราชินีในแต่ละนิคม ซึ่งสมาชิกทุกตัวในนิคมต้อง เชื่อฟังคำสั่งของเธอ ในนิคมมดมีช่างฝีมือ วิศวกร ผู้ชำนาญการทำสวน รวมทั้งมี องค์กรทางการทหารด้วย พวกมันมีความซื่อสัตย์และเสียสละยิ่ง ทุกตัวทำหน้าที่ อย่างมีประสิทธิภาพมาก มีทั้งมดตัวผู้และตัวเมีย แต่หน้าที่สืบพันธุ์ เป็นของมด ราชินีเท่านั้น ถ้าราชินีตายอย่างปัจจุบันทันด่วน จะไม่มีการเลือกราชินีใหม่แบบผึ้ง แต่จะย้ายไปรวมกับนิคมอื่น นิคมมดได้ให้ตัวอย่างที่พิเศษและยอดเยี่ยมในการแบ่งงานกันทำงานถูกแบ่งระหว่างมดประเภทต่างๆ และทุกตัวก็จะปฏิบัติหน้าที่ของ ตนอย่างเต็มความสามารถ มดงานจะจัดหาอาหารและดูแลสมาชิกในรุ่นใหม่ๆ กรรมกรจะเป็นผู้ขนส่งอาหาร มดตัวผู้ทำหน้าที่สืบพันธุ์ และเมื่อมดราชินีออกไปพวกมัน ก็ไร้ประโยชน์ และถูกขจัดไปจนหมดสิ้น

ร่างกายของมดราชินีขยายใหญ่ขึ้นเมื่อเวลาวางไข่ใกล้เข้ามา มดพยาบาลและ มดงานจะดูแลใกล้ชิดมากขึ้น ประชาคมมดใหม่เกิดขึ้นจากไข่ที่มดราชินีวางไข่จะ ถูกวางราว 30 - 40 ใบต่อสัปดาห์ ซึ่งมดงานจะนำจากตัวมดราชินีเพื่อเอาไปเก็บ อย่างปลอดภัยเพื่อฟัก ตัวอ่อนจะฟักออกมาจากไข่ภายในไม่กี่วัน และพัฒนาขึ้น ตามลำดับจน โตเป็นมดเต็มวัย ไข่ประมาณครึ่งโหล จะได้รับการดูแลเป็นพิเศษ เพื่อ ให้เป็นมดราชินีต่อไป เมื่อมดราชินีกลุ่มใหม่ถือกำเนิด ประชาคมมดจะแบ่งออกเป็น 6 หรือ 7 ส่วน นำโดยมดงานที่ตัวยอมรับ มดงานของมดราชินีแต่ละตัวจะปฏิบัติ งานอย่างดีเยี่ยม และเชื่อฟังราชินีของตน แมลงตัวเล็กนี้ทำงานเป็นกลุ่ม ด้วยการร่วมมือกันอย่างดีได้อย่างไร ความรู้สึกของความเป็นองค์กรและความร่วมมืออันเกิด จากการปฏิบัติภารกิจกล่าวถูกประทานมาให้โดยธรรมชาติ ความจริงองค์กรที่มี ระเบียบนี้ เป็นผลที่ตามมาจากการมีความรู้สึกและมีสติปัญญา

มดน้ำผึ้ง

มดประเภทหนึ่งคือมดน้ำผึ้ง ซึ่งเก็บน้ำผลไม้ไว้ในกระเพาะ และเกาะกับบาง สิ่งบางอย่างไว้ในท่าหัวหก มดราชินีและมดอื่นๆ จะเสียร่างกายของมันเองจนกระทั่ง น้ำผึ้งถูกดูดออกมา

มดทำสวน

มดอีกประเภทหนึ่งคือมดทำสวน มดเหล่านี้จะทำการเพาะปลูกสวนเห็ด ราในระเบียบ

และห้องของสถานที่ตั้งถิ่นฐาน สวนเหล่านี้เต็มไปด้วยความชำนาญตาม ธรรมชาติ เป็นสวน ผลไม้ของมดและจัดเตรียมอาหารไว้ให้สมาชิกของประชาคมทุกตัว

มดกรรมกร

มดเหล่านี้จะรวบรวมเมล็ดพืชและเก็บไว้ในห้อง เพื่อใช้บริโภคยามที่ต้องการ มดเหล่านี้ มีจิตสำนึกในหน้าที่อย่างยิ่ง โดยจะแบกน้ำหนักมากกว่า 10 เท่าของตัวเอง

มดวิศวกร

มดเหล่านี้ผลิตผลงานด้วยความขอดเยี่ยมและชำนาญ พวกมันสร้างห้อง โถงใหญ่ บริเวณศูนย์กลางซึ่งใช้เป็นวังหลวง และเชื่อมต่อกันระเบียงรอบด้านซึ่ง ได้รับการรักษาไว้อย่าง สะอาดสะอ้านและเป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อเป็นที่พำนัก ของมดราชินี มดงานและมดกรรมกร จะอยู่โยงคอยปรนนิบัติเรื่องต่างๆ ให้มดราชินี มีห้องอยู่ในระเบียง ซึ่งเป็นทั้งที่เก็บอาหารและ เป็นที่พักของมดงานกับมดกรรมกร ปราสาทที่พวกมันสร้างมีความแข็งแรงเพียงพอในการต่อสู้ กับอากาศ หนาวและความร้อน

มดตัดเย็บ

มีมดที่เชี่ยวชาญในการตัดเย็บ พวกมันจะเย็บใบไม้เพื่อปกป้องตัวอ่อนใหม่ จากการเป็นเหยื่อของนก มดเหล่านี้มีความเชี่ยวชาญในการเดินตะเข็บ จนทุกสิ่ง ที่พวกมันเย็บจะปรากฏว่า เป็นงานของช่างตัดเย็บชั้นยอด

มดทหาร

มีมดที่เรียกได้ว่าเป็นมดทหารทั้งหมดจะลาดตระเวนไปโดยพักเหมือนทหาร ในค่าย กลางป่ามดเหล่านี้จะเดินทางเป็นแถว มดราชินีจะอยู่ตรงศูนย์กลางของ การระวังภัย แถวทหาร จะเคลื่อนไหวในเวลากลางวัน แมลงตัวใดที่เข้ามาโจมตีจะ ถูกสังหารโดยหน่วยของครักซ์ ใน เวลากลางคืนมดเหล่านี้จะขึ้นไปรวมตัวกันอยู่บน ต้นไม้ และจัดระเบียบตัวเองเป็นฐานที่มั่น เหมือนการจัดตามแบบแผน วิธีการที่พวก มันรวมตัวกันและอยู่เวรตลอดคืนนับว่าน่าสนใจยิ่ง มดราชินีและผู้ที่แทนเธออยู่ จะอยู่บริเวณศูนย์กลาง ราชรอบด้วยมดงานและทหาร ระเบียงที่เป็น เหมือนทางเดิน ภายในใช้เป็นที่ระบายอากาศ รวากับว่าพวกมันรู้หลักการวิทยาศาสตร์ในเรื่อง การ ถ่ายเทอากาศ เมื่อดวงอาทิตย์ขึ้นในตอนเช้า หลังจากอยู่โยงมาตลอดคืน ทหารราว หนึ่งในโหล

หรือมากกว่า ก็เริ่มออกเดินทาง ตัวอื่นจึงเริ่มเคลื่อนไหว และขบวนจึงเริ่ม การเดินทางอีกครั้ง
หนึ่ง

มดอิสระจากกาลเทศะ

มีมดประเภทพิเศษซึ่งมีความสามารถโดดเด่น ในการหลอมละลายตัวเองไป ในอากาศ
กำจัดระยะทางที่เกี่ยวข้องอยู่ไปยังสถานที่อื่นๆ โดยไม่ใช้เวลาจากผล การทดลองมากมาย ที่
กระทำขึ้นเกี่ยวกับมดประเภทนี้ นักวิทยาศาสตร์มีข้อพิสูจน์ ใหม่ว่ามดเหล่านี้ สามารถหลอม
ละลายตัวเองไปในอากาศได้

นกของศาสดา

เรื่องราวของศาสดาโซโลมอน (สุลัยมาน) และราชินีชีบา (บิลกิส) ดังที่กล่าว ไว้ในคัมภีร์
อัล กุรอานก็พูดถึงความฉลาดของนก ในท้องพระโรงของกษัตริย์โซโลมอน นอกจากมนุษย์แล้ว
ยังมีฉิ่งและสัตว์ปรากฏตัวอยู่ ตามฐานันดรและยศศักดิ์ด้วย เพื่อรับหน้าที่ซึ่งจะมอบหมายให้
พวกเขา ครั้งหนึ่งเมื่อท้องพระโรงของโซโลมอนมี การชุมนุมอย่างยิ่งใหญ่ โซโลมอน
สังเกตเห็นว่านกสูงสุดหายตัวไป จึงกล่าวว่า

“ทำไมฉันจึงไม่เห็นนกสูงสุด มันหายไปไหน แน่แน่นอน ฉันจะลงโทษมันด้วยการ
ลงโทษอย่างสาหัส หรือฉันจะฆ่ามันอย่างแน่นอน หรือโทษมันนำหลักฐานอันชัดเจน มาให้
ฉัน”

มันหายไปชั่วคราว (แล้วกลับมา) มันกล่าวว่า

“ฉันได้ไปตรวจพบสิ่งที่ท่านไม่รู้ และนำข่าวที่เชื่อถือได้จากเยเมนมายังท่าน ฉันได้พบ
หญิงคนหนึ่งปกครองพวกเขา และนางมีทุกสิ่งนางมีบัลลังก์อันใหญ่โต และ ฉันพบว่านางและ
หมู่ชนของนางสักการบูชาดวงอาทิตย์อื่นจากพระเจ้า และมารร้ายได้ทำให้การทำงานของพวกเขา
เป็นของดีงามแก่พวกเขา และกีดกันพวกเขาออก จากแนวทางที่ถูกต้อง ดังนั้น พวกเขาจึงไม่ได้
อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง ทำไมพวกเขา ไม่กราบต่อพระเจ้า ผู้นำออกมาซึ่งสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ในชั้น
ฟ้าและแผ่นดินทั้งหลาย และทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเขาปิดบัง และสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย ไม่มีพระเจ้า
อื่นใดนอกจาก พระองค์ พระเจ้าแห่งบัลลังก์อันยิ่งใหญ่”

โซโลมอนกล่าวว่า

“เราจะคอยดูว่า เจ้าพูดจริงหรือเจ้าอยู่ในหมู่ผู้กล่าวเท็จ เจ้าจงนำสาส์นของ ฉันนี้และส่งมันให้พวกเขา แล้วถอยออกห่างออกมา จงคอยดูว่าพวกเขาจะตอบกลับมาว่าอย่างไร”

เมื่อสุดสุดนำสาส์นไปให้ราชินี ซึ่งขณะนั้นพระนางออกไปเพื่อสักการะดวงอาทิตย์ เมื่อศึกษารายละเอียดในสาส์นแล้ว ราชินีทรงกล่าวว่า

“โอ้หมู่บริวารทั้งหลายเอ๋ย แน่แท้ สาส์นอันมีเกียรติคุณนำมาพาค้นแท้จริงมัน มาจากโซโลมอน และสาส์นนี้เริ่มว่า ด้วยพระนามของพระเจ้า ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

พระนางทรงกล่าวอีกว่า

“โอ้หมู่บริวารทั้งหลายเอ๋ย จงให้ข้อดีขาดแก่นันในเรื่องของฉัน ฉันไม่อาจ จะตัดสติใจในกิจการใด จนกว่าพวกท่านจะอยู่ร่วมด้วย พวกเขากล่าวว่า เราเป็น พวกที่มีพลัง และเป็นพวกที่มีกำลังรบเข้มแข็ง สำหรับพระบัญชาอันเป็นของ พระนาง ดังนั้น พระนางได้โปรดตรึงครองดูสิ่งใดที่พระนางจะทรงบัญชา”

พระนางทรงกล่าวว่า

“แท้จริงเหล่ากษัตริย์นั้น เมื่อเข้าไปในเมืองใดก็ทำลายมัน และทำให้บรรดา ผู้มีอำนาจของเมืองนั้นเป็นผู้ต่ำต้อย และเช่นนั้นแหละพวกเขากระทำกัน และแท้ จริงฉันจะส่งของกำนัลไปให้พวกเขา แล้วฉันจะเขาคอยดูว่าผู้ที่ถูกส่งไปนั้นจะกลับ มาอย่างไร”

เมื่อพวกเขาได้เข้าพบโซโลมอนแล้ว โซโลมอนกล่าวว่า

“พวกท่านจะนำทรัพย์สินมากำนัลแก่เราหรือ ? สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้ แก่ฉันนั้น ดียิ่งกว่าสิ่งที่พระองค์ประทานให้แก่พวกท่าน แต่พวกท่านดีใจต่อของกำนัล ของพวกท่าน จงนำมันกลับไปยังพวกเขา เพราะแน่นอน หากนางไม่ยอมรับรู้ สาส์นของเรา เราจะนำไพร่พลไปยังพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่มีกำลังที่จะต่อต้าน มันได้ และแน่นอน เราจะให้พวกเขาออกจากที่นั่นอย่างอับยศ และพวกเขาจะเป็น ผู้ต่ำต้อย”

เมื่อตัวแทนกลับมาพวกเขาได้รายงานสิ่งที่เห็นในท้องพระโรงของ โซโลมอน และบอกพระนางว่าโซโลมอนไม่ได้ปกครองเฉพาะมนุษย์ แต่ยังปกครองญินและสัตว์ ต่างๆ ด้วย เมื่อราชินีได้ยินดังนั้นจึงยอมสวามิภักดิ์และออกเดินทางมาพบโซโลมอน

เมื่อโซโลมอนรับทราบการตัดสินใจของนาง จึงกล่าวกับประชาชนของท่านว่า

“โอ้หมู่บริวารทั้งหลายเอ๋ย ผู้ใดในหมู่พวกท่าน จะนำบัลลังก์ของนางมายังฉัน ก่อนที่พวกเขาจะมาหาฉันอย่างผู้มอบน้อม”

เดินทางบนคลื่น

ผู้ปรีชาสามารถล้ำเลิศคนหนึ่งของพวกเขาได้กล่าวว่า

“ฉันจะนำมันมาเสนอท่าน ก่อนที่ท่านจะถูกขึ้นจากที่นั่งของท่าน และแท้จริงฉันเป็นผู้มีพลังและไว้วางใจได้ในเรื่องนี้”

ผู้ที่มีความรู้ในเรื่องคัมภีร์คนหนึ่งกล่าวว่า

“ฉันจะนำมันมาเสนอท่านชั่วพริบตาเดียว”

เมื่อโซโลมอนหันมาก็เห็นมันวางมั่นคงอยู่ต่อหน้า จึงสั่งว่า

“พวกท่านจงตัดแปลงบัลลังก์ของพระนาง เพื่อคูชิว่า พระนางจะจำมันได้หรือพระนางจะอยู่ในหมู่ผู้จำมันได้”

ต่อมาเมื่อราชินีเดินทางไปถึง พระนางจึงถูกถามว่า

“บัลลังก์ของพระนางเหมือนอย่างนี้หรือ”

พระนางตรัสว่า

“มันคล้ายอย่างนี้แหละ

พร้อมทั้งกล่าวว่า

“เรามีความรู้เกี่ยวกับพลังอำนาจที่ไม่อาจมีใครเทียบเคียงได้ของท่าน ฉันจึงมาที่นี่เพื่อสวมมงกุฎ และเหตุการณ์อันวิเศษเกี่ยวกับบัลลังก์ คือปรากฏการณ์อีกอย่างหนึ่งแห่งพลังอำนาจของท่านที่ไม่เคยมีมาก่อน และผู้มีดวงตาเปิดอยู่เช่นพวกเรา และตัวฉันเองขอแสดงความสวมมงกุฎต่อท่านอีกครั้งหนึ่ง”

โซโลมอน ได้นำพระนางไปยังพระราชวัง ซึ่งก่อสร้างอย่างอลังการด้วยวิศวกรที่เป็นมนุษย์และญิน มีความตระหง่านสง่างามที่พิเศษเฉพาะ ตกแต่งประดับประดาอย่างประณีตและมหัศจรรย์ด้วยอัญมณี มีตาน้ำอยู่ทางด้านขวาของทางเข้า ปูทับด้วยกระเบื้องควอทซ์ใสที่ลวงตา

และสามารถทำให้เป็นน้ำไหลบนพื้นได้ เมื่อราชินีถูกนำไปยังพระราชวังเพื่อให้พักอยู่ที่นั่น พระนางพบว่ามิน้ำไหลอยู่บนพื้น ไม่มีทางอื่นที่จะผ่านไปได้อีก พระนางจึงถลกชายกระโปรงขึ้นจนเปิดเผยขาของพระนาง โซโลมอนจึงบอกว่า

“นี่เป็นเพียงลาดทางเดิน ที่ราบเรียบด้วยกระเบื้องหนา”

นี่เป็นการเพียงพอแล้ว ที่จะทำให้ราชินีเบิกสายตากว้างด้วยความงุนงง มันเป็นการทำลายศักดิ์ศรี ความทะนงตนและความภูมิใจที่ผิดๆ ของพระนางลงอย่างสิ้นเชิง รู้สึกนอนน้อมและกล่าวยอมรับความผิดพลาดของตัวเองว่า

“ข้าแต่พระเจ้าของฉัน แท้จริงฉันได้อธรรมแก่ตัวฉันเอง และฉันขอนอบน้อมปฏิบัติตามสุลัยมาน เพื่ออัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก”

นี่คือตัวอย่างเพียงเล็กน้อยจากหลายพันตัวอย่าง ที่ทำให้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ นอกจากมนุษย์แล้วยังมีสิ่งถูกสร้างอื่นๆ เช่น นก สัตว์สี่เท้า สัตว์ป่า แมลง และฉุน ทั้งหมดนั้นล้วนมีสติปัญญาและจิตสำนึกทั้งสิ้น

กฎการสร้างสรรค

พระเจ้าทรงกล่าวว่า

“และโดยแน่นอนเราได้ให้ความรู้แก่ดาวูด (เดวิด) และสุลัยมาน (โซโลมอน) และเขาทั้งสองกล่าวว่า บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ ผู้ทรงโปรดปรานแก่เรา เหนือส่วนมากของปวงบ่าวของพระองค์ผู้ศรัทธาทั้งหลาย”

การคลอใจไม่ว่าจะโดยการได้ยินหรือการมองเห็นบางสิ่งบางอย่าง ล้วนมาจากพระเจ้าทั้งสิ้น ความรู้ที่ประทานลงมายังบรรดาศาสดาผ่านการวิวรณ์ (วะฮ์ยู) ความคิดใดๆ จากพระเจ้าที่มาสู่จิตใจของเราก็ตาม คือความรู้ที่อนูมัดโดยพระองค์

การประดิษฐ์คิดค้น การค้นพบทางวิทยาศาสตร์ต่างๆ หลายอย่าง เช่น เครื่องบิน คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ โทรทัศน์ ฯลฯ เป็นไปได้ก็ต่อเมื่อพระเจ้าทรงคลอใจผู้คนด้วยความรู้ของการประดิษฐ์คิดค้น และการสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ เพราะการดำรงอยู่ของสิ่งใดก็ตามไม่อาจเป็นไปได้ หากปราศจากความรู้ บุคคลจะพบสิ่งที่เขาค้นหาเสมอ ไม่สำคัญต่อพระเจ้าว่า บุคคลผู้นั้นจะรู้จักพระองค์หรือไม่

พฤติกรรมของพระเจ้า

เป็นกฎที่ว่าเมื่อบุคคลใดติดตามสืบค้นสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยตั้งใจกำหนดเป้าหมาย ให้เป็นวัตถุประสงค์หลักของชีวิตเขาก็จะได้รับมัน เป็นพฤติกรรมของพระเจ้าที่ว่า สิ่งใดใช้ได้อยู่ในอดีต จะยังใช้ได้ในปัจจุบัน และจะยังคงใช้ได้ในอนาคต ถ้อยคำที่ว่า “ผู้ใดค้นหาจะได้รับมัน” นั้นเป็นคติพจน์เก่าแก่ที่ยืนยันในแบบเดียวกัน เมื่อนักวิทยาศาสตร์เริ่มค้นหาแร่ยูเรเนียม คนจำนวนมากล้อเลียนและหัวเราะเยาะ แต่พวกเขา ก็ยังดำเนินการค้นหาด้วยความกระตือรือร้นอย่างตั้งใจ สุดท้ายพวกเขาคือผู้ที่ค้นพบ แร่ยูเรเนียม อันเป็นแร่ธาตุที่เป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดในการผลิตระเบิดปรมาณู

เรื่องราวที่กล่าวในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์และอัลกุรอาน เกี่ยวกับกษัตริย์โซโลมอน ไม่ใช่เพียงเรื่องราวที่พระเจ้าทรงกล่าว เพื่อให้เรามีความประทับใจ ทำไมพระเจ้า จึงจะต้องสร้างความประทับใจให้เรา เราเป็นใคร และสถานภาพของเราคืออะไร ในทัศนียภาพอันกว้างใหญ่ไพศาลของจักรวาล ความรู้ของพระเจ้านั้นไร้ขอบเขตจำกัด วัตถุประสงค์ของพระเจ้านั้นก็เพื่อชวนใจเราให้ดำเนินตามตัวอย่างของผู้คนที่ก้าว หน้าไปแล้ว เรื่องนี้มีเป้าหมายไปที่ทางนำของเรา พระเจ้าทรงกล่าวถึงฉินเพื่อจะ บอกให้เราเห็นว่า มนุษย์นั้นสามารถกำราบฉินได้ ถ้าวิทยาศาสตร์ได้พิจารณาเข้าไป ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งจะทำให้เราสามารถมีความเหนือกว่าไม่เพียงกับหมู่มนุษย์เท่านั้น แต่ยังเหนือกว่าจักรวาลทั้งมวลด้วย สิ่งนั้นถูกเรียกว่าความรู้ในคัมภีร์

ความนิรันดร์

การหายไปของนกสุดสุด การบอกเล่าเกี่ยวกับราชินีชีบา การรายงานเกี่ยวกับการบูชาดวงอาทิตย์ และการนำสาส์นของกษัตริย์โซโลมอนไปนั้น มิได้ปราศจาก ใจความสำคัญของวิทย์ปัญญาแห่งพระเจ้าที่ซ่อนอยู่ในสิ่งเหล่านี้ สิ่งแรกที่กล่าวถึง ก็คือ โซโลมอนเป็นมนุษย์ที่มีอำนาจปกครองเหนือมนุษย์ ฉิน นกและสัตว์ต่างๆ เสมอเหมือนกันหมด

ประเด็นที่สองคือไม่มีใครบังอาจกล้าเยาะ โสโอหังได้ และในกรณีของการเยาะ โสโอหังหรือการไม่เชื่อฟัง เขาจะถูกลงโทษ ดังที่โซโลมอนกล่าวเกี่ยวกับเรื่องของ นกสุดสุด

ประเด็นที่สามคือ ท่านได้รับการจัดเตรียมการสนับสนุนทุกชนิดเพื่อเลี้ยงดู ทหารทั้งมวลที่เป็นฉิน มนุษย์และสรรพสัตว์ เรื่องนี้บอกให้เราารู้เกี่ยวกับฉิน ซึ่ง เป็นประชากรกลุ่มหนึ่งของโซโลมอน ที่สามารถนำบัลลังก์ของราชินีชีบา (ภายใน หนึ่งชั่วโมงหรือมากกว่านั้น) มาจาก

เยเมนยังเยรูซาเล็ม ซึ่งอยู่ห่างกันราว 1,500 ไมล์

เรื่องนี้ยังบอกเราว่า มนุษย์มีความสามารถมากกว่าฉุน เพราะมีความรู้เกี่ยวกับคัมภีร์ และบุคคลที่ครอบครองความรู้นั้นได้นำบัลลังก์ของราชินีมาจริง ในชั่วเวลาท่อนกระพริบตา พระเจ้าทรงเน้นเกี่ยวกับประเด็นที่ว่า ความรู้ซึ่งยัง ประโยชน์ต่อมนุษย์ในทุกรูปแบบมีปรากฏอยู่ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ และไม่มีเงื่อนไข กำหนดที่ว่าศาสดา (เท่านั้น) จะเป็นผู้ใช้ประโยชน์จากความรู้ดังกล่าวที่ปรากฏอยู่ มนุษย์ทุกคนจึงมีศักยภาพอย่างแท้จริง ที่จะใช้ความรู้ดังกล่าว ด้วยการศึกษาคำรู้เกี่ยวกับคัมภีร์ บุคคลสามารถก้าวขึ้นไปอยู่ในตำแหน่ง ที่สามารถใช้อำนาจควบคุม หรือมีอิทธิพลต่อจักรวาลได้

ถ้าศักยภาพในการศึกษาถูกปฏิเสธด้วยข้ออ้างความต่ำต้อยและไม่สันศักดิ์ของ บางคนแล้ว ก็เป็นสิ่งที่ผิดที่จะกระทำเช่นนั้น เพราะการที่พระเจ้ากล่าวถึงมนุษย์ ในเรื่องราวของกษัตริย์โซโลมอนว่า ศักยภาพนี้ถูกจัดให้โดยทั่วไปนั้น ผู้หนึ่งสามารถ อุดสาหกรรมที่จะไตร่ตรอง พินิจพิจารณาและแสวงหาได้ ในการกล่าวถึงกฎนี้ เราหา ได้ตั้งใจที่จะทำให้สถานภาพของบรรดาศาสดาลดต่ำลงไป หรือเป็นการดูแลคน บรรดาศาสดาคือมนุษย์จำพวกที่ดีที่สุดซึ่งถูกคัดเลือกและเลือกสรรแล้ว พวกเขาเป็น แหล่งและต้นกำเนิดของความรู้และวิทยาการทั้งหมด เราเพียงแต่เจตนาจะกล่าว ว่า ปัจเจกทุกคนของมนุษยชาติ สามารถพิชิตและควบคุมเหนือปรากฏการณ์ของโลก โดยใช้ความรู้ของบรรดาศาสดาได้

ความต้องการตามสัญชาตญาณ และความต้องการตามธรรมชาติ

มนุษย์ถูกกระตุ้นและประกอบด้วยความต้องการ 2 ประเภทคือสัญชาตญาณ และธรรมชาติ เราควบคุมความต้องการตามสัญชาตญาณและในบางขอบเขต สามารถควบคุมได้ แม้แต่ความต้องการตามธรรมชาติ แต่ไม่สามารถขัดขืนได้อย่างสิ้นเชิง สิ่งนี้เป็นระบบที่วางอยู่บนสัญชาตญาณและธรรมชาติ สมาชิกทุกผู้ของทุกเผ่า พันธุ์ เชื่อมโยงกับผู้อื่นในความสัมพันธ์แบบสัมผัสได้ ใครบ้างไม่รู้ว่าแม่รักลูกของตน และปลุกสงเขาด้วยการอบรมบ่มนิสัย ในแบบเดียวกันแมวกักรักลูกเหมียวของมัน แกออบรมและปกป้องลูกๆ จากอากาศที่รุนแรง แม่ไก่ก็เช่นกันดูแลลูกเจี๊ยบ ปกป้องรักษาและแก่ฝนลูกตัวเล็กในทุกวิธีที่เป็นไปได้

ความรู้สึกของความเป็นแม่เป็นเรื่องปกติ ไม่ว่าแม่นั้นจะเป็นสิ่งโต แพะ ไก่หรือนกพิราบ ปัจเจกสามารถเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขสัญชาตญาณของตนและควบคุมได้ แต่ไม่มีใครหรือเผ่าพันธุ์ใดสามารถเปลี่ยนแปลงธรรมชาติได้ การถือกำเนิด เป็นกระบวนการธรรมชาติ

ความรู้สึกหลังจากเกิดมาแล้ว เช่น ความหิวกระหายก็ เป็นธรรมชาติ ดังนั้น ไม่ว่าใครก็ตามจะอาศัยอยู่ในภูมิภาคใดของโลก ไม่สามารถมีชีวิตอยู่โดยไม่กินอาหาร นอนหลับหรือตื่นอยู่ตลอดชีวิตได้ ทุกคนหรือสมาชิกของ ทุกเผ่าพันธุ์ถูกบังคับให้นอนหรือตื่นสลับกันไป เหมือนกับถูกบังคับให้กินอาหารหรือ ดื่มน้ำ

เป็นที่ชัดเจนในธรรมชาติของการอธิบายนี้ว่า ทุกปัจเจกในจักรวาลมีความดึงดูดซึ่งกันและกัน เนื่องจากสัญชาตญาณและธรรมชาติ และมีพันธะอยู่ในความผูกพัน และข้อผูกมัดตามธรรมชาติและสัญชาตญาณร่วมกัน การศึกษาสัญชาตญาณและ ธรรมชาติอย่างลึกซึ้ง ทำให้เราสามารถได้รับจิตสำนึกใหม่ได้ อันเป็นจิตสำนึกที่เฉพาะ สำหรับมนุษย์และฉินเท่านั้น เมื่อจิตสำนึกแห่งความคิดและการใคร่ครวญได้รับการกระตุ้นในมนุษย์ เขาจะมีความสำนึกถึงความจริงที่ว่า มนุษย์ผู้ทรงพลังนี้ก็คือสิ่งถูกสร้างที่ไร้อำนาจเช่นกัน และความไร้อำนาจนี้เป็นข้อพิสูจน์ถึงความจริงอีกว่า ชีวิตของเราทั้งหมดถูกควบคุมโดยผู้ที่มีพลังสูงสุด ผู้ซึ่งการควบคุมและอำนาจนั้นเป็นที่ ยอมรับโดย ทั่วไปในจักรวาลทั้งมวล ศาสนาต่างๆ ได้ขนานนามที่หลากหลายให้กับพระเจ้านี้ อิสลามเรียกพระเจ้าว่า “อัลลอฮ์” คริสเตียนเรียกสิ่งสูงสุดและบริสุทธิ์ ยี่งนี้ว่า “ก๊อด” ฮินดูเรียกว่า “ป๊ากวาน” บางศาสนาเรียกว่า “ขันดาน ส่วนน้อย เรียกว่า “อิลยาส์ หรือ “ยะโฮวา กล่าวอย่างสั้นๆ คือ ทุกศาสนามีแนวทางของตนในการเรียกสิ่งสูงสุดนี้

การมีอุเบกขา

ความสุขุมรอบคอบที่ได้รับการคำนึงถึง จะสามารถทำให้เรากำหนดความคิดและความเข้าใจได้หลายแนวทางและหลากหลายมิติ เมื่อกระโดดข้ามรายละเอียดไป เราจะสามารถกล่าวได้ 2 ลักษณะ ผู้ที่ฉลาดรอบรู้จะมีจิตใจที่เข้มแข็ง นั่นคือมีจิตใจที่ปราศจากที่ว่างให้ความสงสัยหรือการปฏิเสธใดๆ มีความเชื่ออย่างมั่นคงว่า ทุกสิ่ง ไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ ธรรมชาติหรือ โสภเคราะห์ล้วนมาจากพระเจ้า พวกเขาจะสังเกตเห็นว่า สิ่งใดก็ตาม ที่ปรากฏ ณ ปัจจุบันในจักรวาลซึ่งเกิดขึ้นขณะนี้ เกิดขึ้นในอดีตหรือที่ จะเกิดขึ้นในอนาคต ล้วนสัมพันธ์โดยตรงกับพระเจ้า นั่นคือการสำแดงของทุกสิ่ง มีลักษณะกลมกลืนกันกับการดำรงอยู่ของมันในจิตแห่งพระเจ้า ด้วยการละจากการ เข้าใกล้ในเชิงปรัชญา เราน่าจะอาศัยความช่วยเหลือเกี่ยวกับเรื่องนี้ด้วยตัวอย่างสองสามตัวอย่าง

ทุกการเคลื่อนไหวของชีวิตมีความสำคัญในตัวเอง ตามความเป็นจริง การกระทำที่จะอธิบายความหมายของสำคัญนี้ ก็คือการเปลี่ยนแปลงในการ เข้าใกล้ความคิด เราเชื่อว่าทุก

สิ่งที่ดำรงอยู่ใน โลกนี้ หรือที่จะดำรงอยู่ในอนาคตได้ ปรากฏอยู่ ณ ที่บางแห่งแล้ว นั่นคือไม่มีสิ่งใดเป็นขึ้นมา หากมันไม่ได้ปรากฏอยู่ เรียบร้อยแล้ว มนุษย์ถือกำเนิดขึ้นเพราะได้ดำรงอยู่ ณ ที่บางแห่งแล้วก่อนที่เขา จะเกิด ล้มหรือลุก ขึ้นหรือลง วัน เดือนและปี ของชีวิตมนุษย์ถูกบันทึกไว้เรียบร้อยแล้ว ในรูปของฟิล์มภาพยนตร์ เราสามารถเรียกฟิล์มภาพยนตร์นี้ว่า ฟิล์มจักรวาล หรือ “แผ่นจารึกที่ได้พิการพิทักษ์”

ฟิล์มจักรวาล

เมื่อมนุษย์เติบโตเป็นผู้ใหญ่ มีเหตุผลและจิตสำนึก เขาต้องการทรัพย์สินและโภคทรัพย์ ในการดำรงชีวิต และเพื่อได้มาซึ่งแหล่งเหล่านี้ เงินคือสื่อกลางที่จำเป็น อย่างยิ่ง เรื่องของเรื่องก็คือ พระผู้ที่สร้างบุคคลผู้หนึ่งขึ้นมาได้แบ่งสรรเงิน สมมติ ว่า 100,000 รูปีสำหรับเขา เสมือนฝากไว้ในธนาคารในชื่อของผู้นั้น มนุษย์ต่อสู้ คู้ร่นเพื่อสามารถใช้แหล่ง (เงินฝาก) ดังกล่าวให้เป็นประโยชน์ เมื่อความพยายาม ของมนุษย์ประสบผลสำเร็จ เงินจะถูกปล่อยให้ไปใช้สำหรับความต้องการและความจำเป็น สิ่งหนึ่งที่แน่นอนคือ ถ้าไม่มีการบันทึกถึงแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ และเงิน ทุนที่ถูกกำหนดในฟิล์มจักรวาล หรือแผ่นจารึกที่ได้รับการพิทักษ์ ฟิล์มที่ฉายก็ยังคงไม่สมบูรณ์ ถ้าแม้ว่ามีการจัดสรรเงินนับล้านๆ รูปีไว้ แต่บางคนยังคงไม่รู้ตำแหน่ง แห่งที่ของแหล่งทรัพยากรหรือยังไม่ได้ให้นำไปใช้ ดังนั้น เงินทุนดังกล่าวก็ไม่มี ประโยชน์สำหรับเขา

การเข้าสู่เรื่องนี้ประการหนึ่งก็คือ แทนที่จะดำเนินสติสัมปชัญญะ ของตน มนุษย์กลับดำรงชีวิตด้วยวิธีการที่ไม่เหมาะสม อย่างไรก็ตาม ทั้งในกรณีของ การดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม ก็เหมือนกับบุคคลหนึ่งกินอาหารด้วย ความรักในขนมปัง 2 ก้อน นี้คือคตินิยมที่ตั้งขึ้นว่า อะไรก็แล้วแต่ที่บุคคลมีอยู่ใน โลกนี้ ได้จัดสรรมาให้เขาแล้วในรูปของฟิล์มภาพยนตร์

ผู้ที่ดำรงชีวิตด้วยการทำงานอย่างระมัดระวัง และผู้ที่ดำรงชีวิตโดยไม่ให้ความ สนใจต่อการดำเนินสติสัมปชัญญะของตน ในทั้งสองกรณีนี้ พวกเขาต่าง ได้รับสิ่งที่จัดสรรไว้ให้ตามแผ่นจารึกที่ได้รับการพิทักษ์ ในปริมาณที่เท่ากัน เพราะ ฉะนั้นจึงเป็นการเรื่องแปลกและเขลาอย่างนัก ที่ผู้หนึ่งทำลายและฉ้อฉลการดำรงชีวิต ที่ถูกต้องตามบทบัญญัติและข้อสัจย์ของตน ด้วยการปล่อยตัวไปในการประพศติ ปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง

ความเฉลียวฉลาดและโชคชะตา

ครั้งหนึ่งท่านอิมามอะลี ได้เดินทางไปยังสถานที่แห่งหนึ่ง ระหว่างทางที่จี่ม้ากลับมา เมื่อใกล้เวลาเคารพกิติพระเจ้า ท่านลงจากหลังม้าและให้ชายสติไม่เต็มบาท ที่เดินผ่านมาถือบังเหียนม้าไว้ เมื่อชายผู้นั้นตกลง ท่านอิมามอะลี จึงเคารพกิติพระเจ้าอย่างหมกมุ่นเหมือนเช่นปกติ ชายผู้นั้นถูกช่วยวนให้ทำชั่วและไม่อาจครนทนได้ จึงอาศัยสถานการณ์หลบออกไปพร้อมด้วยบังเหียนม้า เมื่ออิมามอะลีเสร็จแล้ว ก็พบว่า ชายไม่เต็มบาทหายไปพร้อมด้วยบังเหียนม้า ต่อมา คอ مبار คณรับใช้ของ อิมามอะลีผ่านมา ท่านจึงมอบเงินให้ 2 ดิรฮัม และบอกให้ไปซื้อบังเหียนม้าอันใหม่ เมื่อ คอ مبار ไปถึงตลาดก็พบชายคนดังกล่าวกำลังพยายามบอกขายบังเหียนม้าเส้นนั้นอยู่ คอ مبار จึงจับตัวไว้ เมื่อเขาจำบังเหียนเส้นนั้นได้ และพาตัวมาพบท่าน อิมามอะลี

“อะไรทำให้เจ้าเอาตัวเขามาที่นี่” ท่านอิมามอะลี ถาม

คอ مبار จึงบอกว่า “บังเหียนม้าของท่านอยู่ที่นี้ครับ”

“เขาบอกขายมันราคาเท่าไร” อิมามอะลี ถาม

“ 1 ดิรฮัมครับ” คอ مبارตอบ

“ให้เงินเขาไป 2 ดิรฮัมเถอะ” ท่านอิมามอะลี กล่าวและเสริมว่า

“เมื่อนั้นบอกเขาให้จับม้าไว้ ฉันตั้งใจว่าจะสมนาคุณเขา 2 ดิรฮัม ตอนนี้เป็น ความฉลาดของเขาที่ชอบจะหาโชคในวิธีอื่น”

ขโมย 7 คน

ครั้งหนึ่งมีเรื่องเกิดขึ้นกับท่านผู้อาวุโส (ขอความเมตตาแต่ท่าน) ซึ่งเป็นที่ รู้กันดีว่าในหนทางของพระเจ้า เขาเป็นผู้มีน้ำใจ เขากล่าวอยู่เสมอว่า ข้าพระองค์ ทำให้พระองค์พึงพอใจ ข้าพระองค์ดีมีในนามของพระองค์ และข้าพระองค์ให้การ สนับสนุนพระองค์ เขาคิดว่าเพียงถ้าเราอดกลั้นจากการกิน ก็ไม่มีอำนาจใดๆ สามารถ บังคับให้เรากินอาหารได้ ความคิดนี้ทำให้เขงดอาหาร เมื่อความกดดันจากลูกเมียในเรื่องนี้เริ่มปรากฏขึ้น เขาจึงออกจากบ้านและไปอาศัยอยู่ในสุสานเก่า ในตอนเย็น มีชายคนหนึ่งไปที่นั่นและมอบสิ่งที่ทำกุศลกรรมจากการบนบานให้ หลังจากวิงวอน ขอพรแล้ว ชายผู้นั้นพยายามมอบของหวานให้ผู้อาวุโส การปฏิบัติอย่างแข็ง

ชั้นของ ผู้อาวุโสและการยื่นกรานที่จะให้ของชายผู้สุภาพดังกล่าว ทำให้ในที่สุดก็เกิดภาพที่เขา ห่อของหวานบางส่วนใส่กล่องให้ผู้อาวุโสที่ขัดสนผู้นั้น โดยเข้าใจว่าขณะนั้นเขา ยังไม่มีความรู้สึกหิวและวางกล่องไว้ได้พุ่มไม้ เพื่อว่าจะได้กินเมื่อตื่นขึ้นมา หลังจากเที่ยงคืนไปแล้ว ขโมยจำนวนหนึ่งได้เข้ามาในสุสาน พร้อมด้วยทรัพย์สินที่ปล้นมา เพื่อให้เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ผู้อาวุโสจึงตื่นขึ้นมา ขโมยคิดว่าเขาจะไปแจ้งข่าวให้ตำรวจรู้ จึงรวบรวมทรัพย์สิน และถามว่าทรัพย์สินของเขาอยู่ที่ไหน คำตอบของผู้อาวุโส ไม่เป็นที่พอใจของพวกเขาหัวขโมย ระหว่างที่ชัก ไซ้ไล่เลียงอยู่นั้น ขโมยคนหนึ่งเห็นกล่อง วางอยู่ใต้พุ่มไม้ เมื่อเปิดดู ก็พบขนมหวาน 7 อัน ถึงตอนนี้เป็นจังหวะที่ทำให้พวกเขาหันเหความสนใจออกไป พอดิขโมยก็มี 7 คน หัวหน้าขโมยจึงบอกว่า

ชายผู้นี้ก็เป็นขโมยเหมือนกัน และมีแผนแยบยลที่สกปรกจะเล่นงานพวก เรา ของหวานเหล่านี้ใส่ยาพิษไว้เพื่อสังหารพวกเรา และฉกเอาทรัพย์สินที่เราหา มาอย่างยากลำบากไป”

หัวหน้าขโมยจึงเปลี่ยนแผน และบอกผู้อาวุโสให้กินของหวานดังกล่าว ผู้อาวุโส ปฏิเสธที่จะกิน ทำให้ข้ออนุมานของพวกเขาขโมยได้บทสรุป เจ้าคนหัวหน้าจึง สั่งให้ลูกน้องบังคับผู้อาวุโสให้กินโดยใช้กำลัง ขโมย 2 คนจับแขนเขาไว้ อีก 2 คนจับขา คนหนึ่งขึ้นคร่อมบนหน้าอก อีกคนหนึ่งกดหัว ของหวานจึงถูกยัดเข้าไปในปากของเขา เมื่อผู้อาวุโสปฏิเสธที่จะกลืนของหวานลงไปในห้อง พวกเขาขโมยก็เริ่มทุบตีและตบหน้า แล้วยัดของหวานตามกันเข้าไปจนหมด เมื่อปฏิบัติการเสร็จสรรพ พวกเขาขโมย ก็หลบหนีไป ปล่อยผู้อาวุโสเผชิญชะตากรรมอยู่ตามลำพัง หลังจากอาการดีขึ้นแล้ว ผู้อาวุโสลุกขึ้นและมองไปยังท้องฟ้าด้วยความตกใจเมื่อมีเสียงกล่าวว่า

“ไอ้ผู้ที่หยิ่งยะโส และทะนงตนเอ๋ย เจ้าควรจะกลับบ้านคิดว่า หรือไม่ เจ้าก็ควรกินอาหารทุกวันในลักษณะเดียวกัน”

ขนมฮัลวาในตระกร้า

ชายคนหนึ่งละทิ้งชีวิตสังคมนำไปอยู่ป่าและดำรงความหิวไว้ ด้วยข้อปูจฉาที่ว่า เมื่อเขาไม่กินใครจะเลี้ยงดูเขา ในวันที่ 3 เมื่อเกิดความหิวกระหายจนไม่สามารถควบ คุมอารมณ์ได้จึงบอกตัวเองว่าไม่เสียหายอะไรที่จะคืบหน้าบ้าง เขาจึงไปใกล้ๆ ลำธาร เมื่อไปถึงชายผู้นั้นมองเห็นตระกร้าลอยน้ำมา ด้วยความอยากรู้อยากเห็นเปิดตระกร้าดูมีถาดซึ่งเต็มไปด้วยมัยวา (ผลไม้แห้ง) อยู่ในตระกร้า ทำให้เขาไม่อาจห้ามใจได้และกินของทั้งหมดอย่างตะกละตะกราม หลังจาก

เพลิดเพลินกับฮัลวา (ฮัลวา) เป็นแป้งเปียกคล้ายแผ่นขนมหวานทำจากแป้ง น้ำตาลและน้ำมัน) แล้วก็ดื่มน้ำจืดอุ่นแป๊บ จากนั้นจึงตัดสินใจที่จะหาว่าตะกร้านั้นมาจากไหน และเริ่มย่ำทวนน้ำขึ้นไป ในที่สุดก็พบตำบลหนึ่ง ซึ่งมีบ้านเรือนตั้งอยู่ ชาวตำบลนั้นบอกว่าผู้ใหญ่บ้าน เป็นคนเอาตะกร้าลอยน้ำไป แต่ไม่รู้ว่าในตะกร้ามีอะไร เข้าผู้ยะโสคนนั้นจึงไปหา ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งบอกว่าน้องเข้าของเขาคนหนึ่งเป็นง่อย และติดเชือกเกือบทั่วร่างกาย ทำให้น้ำเหลือง และเลือดไหลซึม เมื่อวานมีผู้ทรงคุณธรรมมาเยี่ยมซึ่งแนะนำว่า ให้รักษาด้วยการปรุงขนมฮัลวาแล้วเอาเปะไปตามร่างกายคนไข้ เหมือนการพอก ในขณะที่มันยังร้อนอยู่ และในตอนเช้าก็ลอกเอาขนมฮัลวาออกใส่ตะกร้าลอยไปตาม กระแสน้ำตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณธรรม

เอกสารบทเรียน

ในหมู่ผู้ที่มีความรู้อย่างมั่นคง ความศรัทธารูปแบบหนึ่งจะเกิดขึ้น ซึ่งจะสัมพันธ์ต่อพระเจ้าอยู่ทุกขณะ ทุกกิจกรรม ทุกหน้าที่ และทุกคำสั่งในชีวิตของเขา นี่คือแบบแผนความคิดของบรรดาศาสดา ความมั่นคงที่เกิดขึ้นในจิตใจซึ่งพระเจ้าทรง จัดสรรให้จะไปถึงเขาในทุกกรณี ความศรัทธานี้จะสร้างความเข้มแข็งของ “การมี อุเบกขา” (อิศตักนา) ในพวกเขา ท่านกอลันดาราบามา เอลิยาอ์กล่าวว่า อุเบกขา ไม่สามารถสร้างขึ้นมาได้โดยปราศจากการมีศรัทธา และความศรัทธาจะไม่สมบูรณ์ โดยปราศจากการสังเกต และผู้ที่ไม่มีอุเบกขาจะเข้าใกล้ความสัมพันธ์กับโลกแห่งวัตถุ (โลกที่ตกต่ำลง) มากกว่าจะเข้าใกล้พระเจ้า

จิตวิญญาณนิยมคือเอกสารของบทเรียนดังกล่าว ซึ่งได้อธิบายว่า การมี อุเบกขานั้นคือเกณฑ์สำหรับความสันติและสงบเยือกเย็นภายใน สำหรับความมี อุเบกขานั้น การไว้วางใจ (เชื่อมั่น) ในพระเจ้า ผู้ทรงอำนาจในทุกสิ่งเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อความเข้มแข็งของการไว้วางใจดังกล่าว จำเป็นที่มนุษย์จะต้องมีความศรัทธา และ ในการมีความศรัทธา ผู้นั้นจะต้องมีสายตาที่สามารถมองเห็นสิ่งที่มองไม่เห็น มีเช่น นั้นจะไม่มีผู้ใดมีสันติสุขได้ในโลกสมัยใหม่ มันเป็นสถานการณ์ที่ประหลาด ที่ทุกคน ต้องการมีทรัพย์สินมากมาย ในขณะที่เดียวกันก็ร้องทุกข์ถึงการขาดไร้ความสันติสุข ความสันติสุขไม่ใช่สิ่งชั่วคราว แต่ในความจริงเป็นสภาวะถาวรที่ไม่เคยถูกขจัดออกไป เพราะฉะนั้น จะเป็นไปได้อย่างไรที่สิ่งชั่วคราว มีอายุสั้น ย่อยยับยับเฉาและเราเห็นมันมลายหายไปอยู่เสมอดต่อหน้าต่อตา จะสามารถให้ความสันติสุขแก่เราได้ อุเบกขา คือการเข้าใกล้ความคิด ซึ่งบุคคลพิจารณาไตร่ตรองสิ่งที่เป็นความจริงและไม่ตาย หลัง จากถอนหัวใจของเขาออกจากสิ่งที่เป็นวัตถุธาตุและไม่จีรัง เมื่อความคิดนี้ทำให้คน หนึ่งเข้าไปสู่สิ่งที่มองไม่เห็น

เป็นลำดับ ประการแรกสุด ความศรัทธาจะก่อร่างขึ้น ในตัวเขา ทันทีที่รัศมีแห่งความศรัทธาส่องสว่างขึ้นในจิตใจ การเห็นที่มองดูสิ่งที่มองไม่เห็นก็จะได้รับกระตุ้นในตัวผู้นั้น เมื่อปรากฏต่อเขา หลังจากเห็นสิ่งที่มองไม่เห็นว่า จักรวาลทั้งหมด คือ อาณาจักรของพระเจ้าองค์เดียว ความโน้มเอียงแห่งจิตใจก็จะพุ่ง เป้าไปที่ผู้เป็นสิ่งเดียวกันนั้น และหลังจากการรวมศูนย์ความคิดนี้แล้ว ดันไม้แห่งอุเบกขา ก็จะเติบโตขึ้นและขยายใหญ่ในตัวเขาถึงแล้วถึงแล้ว

ชีวิตประชาชาติและชีวิตปัจเจกชน

การเคลื่อนไหวและกิจกรรมของจักรวาล ได้รับการบันทึกไว้ในรูปของฟิล์มภาพยนตร์ ลักษณะสำคัญและรอยประทับของปรากฏการณ์แห่งจักรวาล ดังที่ ปรากฏในฟิล์มภาพยนตร์ ถูกถ่ายทอดและแพร่ภาพโดยระบบแกแล็กซี ที่ไม่อาจ คำนวณนับได้ การต่อสู้ ความมานะบากบั่น และความสามารถเป็นเพียงเงื่อนไข ถ้าไม่กระทำการพยายามและต่อสู้ ความว่างเปล่าและสูญญากาศจะเกิดขึ้นในชีวิต นี่คือ สิ่งที่มีเหตุผลตลอดกาล ทั้งในกรณีประชาชาติและปัจเจกชน

เป็นกฎของพระเจ้าที่ถ้าคนหนึ่งพยายามและต่อสู้ และสิ่งถูกสร้างของ พระองค์เป็นประโยชน์ตามมาในความพยายามนั้น ในวิธีใดวิธีหนึ่งทรัพยากรก็จะ แพร่ออกไปและทวีคูณขึ้น ความสามารถที่ไม่อาจคำนวณนับได้ ซ่อนเร้นอยู่ภายใน ทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้นมาบนดาวเคราะห์โลกนี้ เมื่อความสามารถที่ถูกซ่อนเร้น อยู่นี้ถูกค้นพบ และได้รับการกระตุ้น ลู่ทางการประดิษฐ์คิดค้นที่ไม่อาจคิดประมวล ได้ก็จะเปิดขึ้นอย่างรวดเร็ว เราจะเห็นว่าพระเจ้าทรงสร้างเหล็ก เมื่อคุณลักษณะ และคุณสมบัติของเหล็กถูกค้นพบ เหล็กก็กลายเป็นสิ่งที่มีประโยชน์สำหรับ ประชาชนไม่ว่าในระดับปัจเจกชนหรือระดับประชาชาติในความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ ยากที่จะมีสิ่งใดที่ส่วนประกอบของเหล็กไม่มีผสมอยู่ด้วยไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่ง นอกจากชีวิตปัจเจกชนแล้ว ชีวิตประชาชาติก็ถูกบันทึกไว้ในแผ่นจารึกที่ได้ รับการพิทักษ์ด้วย เมื่อบางคนต่อสู้อย่างปัจเจก สิทธิพิเศษและผลประโยชน์ก็จะ ได้ รับในระดับปัจเจก และเมื่อคนสอง สาม สี่หรือห้าคน มานะบากบั่นร่วมกันใน ระดับประชาชาติ ประชาคมทั้งหมดก็จะได้รับ ประโยชน์จากการต่อสู้นี้ พระเจ้าทรง กล่าวว่

“แท้จริง อัลลอฮ์จะมิทรงเปลี่ยนแปลงสภาพของชนกลุ่มใดจนกว่า พวกเขาจะเปลี่ยนแปลงสภาพของพวกเขาเอง”

ยังมีจารึกในแผ่นจารึกที่ได้รับการพิทักษ์ไว้ว่า ประชาชาติที่พยายามเปลี่ยนแปลงสภาพของตนเอง จะได้รับทรัพย์สินสมบัติและทรัพยากรเพื่อให้อับดับกลายเป็น มีศักดิ์ศรีและเกียรติยศ ขณะที่ผู้ต้องการเปลี่ยนแปลงตัวเอง ก็จะมีชีวิตอยู่อย่าง ตกต่ำและไร้เกียรติ

นี่คือการบันทึกซึ่งอยู่ในแผ่นจารึกที่ได้รับการพิทักษ์ ถ้ามุขยใช้พลังที่ พระเจ้ามอบให้ ในหนทางที่ถูกต้อง ก็จะได้รับผลลัพธ์เชิงบวก และถ้าใช้ไปในทางที่ผิด ก็จะได้รับผลลัพธ์เชิงลบ สิ่งเดียวที่พระเจ้าทรงประสงค์ คือการใช้พลังที่พระองค์ ให้มา ในลักษณะที่ยังความผาสุกแก่ผู้ที่ใช้พลังดังกล่าว ความผาสุกของปัจเจกชน ไม่มีความสำคัญใดๆ ต่อพระเจ้า เพราะพระองค์คือผู้สร้าง พระผู้อภิบาลของสิ่ง ทั้งมวล และเป็นพระผู้อภิบาลของพระองค์ ต้องการให้สิ่งถูกสร้างทั้งมวลได้ รับคุณประโยชน์โดยความกรุณา การสละให้และทรัพยากรที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้ กล่าวอย่างสั้นๆ อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในโลกล้วนถูกบันทึกอยู่ในแผ่นจารึกที่ได้รับการพิทักษ์ นอกจากการขึ้นสูงหรือตกต่ำของมนุษย์แล้ว ยังบันทึกในฟิล์มภาพยนตร์ที่ หากประชาชาติดำรงชีวิตในหนทางที่ถูกต้อง ชะตากรรมของพวกเขาคือความสูงส่ง แต่ ถ้าการดำรงชีวิตของเขาเป็นไปในทางที่ผิด พวกเขา ก็จะกลายเป็นทาสของผู้อื่น

กระบวนการเข้าไปสู่ความเป็นสาดดา

เมื่อใดก็ตามที่มีการถกเถียงในเรื่องสูงขึ้นไปหรือตกต่ำลง ก็ไม่อาจจะเลยการ ศึกษาปัจจัยในการขึ้นสูงได้ ได้กล่าวไปแล้วว่า ความก้าวหน้าเป็นผลลัพธ์ของความ มานะบากบั่น ไม่ว่าจะในระดับปัจเจกหรือระดับกลุ่ม และผลของความเสื่อมและ ความตกต่ำ เมื่อปัจเจกหรือประชาชาติกลายเป็นคนประมาท และเริ่มมีชีวิตที่หรรษา ฟูมเฟื่อย

ความเจริญและความก้าวหน้ามี 2 ลักษณะ หนึ่งในนั้นคือสภาวะของศักดิ์ศรี ในทางโลก ความเจตจรัสและเกียรติยศทาง โลกของปัจเจกชนหรือของประชาชาติ และความก้าวหน้าอีกด้านหนึ่ง ซึ่งความจริงเป็นด้านที่เที่ยงแท้คือ การที่ปัจเจกชน หรือประชาชาติ ซึ่งยังคงมีชีวิตอยู่ในโลกที่ดำรงอยู่ สามารถไปถึงโลกที่มองไม่เห็นได้ ถ้าทั้งสองด้านนี้ถูกนำมาพิจารณา ก็จะเป็นการชัดเจนยิ่งว่า ความก้าวหน้าทาง วิทยาศาสตร์ในยุคปัจจุบัน เป็นความก้าวหน้าภายนอกที่เห็นได้ชัดเท่านั้น ไม่มีข้อสงสัยว่า ประชาชาติที่มีการศึกษาวิจัยและต่อสู้อย่างหนัก เพื่อการประดิษฐ์คิดค้น จะเป็นประชาชาติที่มีความก้าวหน้าและพัฒนาในความรู้สึกทางโลก แต่เราก็สังเกตเห็นด้วยว่าประชาชาติเดียวกันนั้น เป็นประชาชาติที่ขาดแคลนยิ่ง ในเงื่อนไขของ ความสันติสุขแห่งจิตใจและความสงบร่มเย็นของจิตวิญญาณ เพราะพวกเขาไม่ ตระหนักถึงความเป็น

จริง หรือกล่าวได้ว่า พวกเขายังคงขาดไว้ซึ่งความรู้เกี่ยวกับชีวิต ที่แท้จริง

ชีวิตที่แท้จริง ผู้คนมีความคุ้นเคยกับโลกที่จริงแท้ ซึ่งยังคงมีความสงบร่มเย็นอยู่เสมอ ยุคสมัยปัจจุบันเป็นยุคสมัยแห่งความเจริญก้าวหน้าอย่างไม่มีข้อโต้แย้ง ใน ขณะเดียวกันก็เป็นยุคที่ความทุกข์ยาก ความหวั่นวิตก ความ โกลาหลและความ กัดค้นทางอารมณ์เผชิญหน้ามนุษย์ อยู่ ทั้งที่ความก้าวหน้าเช่นนี้ไม่เคยมีมาก่อน เหตุผลสำหรับสิ่งนี้แสนจะเรียบง่ายคือผลประโยชน์ส่วนตัว พื้นฐานของความก้าว หน้านี้ ไม่ว่าจะ เป็นความก้าวหน้าของปัจเจกชนหรือประชาชาติ การพัฒนานี้เพื่อ ความผาสุกของมนุษยชาติ ซึ่งความสันติสุขเป็นผลลัพธ์ขั้นสุดท้ายของ ความก้าวหน้า นี้จริงหรือ จิตใจของปัจเจกหรือระดับกลุ่ม เกี่ยวพันกับกระบวนการเข้าใจ ความคิด ถ้ากระบวนการเข้าใจความคิดคือความพยายาม และการประดิษฐ์คิดค้นของเรา ควร จะต้องมีประโยชน์ต่อมนุษยชาติและสิ่งถูกสร้างของพระเจ้า กระบวนการเข้าใจ ความคิดนี้ ก็จะเป็นกระบวนการเข้าสู่ความคิดแบบศาสนา ซึ่งเหมือนกับกระบวนการ เข้าใจความคิดของ พระเจ้า กระบวนการเข้าใจและแนวทางความคิดนี้ ได้รับ การเรียกขานทางกลวิธว่า จิตสำนึก กอถันคาร ถ้าหากมนุษย์มีอุเบกขาเขาจะ ได้รับ การคุ้มครองและปลอดภัยจาก โรคแห่งความทุกข์ ยาก และความวิตกกังวลต่างๆ

วิธีการง่ายๆ เพื่อให้ได้รับสภาวะของอุเบกขา (อิสรักนา) คือความคิดของมนุษย์นั้นพ้อง หรือสนับสนุนกระบวนการเข้าใจความคิดของพระเจ้า เมื่อเราสังเกต การดำรงอยู่ของ โลก เรา จะพบว่าพระเจ้าทรงบันดาลทรัพย์สมบัติและทรัพย์ากร ธรรมชาติปริมาณเหลือคณานับสำหรับ สิ่งถูกสร้างของพระองค์ และไม่มีแหล่งใดเลย ที่มีความเกี่ยวพัน โดยตรงกับผลประโยชน์ของ พระองค์เอง พระเจ้าไม่ทรงกังวลกับ สิ่งใดทั้งสิ้น นอกจากความจริงที่ว่า พระเจ้าทรงปลอดจาก ความต้องการทั้งมวล และ พระองค์ไม่ทรงต้องการสิ่งใดทั้งสิ้นแล้ว พระองค์ยังจัดเตรียมทรัพย์ สมบัติและ ทรัพย์ากรธรรมชาติให้สิ่งถูกสร้างของพระองค์อย่างเป็นปกติ ตามกฎเกณฑ์ระเบียบ แบบแผนอีกด้วย ถ้าในฤดูกาลที่มีความต้องการมะม่วง ต้นมะม่วงจะออกดอก และ ผลมะม่วงก็ จะถูกผลิตออกมาตามแบบแผนเพื่อสนองความต้องการของผู้คน

โดยที่มนุษย์นั้นขาดแคลนทรัพย์สมบัติและทรัพย์ากรธรรมชาติ เพราะฉะนั้น จึงไม่อาจ เมินเฉยต่อแหล่งที่มาในลักษณะที่จะแยกตัวออกไปจากทุกสิ่งและทำให้ถูก ตัดขาดได้ แต่ สามารถยอมรับกระบวนการเข้าใจความคิดที่ว่า แหล่งที่มาซึ่งเกิดจาก ความพยายามของเขา นั้น เผ่าพันธุ์ของมนุษยชาติทั้งมวลมีหุ้นส่วนและมีสิทธิอย่างเต็มเปี่ยมที่จะใช้มัน ดังที่เขาใช้ การ

ได้มาซึ่งกระบวนการเข้าใจความคิดดังกล่าว มีแนวโน้มไปสู่ความสัมพันธ์ของอารมณ์กับกระบวนการเข้าใจที่ต้องการ ตัวอย่าง เช่น ถ้าท่านปรารถนาจะมีมิตรภาพกับสุภาพชน ท่านก็ควรจะต้องกระทำสิ่งที่เหมือน กับที่สุภาพชนปฏิบัติกัน ถ้าท่านแสวงหาความสัมพันธ์กับนักการพนัน ท่านก็ต้อง เล่นการพนันกับเขาอย่างไม่ต้องสงสัย และถ้าต้องการอยู่ร่วมกับผู้ทรงศีล ท่านก็ต้องยอมรับการปฏิบัติที่เหมือนกับผู้ทรงศีลนั้นมากที่สุด การเปลี่ยนแปลงกระบวนการ เข้าใจความคิด เป็นสัดส่วน โดยตรงกับการรับเอาอุปนิสัยและการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องนี้มา

ทรศนะของพระเจ้า

พระเจ้าทรงบริการสิ่งถูกสร้างของพระองค์ โดยไม่ได้หวังรางวัลตอบแทนใดๆ แก่ตัวพระองค์เอง ถ้าบางคนยอมรับกระบวนการเข้าใจความคิดอย่างมีทาง เลือกว่า เขาสามารถรับใช้บริการสิ่งถูกสร้างของพระเจ้าในทุกกรณีได้ จิตวิญญาณ กอถันดาร์ก็จะถูกมอบให้เขา และเมื่อความคิดนี้ถูกสร้างขึ้นอย่างมั่นคง จนกลายเป็น เป้าหมายตลอดไป ในไม่ช้าก็จะปฏิบัติแต่สิ่ง ที่พระเจ้าชมชอบและพึงพอใจ จิตสำนึก นี้มาสู่การเอาใจใส่ของเขา เนื่องจากเพราะการแสดงพฤติกรรมนี้เข้าแล้วซ้ำอีกว่า อะไร ที่เกิดขึ้นมาแล้ว หรือกำลังเกิดขึ้นหรือที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ล้วนมาจากพระเจ้า และ สิ่งนี้มีส่วนช่วยในการสร้างความศรัทธาในตัวเอง วิธีคิดเช่นนี้เรียกว่า การมีอุเบกขา ชีวิตทั้งหมดของบรรดาศาสดาได้รับการดูแลด้วยกฎที่ว่าทุกสิ่งมาจากพระเจ้า ดังกล่าว กระบวนการเข้าใจความคิดของการมีอุเบกขา ถูกสร้างขึ้นอย่างดีเยี่ยมในบรรดาศาสดาและมิตรของพระเจ้า (เอาถิยาอ) เพื่อให้กระบวนการเข้าใจความคิดนี้ ถูกสร้างขึ้นในตัวคนเหล่านั้น เมื่อคิดถึงบางสิ่งบางอย่าง พวกเขาไม่เคยมีความผูกพัน กับสิ่งใด โดยตรงเพื่อตัวเองเลย พวกเขาเก็บรักษาไว้ในจิตใจเสมอว่า พระเจ้าคือ เจ้าของจักรวาล รวมทั้งตัวเองด้วยเพียงผู้เดียวเท่านั้น ไม่มีสิ่งใดสัมพันธ์กับโดยตรงกับพวกเขา นอกจากทุกสิ่งนั้นจะสัมพันธ์กับพวกเขา เนื่องจากพระเจ้า เมื่อกระบวนการเข้าสู่ความคิดนี้ถูกสร้างอย่างมั่นคงแล้ว จะค่อยๆ กลายเป็นลักษณะ ทางบุคลิกภาพ ที่ก่อนจะเข้าสู่กิจกรรมใดๆ เขาจะระลึกถึงพระเจ้าก่อนที่จะมีความ คิดใดๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้น โดยเฉพาะ ก่อนให้ความสนใจต่อสิ่งใด เขาจะต้องมีความ คิดนี้จนเป็นนิสัยว่า สิ่งนี้ไม่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับพวกเขา จะมีความสนใจต่อสิ่ง ใดก็ตามเพราะพระเจ้าเท่านั้น

ทัศนคตินี้ทำให้ทุกการเคลื่อนไหวของจิตใจ เชื่อมโยงกับความรู้สึกเพื่อพระเจ้า พระเจ้า กลายเป็นผู้รับฟังพวกเขาเหมือนคนที่ถูกกระตุ้นให้ได้ยิน ทัศนคติของ พระเจ้าจะค่อยๆ หยั่งราก ลงในจิตใจของพวกเขา และจิตใจดังกล่าวกลายเป็นผู้ กระทำการแทนทัศนคติของพระเจ้า ทุก การเคลื่อนไหวแห่งจิตใจของบุคคลจะกลายเป็นความเคลื่อนไหวแห่งทัศนคติของพระเจ้า หลังจากบรรลุสภาวะนี้ และไม่มีการ เคลื่อนไหวของจิตใจพวกเขา ขณะใดที่ปราศจากพลังและ อำนาจ มิตรของพระเจ้าที่ ได้รับการบริหารจัดการ ได้รับหัวใจเดียวกันโดยพระเจ้า และบรรดา มิตรที่กระทำ การบนการคล้อยและทางนำของพระเจ้าเหล่านี้ พยายามที่จะได้รับหัวใจนี้ผ่านทาง การทรมานตนเอง

พฤติกรรมและเจตนารมณ์

ตราบที่มีการพิจารณาความดีหรือความเลวไม่มีพฤติกรรมใดในโลกนี้มีความ ดีหรือ ความเลวด้วยตัวเอง ความจริงความหมายของพฤติกรรมที่ได้รับการสนับสนุน คือความดีหรือ ความเลว ความหมายที่ได้รับการสนับสนุนคือเจตนารมณ์ อะไรก็ได้ แต่ที่อยู่ในเจตนารมณ์ ของบุคคลก่อนแสดงพฤติกรรมคือ คุณธรรมความดีหรือความชั่ว (ก็ได้) พฤติกรรมของไฟคือ การเผาผลาญ เมื่อถูกใช้เพื่อความผาสุกของประชาชน เช่น การปรุงอาหาร นั่นเป็นพฤติกรรมที่เป็นคุณธรรมความดี และถ้าไฟใช้เพื่อ การทำลาย เช่น การเผาบ้านคน ดังนั้นมันก็จะมีความ เลว

ถ้ามีการศึกษาอย่างระมัดระวัง ถึงแบบแผนทางความคิดของประชาชาติ ซึ่ง ความก้าวหน้าของพวกเขา นั้น ทำให้เราถูกควบคุมหรือขาดแคลนความช่วยเหลือ ของพวกเขา แล้ว ก็จะสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจนว่า คติพจน์แห่งความก้าว หน้าในด้านความเจริญทาง วิทยาศาสตร์ของประชาชาตินั้น คือการปกครองของ ประชาชาติหนึ่ง ซึ่งทำให้เผ่าพันธุ์มนุษย์ ทั้งหมดตกเป็นข้าทาสของพวกเขา หรือ รวบรวมทรัพย์สินเงินทองจากการประคิษฐ์คิดค้น จาก การสร้างความทรمانจาก ความยากจนและความทุกข์ยากให้กับเพื่อนมนุษย์อื่นๆ โดยที่ความ เจริญก้าวหน้านี้ ปราศจากความคิดเกี่ยวกับความผาสุกของมนุษยชาติทั้งหมด และสวนทางกับ การ เข้าใกล้พระเจ้า ดังนั้น ความก้าวหน้าและความเจริญนี้ จึงกลายเป็นแหล่งของความ กังวล และความทุกข์ทรمانอย่างถาวรสำหรับมนุษยชาติ รวมทั้งผู้ต่อสู้นะบาบนั้น เพื่อสร้าง นวัตกรรมนี้เองด้วย วันหนึ่งความกังวลและความทุกข์ทรมานจะก่อความ หายนะครั้งใหญ่ขึ้น บนโลกและกลายเป็นไฟนรกที่เราร้อน

การรวมศูนย์จิตใจของบุคคลผู้หนึ่ง จะเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อ ถ้าเขาเชื่อว่าการ ดำรงอยู่หรือ การสูญสลายไปของสิ่งต่างๆ มาจากพระเจ้าเท่านั้น และเมื่อความเชื่อ ไม่นั่นคงและผูกพันไป ผู้ นั้นก็จะติดกับดักของแนวความคิดและความสงสัยดังกล่าว ซึ่งมีผลทำให้เกิดอารมณ์ตั้งเครียด สับสน ระทมทุกข์ หวาดกลัวและวิตกกังวล ขณะที่ สามารถเห็นได้ง่ายว่าพฤติกรรม กิจกรรม และความเคลื่อนไหวทุกอย่างของมนุษย์ ถูกควบคุมโดยพระเจ้า ซึ่งไม่สามารถมองเห็นได้โดย อาศัยตาเนื้อ ทารกที่อยู่ในครรภ์ มารดาได้รับการจัดเตรียมอาหารไว้ให้ 9 เดือน เพื่อการ เจริญเติบโตที่นั่น ตำแหน่ง ของหน้าอกมารดาที่เตรียมไว้ก่อนที่ทารกจะถือกำเนิด ให้น้ำนม ออกมาหลังจาก การเกิด ทารกเจริญเติบโตอย่างสมดุลเพราะอิทธิพลการบำรุงหล่อเลี้ยงของน้ำ นมนี้ จากเด็กจนเป็นผู้ใหญ่ แรงกระตุ้นแห่งความเป็นหนุ่มเป็นสาว การจัดหา ทรัพยากร เพื่อให้แรงกระตุ้นและความต้องการสมบูรณ์ การมีอยู่ของทรัพยากรก่อน ที่พวกเขาจะหามาได้ การสนับสนุนเหล่านี้ในที่สุดก็จะสูญสิ้นไป หากโลกปฏิเสธ ที่จะผลิตเมล็ดพืช

หลังจากแต่งงานแล้ว ความต้องการของกลุ่มสมรสที่จะมีผู้สืบทอดสกุลของตน และความ รักลูกที่มากมายในหัวใจของพ่อแม่ เป็นผลให้เกิดแรงกระตุ้นที่รุนแรงใน ความเป็นพ่อแม่เป็นแม่ นับว่ามีคุณค่าที่จะพิจารณา ว่า ถ้าพระเจ้าไม่ได้ใส่ความรักเด็ก เข้าไปในพ่อแม่แล้ว เด็กๆ ก็ไม่ อาจได้รับการเลี้ยงดูให้เติบโตได้ นอกจากนี้ความรักในเลือดเนื้อเชื้อไข ไม่ได้เป็นของมนุษย์ เท่านั้น แต่ความรู้สึกนี้พบได้ในสิ่งที่พระเจ้า ทรงสร้างทุกชนิด และเนื่องจากความรักนี้เพียง ประการเดียว ที่พ่อแม่มีความกังวล ใจกับธรรมชาติและเลี้ยงดูเลือดเนื้อเชื้อ ไขของตนมา

การเจริญเติบโตของเมล็ดพืชในพื้นดิน

ตามปกติถือว่าหากไม่มีความมานะพยายาม ก็ไม่อาจได้รับทรัพยากรธรรมชาติ ต่างๆ ได้ แต่เราสังเกตได้ว่า ทรัพยากรธรรมชาติที่เราขวนขวายและมานะบากบั่น มานั้น ปรากฏอยู่แล้ว อย่างมีแบบแผน เมื่อชาวไร่ชาวนาหว่านเมล็ดพืช หลังจาก ไถพรวนดินแล้ว การเจริญเติบโตของ เมล็ดพืชส่งผลให้เกิดการจัดเตรียมอาหารชนิด ต่างๆ ให้แก่ความต้องการของมนุษย์ สิ่งนี้เกิดขึ้น เพียงเพราะแหล่งกำเนิดมีอยู่แล้ว ตัวอย่างเช่น การมีอยู่ของโลก เมล็ดพันธุ์พืชที่มีพร้อม ความ สมบูรณ์ของดิน การมี น้ำเพื่อการเติบโตของเมล็ดพืช แสงอาทิตย์ อากาศ อุณหภูมิที่ เปลี่ยนแปลงตาม ฤดูกาล เป็นต้น ถ้าไม่มีเมล็ดพืช พื้นดินแห้งแล้ง ไม่มีน้ำหรือขาดอากาศแล้ว ดังนั้น ความพยายามของมนุษย์ก็ไร้ผลและไม่มีประโยชน์

ด้วยการสร้างสรรค์ของพระเจ้า

เป็นบุคลิกลักษณะของพระเจ้าที่ทุกการสร้างสรรค์นั้นให้กำเนิดและทำให้สิ่งประดิษฐ์ต่างๆ มากกว่านับพันๆ ล้านอย่างปรากฏขึ้น ตัวอย่างเช่น ด้วยการสร้าง สรรค์ของพระเจ้า กระแสไฟฟ้าได้รับผิชอบสิ่งประดิษฐ์นับพันชนิดที่เกิดขึ้นและ ยังมีอีกมากมายที่จะตามมา สถานการณ์เช่นนี้เปิดเผยความลับที่ว่า พระเจ้าทรงสร้าง ทรัพยากรธรรมชาติ ดังนั้น มนุษย์จะต้องสืบเสาะหาเอาแหล่งที่ซ่อนแฝงอยู่เหล่านี้ ออก มาและใช้ให้เป็นประโยชน์ เมื่อประชาชาติเตรียมการสำรวจสิ่งที่ซ่อนแฝงอยู่ พระเจ้าจะประทานความลับมากมาย เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ให้ และเมื่อพวกเขาพิจารณา ไตร่ตรองในข้อมูลความจริงที่ได้รับการประทานลงมา การสร้างสรรค์ใหม่ๆ กว่าจะ เกิดเป็นจริงขึ้น

จิตสำนึกกอลันคารชี้นำเราว่า ทุกสิ่งที่พบในจักรวาลล้วนมี 2 ระนาบ หนึ่งในสองด้านของการสร้างสรรค์คือปรากฏการณ์ และอีกด้านหนึ่งคือที่ดำรงอยู่ในน้ำเป็นของเหลวนี้คือ ด้านภายนอก แต่เมื่อสำรวจดูด้านในที่ซ่อนอยู่จะพบว่ามียู้อย่างมากมาย เหมือนกับกรณีของเหล็กซึ่งมองดูภายนอกเป็นโลหะ แต่เมื่อสิ่งที่ซ่อน แฝงอยู่ในถูกค้นออกมา ผลิตภัณฑ์และสิ่งประดิษฐ์ใหม่ก็เกิดขึ้น เมื่อเราเริ่มแสวงหาคูณลักษณะของพระเจ้าในสิ่งใดก็ตาม จะสังเกตเห็นว่า อะไรก็ตามที่อยู่ในจักรวาล หรือมีอยู่ใน โลก ล้วนแล้วแต่ถูกสร้างมาเพื่อผลประโยชน์ของมนุษย์ทั้งสิ้น

คำนิยามที่ถูกต้อง

การมีอุเบกขาไม่เพียงหมายถึง บุคคลผู้หนึ่งจะต้องเปลี่ยนเป็นผู้ไม่แยแสไม่ สนใจเกี่ยวกับเงินทองเท่านั้น แต่ต้องคงความไม่แยแสและความปรารถนาต่อเรื่อง เงินทองไว้ให้ได้ การบรรลุความต้องการขั้นพื้นฐานของชีวิต และความต้องการที่จะดูแลเอาใจใส่ผู้ใกล้ชิดอันเป็นที่รัก เป็นสิ่งที่ไม่อาจปฏิเสธได้ และเกี่ยวข้องกับสิทธิ มนุษยชน การมีอุเบกขาคือสิ่งใดก็ตามที่มนุษย์กระทำจะต้องกระทำด้วยความลงรอย กับเจตนารมณ์ของพระเจ้า และต้องไม่เป็นอันตราย และทำร้ายสิ่งถูกสร้างต่างๆ ทุกคนควรยังคงมีความปลื้มปีติยินดี และไม่ควรรนำความทุกข์ยากลำบากมาสู่เพื่อน มนุษย์ สิ่งนี้ต้องรวมเข้าด้วยกันอย่างมั่นคงในจิตใจของบุคคลว่า พระเจ้าคือเจ้าของ และผู้ครอบครองกรรมสิทธิ์ในแต่ละสิ่ง และทุกสิ่งที่ปรากฏอยู่ในจักรวาลเพียงผู้เดียว พระเจ้าคือผู้ทรงสร้างแผ่นดิน หว่านเมล็ดให้เป็นลำต้นเป็นใบ มอบความสามารถ ในการเจริญเติบโตเป็นต้นไม้ใหญ่แก่เมล็ดพืชนั้น และพื้นดินที่จะบำรุงต้นไม้ไว้ในटकของมันให้น้ำ

ไหลเวียนอยู่ในเนื้อเยื่อต้นไม้เสมือนเลือด อากาศเตรียมออกซิเจน แสงสว่างเสริมสีที่ขาดหายไปของต้นไม้ ให้ความอาทิตย์ยังคงฉายส่องต้นไม้เพื่อให้ ออกผล แสงจันทร์สร้างความหวานหอมให้ผลไม้ เป็นหน้าที่ของพื้นดินที่จะต้องผลิต และเลี้ยงดูต้นไม้ จึงเป็นที่ต้องการเพื่อบรรลุนิยามปรารถนาของมนุษย์ และเป็นหน้าที่ ของต้นไม้ที่จะผลิตใบและผลไม้ ซึ่งสิ่งถูกสร้างทั้งหลายต้องการอย่างยิ่งตามฤดูกาล

สมาชิกภาพของจักรวาล

พระเจ้าทรงต้องการให้ทุกสิ่งในจักรวาลควรต้องยังคงเคลื่อนที่อยู่ ผู้ที่ดำเนิน รอยตามความต้องการ คำบัญชา และทัศนคติการต่อสู้ของพระเจ้านี้ จะกลายเป็น สมาชิกของจักรวาล สมาชิกภาพนี้ ทำให้จักรวาลตื่นตัวและเคลื่อนไหว คำถามก็คือ มนุษย์ต้องทำอะไร หรือความก้าวหน้าใดซึ่งเป็นไปได้ที่พระเจ้าทำให้จิตของมนุษย์ ถูกหน่วงเหนี่ยว ถูกทำให้วิกลจริต หรือคลุ้มคลั่ง เราไม่เห็นดอกหรือว่าผู้คนเกิดขึ้น มาอย่างเขลาต่อการยืนหยัดขึ้นหรือการล้มคว่ำลง

เราเพิ่งจะกล่าวว่า ผู้ที่มีความผูกพันกับพระเจ้าและศรัทธาอย่างมั่นคงว่า พระเจ้าได้ผนึกทุกกิจกรรมของชีวิตนั้น ได้รับมอบการเข้าถึงความคิดแบบศาสนา ในทางจิตวิญญาณนิยม ผู้ที่มีการเข้าถึงความคิดดังกล่าวถูกเรียกว่า มุสตันนิ (ผู้อุ้ม ไปด้วยอุเบกขา) และตระหนักว่าตัวเขาเองมีความเชื่อมโยงกับพระเจ้า ผู้ซึ่งผนึกชีวิต ของเขาไว้ การกลับมาสู่ และย้ำถึงความรู้สึกนี้ทำให้เกิดรูปแบบทางกายภาพและใน ทางปฏิบัติ เขาสังเกตว่าตัวเองมีชีวิตอยู่ในปริมาตรของแสง ซึ่งจักรวาลทั้งมวลถูก ห่อหุ้มไว้ บรรดาคัมภีร์แห่งสวนสวรรค์ได้อธิบายไว้อย่างประณีตว่า พื้นฐานของโลก และฟากฟ้าคือแสง ซึ่งทุกสิ่งในจักรวาลเชื่อมโยงกับพระเจ้า โดยผ่านทางแสงนี้ เมื่อ วงแหวนแห่งแสงหรือรัศมีนี้ มีความเด่นชัดต่อมุสตันนิ เขาก็สามารถศึกษาสูตรต่างๆ ของการสร้างสรรค์ทั้งหมดได้

สวรรค์และนรก

ผู้อยู่ในสวรรค์คือ ผู้ที่มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งต่อคำสอนของคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ เหมือนกับบรรดาศาสดา ผู้ที่จะได้อยู่ในสวนสวรรค์ ซึ่งพระเจ้าทรงโปรดประทาน ความกรุณาให้ และยกฐานะเขาให้เป็นมิตรกับพระองค์ โดยที่พระเจ้าเองนั้นทรง ปลอดภัยและห่างไกลจากความหวาดกลัว ความวิตกกังวลหรือความทุกข์ใจทั้งมวล ดังนั้น มิตรของพระองค์ก็เช่นเดียวกับ

พระองค์ คือปลอดภัยจากการครอบงำของความวิตกกังวลและความหวาดกลัว ผู้ที่ไม่อาจเข้าไปสู่ความมีมิตรภาพกับพระเจ้าได้ สวรรค์ จะไม่ยอมรับ และพวกเขาจะเป็นเชื้อเพลิงของนรก ถ้ามีความเศร้าโศกและความหวาดกลัวในคนใดคนหนึ่ง ดังนั้นตามกฎหมายที่พระเจ้าทรงแถลง เขาไม่ใช่มิตรของพระเจ้า และผู้ที่ไม่ใช่มิตรของพระองค์จะถูกปฏิเสธจากสวรรค์

การพึ่งพาอาศัยและความเชื่อมั่น

ตามปกติเมื่อการมีอุเบกขาได้รับการพิจารณา จะถูกถือว่าเป็นมิติของความเชื่อมั่น และการพึ่งพาอาศัยที่บุคคลมีต่อพระเจ้า ความเชื่อมั่นและการพึ่งพาอาศัย แสดงบทบาทในชีวิตของทุกคนพอประมาณ แต่เมื่อเรายังคำนึงถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับมัน จะสังเกตเห็นว่าสิ่งนี้ก็เหมือนกับพิธีกรรมในการเคารพสักการะอื่น ๆ ที่เป็นเพียงหลุมพรางของคำพูดที่สวยหรูเท่านั้น ความเชื่อมั่นและการพึ่งพาอาศัยหมายถึง การที่บุคคลผู้หนึ่งควรจะต้องมอบความไว้วางใจในภาระรับผิดชอบของเขาแก่พระเจ้า แต่ทางปฏิบัติในขอบข่ายการสังเกตเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ที่ปล่อยไปอย่างเปล่าประโยชน์ของเรา ปรากฏว่าเป็นเพียงคำพูดที่ไม่มีความเด่นชัดและทำไม่ได้โดยทั่วไป คนมักคิดว่า ถ้าเจ้านายของฉันถูกทำให้ไร้ค่า ฉันก็จะถูกไล่ออก ถูกลดตำแหน่ง หรือถูกกีดกันจากการสนับสนุนส่งเสริม

นี่คือการสังเกตโดยทั่วไปของเราเช่นกันว่า เมื่อบางสิ่งบางอย่างให้ผลลัพธ์ ในด้านบวก เราจะคุยโม้โอ้อวดอ้างว่าเป็นผลงานจากสติปัญญา ความกล้าหาญทาง ด้านความรู้ของเราเองไม่มีสิ่งอื่นเลย มีตัวอย่างมากมายที่เป็นหลักฐานว่า ความเชื่อมั่นและการพึ่งพาอาศัยพระเจ้า เป็นเพียงถ้อยแถลงที่เป็นข้อสมมุติในส่วนของผู้คน ทั่วไป ผู้ที่ไม่มีความเชื่อมั่นและพึ่งพาอาศัยพระเจ้า จะยังคงปราศจากการมีอุเบกขา ในความเป็นจริง ความเชื่อมั่นและการพึ่งพาอาศัยพระเจ้า เป็นห่วงเชื่อมโยงพิเศษ ระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า และผู้ได้รับสิทธิความสัมพันธ์กับพระเจ้านี้ จะได้รับการ ปลอดภัยจากความละโมภในโลภียะ บุคคลดังกล่าวจะเปลี่ยนเป็นผู้ที่ไม่สนใจใฝ่ดี และเมินเฉยต่อการช่วยเหลืออนุเคราะห์ของผู้อื่น เขากลายเป็นผู้ตระหนกใน คุณลักษณะของพระเจ้าว่าพระองค์คือผู้ทรงเอกราช ทรงไร้ความกังวล พระองค์ไม่ทรง ให้กำเนิดและไม่ทรงถูกกำเนิดและพระองค์ไม่มีครอบครัวในขอบข่ายของคุณลักษณะ เหล่านี้ของพระเจ้า เมื่อเราตรวจสอบคุณลักษณะถูกสร้าง เราพบว่าบรรดาสิ่งถูกสร้างไม่ สามารถเป็นหนึ่งเดียวได้ พวกเขาต้องมีจำนวนมากมาย ยากจนขัดสนใน โลกทรัพย์ ที่จะสนองตอบความปรารถนาและความต้องการของชีวิต ยังมีลักษณะเป็นอาณัติ ของสิ่งถูกสร้างที่จะต้องถูกให้กำเนิด และเป็นผู้ให้กำเนิดเอง

และการมีครอบครัวอีกด้วย เมื่อตัวแทนทั้งห้าเหล่านี้ถูกจิตสำนักกอลันดาร์นำมาพิจารณา ก็จะแสดงให้เห็นว่า จากคุณลักษณะทั้งห้าเหล่านี้ของพระเจ้า สิ่งถูกสร้างสามารถมีความสัมพันธ์โดยตรงกับพระองค์เพียงหนึ่งในนั้น

เป็นไปได้สำหรับสิ่งถูกสร้างที่จะไม่อยู่ในสภาพมากกว่าหนึ่ง พวกเขาต้อง ถูกให้กำเนิดหรือเป็นผู้ให้กำเนิดเอง พวกเขาต้องมีครอบครัว นั่นคือสิ่งถูกสร้าง ไม่สามารถดำเนินการควบคุมคุณลักษณะทั้งสี่ประการนี้ของพระเจ้าได้ แต่สามารถ มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าเพียงคุณลักษณะเดียวของพระองค์ นั่นคือ พวกเขา สามารถเชื่อมความต้องการของตนเองกับพระองค์เท่านั้นด้วยการถอนจิตใจของพวกเขา เขาออกจากแหล่งอื่นทั้งหมด บุคคลผู้หนึ่งยังอยู่ห่างจากพฤติกรรมในเรื่องความเชื่อ มันและการพึ่งพาอาศัย ถ้าปัจจัยความต้องการของเขา ยังสัมพันธ์อยู่กับสิ่งถูกสร้าง นอกจากพระเจ้า

ความสัมพันธ์ทางจิตวิญญาณถูกนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อสนองต่อความต้องการ และ ความปรารถนาของชีวิตไปยังครูผู้ชี้นำทางจิตวิญญาณของเขา และครูก็จะกลายเป็น ผู้รับผิดชอบต่อความต้องการทั้งหมดของสานุศิษย์ เสมือนบิดามารดารับผิดชอบต่อ ความต้องการของทารก เว้นเสียแต่ว่า หรือจนกว่าเขาจะไม่มีจิตสำนักหรือความสามารถเพียงพอที่จะดูแลตัวเองได้ พวกเขายังคงครุ่นคิดและฟ้าดูแลบุตรน้อย ของตนตลอดเวลา ประตูบ้านไม่สมควรจะถูกเปิดทิ้งไว้ เพื่อว่าเด็กจะได้ไม่ออกไปโดย ไม่ทันสังเกตเห็น ถ้าอากาศเย็นแล้วเขาไม่ได้รับการแต่งตัวให้เหมาะสม เขาก็จะเป็นหวัด ถ้าเด็กน้อยไม่ได้กินอาหารตามเวลา ครูก็จะกังวลว่า ทำไมเด็กจึงไม่ได้รับการ ป้อนอาหาร ถ้าเด็กนอนเลยเวลาตื่น พวกเขาจะวิตก ถ้าเด็กนอนไม่หลับ ก็รู้สึกเป็นทุกข์ ทุกคนที่มีบุตรเป็นของตัวเองหรือเห็นน้องสาวน้องชายของตนจะรู้ดีทีเดียว ว่า บิดามารดาเป็นผู้รับผิดชอบต่อความต้องการทั้งหมดของลูก และความรับผิดชอบ คือสนองตอบต่อความต้องการจนสนใจอยากของลูกโดยที่สานุศิษย์หรือนักเรียนเป็น บุตรทางจิตวิญญาณของผู้สอนหรือครู (เชคหรือมูรอด) ดังนั้น เขาจึงกลายเป็นผู้ รับผิดชอบต่อความต้องการทางโลก ทางศาสนาและทางจิตวิญญาณของสานุศิษย์ เมื่อความสัมพันธ์พัฒนาเข้มแข็งขึ้น จิตใจของผู้สอนก็จะเคลื่อนย้ายไปยังสานุศิษย์ สอดคล้องกัน และเขาได้ตระหนักโดยจิตได้สำนึกว่าผู้ที่ดูแลเขานั้น ตัวผู้สอนเองอยู่ ภายใต้การดูแลของพระเจ้าและจิตใจของเขาค่อยๆ ได้รับการปลดปล่อย รวมทั้งความ ต้องการและความปรารถนาทั้งหมดของเขา เปลี่ยนเป็นมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า

ตำนานกิดจิตสำนักกอดันดาร

ก่อนการรับสำนักกิดกอดันดาร ข้าพเจ้ามีความไม่ดี 2 ประการ ประการที่หนึ่ง ข้าพเจ้าเป็นคนมีจิตใจทางธุรกิจ เมื่อใดก็ตามที่มีโอกาสพบปะผู้คน ข้าพเจ้า จะมีความคาดหวังบางสิ่งบางอย่างจากเขาแก่ตัวเองอย่างรวดเร็ว หลังการยอมรับ ท่านกอดันดาร บาบา เอลิยาห์ สิ่งแรกเลย คือกระบวนการเข้าใจจิตใจได้ รับการแก้ไข ความคาดหวังจากผู้อื่นไม่เคยบรรลุผลอีกเลย สิ่งนี้เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า และในที่สุดเหตุการณ์ที่บุคคลหนึ่งจะได้รับการช่วยเหลือ ก็ต่อเมื่อพระเจ้าทรง ประสงค์ เกิดขึ้นกับข้าพเจ้าอย่างนั้น

บริโศกทองคำ

หลังจากนี้การอบรมโปรแกรมที่สองก็เริ่มขึ้น ข้าพเจ้าถูกทำให้เห็นด้วยตาทางจิตวิญญาณว่า มีห้องขนาดใหญ่ ที่มีตู้จำนวนมากเก็บทองคำแท่งไว้ และข้าพเจ้า ถูกกักตัวอยู่ในห้องดังกล่าว สภาวะนี้ปรากฏอยู่ทั่วไปกว่า 48 ชั่วโมง ในสภาวะนี้ เมื่อใดก็ตามที่ข้าพเจ้าถูกกระตุ้นให้กินอาหาร จะมีเสียงก้องในหัวว่า “จงกินทองคำ” เมื่อข้าพเจ้าปรารถนาจะดื่ม น้ำ เสียงเดียวกันก็บอก ว่า “ดับความกระหายของเจ้า ด้วยทองคำและเงิน” ในที่สุดเมื่อข้าพเจ้าหลุดออกมาจากสภาวะดังกล่าว เงินแม้เพียง 10 รูปี ก็สร้างรสชาติแห่งความเกลียดชังขึ้นในตัวข้าพเจ้าแล้ว และติดตามมาด้วย เหตุการณ์นับพันๆ เหตุการณ์ ซึ่งเป็นไปไม่ได้ในทางเหตุผลและตรรกะ แต่มันก็เกิดขึ้น ประสบการณ์มากมายเกี่ยวกับเรื่องนี้ ทำให้ความเชื่อที่ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นด้วย เจตนารมณ์ของพระเจ้าเท่านั้นเกิดขึ้นอย่างมั่นคง วัตถุประสงค์ที่เล่าเรื่องเหล่านี้ก็คือ จิตวิญญาณนิยมไม่ใช่ความรู้ที่วางพื้นฐาน และสถาปนาขึ้นเพียงบนคำพูดหรือวลี ประโยคเท่านั้น แต่เป็นศาสตร์แห่งการปฏิบัติที่วางพื้นฐานอยู่บนการสังเกตและประสบการณ์จริง

เครื่องจักรอัตโนมัติ

ชีวิตจากเกิดจนตาย โลกคั่นกลางหลังการตาย วันแห่งการฟื้นคืนชีพและ การตัดสินพิพากษา สวรรค์และนรก และการนึกคิดเกี่ยวกับอุปนิสัยของพระเจ้า สิ่งทั้งหมดนี้วางพื้นฐานอยู่บนความเชื่อมั่นศรัทธา เรื่องพื้นฐานก็คือคนๆ หนึ่งเชื่อว่า เขามีชีวิตและดำรงอยู่ มีจิตสำนึก และจิตใจของเขาทำหน้าที่อย่างเหมาะสม เขามี อิสระในบางขอบเขตของเรื่องราวบางประการ และยังคงอยู่ภายใต้อิทธิพลสภาวะ ที่ไม่ได้ตั้งใจเกือบทั้งหมด ดังตัวอย่างเช่น ถ้าบุคคลหนึ่งเริ่มหายใจอย่างรู้ตัวและตั้งใจ เขาจะไม่หายใจภายในหนึ่งนาทีก่อนในชีวิตประจำวันของเรา เมื่อบุคคล

หนึ่งรู้สึก หิว เขาจะกินบางสิ่งเพื่อบรรเทาความอยาก เมื่อกระหายจะดับกระหายด้วยการ ดื่มน้ำ เหมือนกับกรณีของเครื่องจักรที่สร้างขึ้นภายในร่างกายของมนุษย์ซึ่งทำหน้าที่ อย่างปกติ ไม่มีหยุดและต่อเนื่อง สมอง หัวใจ ปอด ไต ตับและลำไส้ ซึ่งเป็นส่วนประกอบของเครื่องจักรนี้ยังคงทำงานอย่างต่อเนื่อง ไม่มีแม้แต่คนเดียวจาก ประชากรกว่า 5,000 ล้านคนของโลกนี้ ที่สามารถควบคุมเครื่องจักรนี้ได้ด้วยเจตนา และรู้สึกตัว เครื่องจักรที่สร้างขึ้นภายในนี้ทำงานโดยอัตโนมัติ เชื้อเพลิงที่ใช้ในเครื่อง จักรนี้ก็ไม่ใช่ในการควบคุมของมนุษย์ และนี่ยังทำให้มันคงขึ้นไปอีก ด้วยความจริง ที่ว่า เมื่อเครื่องจักรนี้หยุดทำงานลง ไม่มีพลังใดในโลก ไม่มีความรู้ที่ก้าวหน้าหรือ วิทยาการและเทคโนโลยีใด สามารถซ่อมแซมให้กลับมาทำงานใหม่ได้ตามปกติ เครื่อง จักรนี้จะค่อยๆ หยุดทำงาน หรือบางครั้งหยุดกะทันหันอย่างสิ้นเชิงภายใต้ระบบธรรมชาติ การค่อยๆ ยุติเรียกว่าการป่วยไข้ และการหยุดอย่างกะทันหันเรียกว่า “หัวใจล้มเหลว” มนุษย์ถือว่าการบำบัดรักษาความป่วยไข้ นั้นมีทางเลือก แต่เราที่ไม่ อาจหาได้แม้สักคนเดียวที่อยากจะป่วยหรือตาย หากชีวิตเป็นสิ่งที่เลือกได้ ก็คงไม่มี ใครอยากตาย กรณีคล้ายกันคือ ปัจจัยพื้นฐานของชีวิตและการเคลื่อนไหวทั้งหมด ที่การทำงานอย่างราบเรียบของชีวิตขึ้นอยู่กับมันนั้น ไม่ใช่สิ่งที่มีทางเลือก ถ้าเรา พิจารณาพื้นฐานของชีวิต มันเริ่มต้นด้วยการถือกำเนิด ซึ่งไม่อยู่ในการควบคุมของการเกิดด้วยประการใดๆ เลย ประวัติศาสตร์มนุษยชาติเป็นที่ชัดเจนว่า ไม่มีวิญญูณ สักดวงเดียวที่เกิดมา ตามการเลือกและเจตนารมณ์ของตนเอง ทุกคนและทุกสิ่งที่เกิดมาบนโลกนี้ มาตามเวลาที่กำหนด และสูญสลายไปในกำหนดเวลาที่ไม่มีใคร สามารถอยู่เกินได้ แม้แต่เสี้ยววินาที นี่คือความจริงที่ได้รับการยอมรับ ซึ่งทุกคนสังเกต เห็นได้ ในทุกขณะเวลาและทุกสถานที่ กล่าวอย่างสั้นๆ พระเจ้าทรงสร้างตามที่ พระองค์ทรงประสงค์ ด้วยรูป แบบ หลากหลาย และสถานะต่างๆ กันไม่ เคยมีตัวอย่าง มาก่อนที่หาได้ว่า คนแคระเติบโตขึ้นเป็นชายสูง 7 ฟุต หรือคนสูง 7 ฟุตหดสั้นลง เหลือแค่ 2 ฟุตครึ่ง

มนุษย์ เวลา และของเล่น

เมื่อเราเปรียบเทียบผู้คน ในเชิงของความสามารถทางสติปัญญาและจิตใจ จะพบว่า บางคนมีความสามารถมากกว่าผู้อื่น บางคนมีความสามารถน้อยกว่า และ บางคนปราศจากความสามารถอันมหัศจรรย์นี้อย่างสิ้นเชิง วิทยาศาสตร์อาจอ้างถึง ความสำเร็จของตน ที่สามารถไปเดินบนอวกาศได้ แต่ไม่มีหลักฐานชัดเจนที่บันทึกว่า คนปัญญาอ่อนนั้นถูกทำให้เป็นผู้มีความรู้ได้ พระเจ้าให้สติปัญญาและความเข้าใจ ได้มากเท่าที่พระองค์ทรงประสงค์

ความสามารถที่จะพิจารณาไตร่ตรองและทำความเข้าใจ ก็เป็นสิ่งที่พระองค์มอบให้ แต่ โศกนาฏกรรมก็คือ ผู้ที่ได้รับความสามารถนี้ กลับถือว่าเป็นบุญกุศลและคุณงามความดีของตัวเอง และเมื่อมันถูกนำไปจากพวกเขาก็ไม่สามารถทำอะไรได้

องค์ประกอบทั้งหมดของชีวิตควบคุมโดยพลัง พลังจะเดินหรือหยุดมันเมื่อ ประสงค์เท่านั้น ตามพระรสนะของกอลันดาร์ บาบา เออาเลียฮ์ ผู้สถาปนาจิตสำนึก กอลันดาร์ กล่าวว่า

“นับเป็นความโง่เขลาในส่วนของผู้ที่กล่าวว่า พวกเขาได้ควบคุมเหนือสภาพแวดล้อม และมนุษย์สามารถเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ตามเจตนาธรรมณ์ และ ความต้องการของคนได้ มิได้เป็นเช่นนั้นเลย มนุษย์เป็นของเล่น เขาแสดงและเล่น ไปตามการเวลาของสภาพแวดล้อม ความจริงถ้ามนุษย์ได้ควบคุมเหนือสภาพแวดล้อม และสถานการณ์แล้ว จะไม่มีใครอยากยกจนเจ็บป่วย ไม่มีใครจะชอบการแก่เฒ่า และไม่ มีใครอยากตาย”

ประวัติศาสตร์บอกเราว่า ผู้ที่อ้างตัวเป็นพระเจ้าต้องถูกเค้นคอด้วยการบีบคั้นของความตายที่ไร้ความปราณี ตัวอย่างของซัดคาค นิมรอด (นัมรุค) และฟาโรห์ (ทีเรอูน) ไม่อาจจะเลยได้ด้วยข้อแก้ตัวของเรื่องราวดังกล่าว ประวัติศาสตร์ชำระรอย ตัวเองอยู่ทุกยุคสมัย เพียงชื่อและคุณลักษณะเท่านั้นที่เปลี่ยนไป ตัวอย่างของซาห์ แห่งอิหร่านซึ่งฉลอง 25 ศตวรรษของราชวงศ์ตนเอง สามารถนำมาอ้างอิงอย่างง่ายดายในกรณีนี้ได้ ในยุคปัจจุบันซึ่งถูกบังคับให้เผชิญหน้ากับความตายที่น่าอดสู ในสภาพที่ช่วยอะไรไม่ได้ และถูกเนรเทศไปยังดินแดนที่ไม่คุ้นเคย ไม่มีใครคอยปลอบ ประโลมในความทุกข์ยากลำบาก มีใครที่กุมสภาพความเป็นกษัตริย์เช่นพระองค์ ไม่เคยตายในสภาพที่น่าสังเวชบ้าง เหตุการณ์แบบนี้มากมายเกิดขึ้นทุกวัน แต่เราไม่เคยกังวลที่จะให้ความสนใจใดๆ และผ่านไปอย่างเมินเฉย และเรียกมันว่า “ความน่าจะเป็น” ขณะที่ไม่มีที่ว่างสำหรับความน่าจะเป็นหรืออุบัติเหตุใดๆ ในจักรวาลนี้ ซึ่งเป็นการเดินเครื่องกลุ่มของระบบอันไพศาลที่เกาะยึดและประสานกัน โดยพระเจ้า

เมื่อบุคคลหนึ่งเปลี่ยนเป็นมีความเชื่อว่า ทุกสิ่งไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ที่ดำรงอยู่ ตามระบบของสูตร ซึ่งพระเจ้าทรงกำหนดขึ้นแล้ว แบบแผนความศรัทธาและความ เชื่อมั่นก็จะประกอบขึ้นในตัวเขา ภายใต้การกระตุ้นของ เหตุการณ์ต่างๆ มากมาย ในชีวิต เขาจะพบว่าเหตุการณ์เหล่านี้ทั้งหมด เป็นลูกโซ่ที่เชื่อมโยงกันอย่างแข็งแรง สอดคล้องกัน และเขาถูกบังคับให้พิจารณาและตระหนักว่ารัฐาธิปัตย์สูงสุด ของจักรวาลคือ พระเจ้า

บันทึกหยดลงมาจากฟ้า

เป็นความจริงที่ทราบกันดีว่า ความศรัทธามั่นคงในบางสิ่งนั้นเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อ เราไม่มีมโนคติถึงวิธีการที่สิ่งนั้น ถูกทำให้สมบูรณ์เป็นจริงขึ้นมาได้โดยไม่มีโมกษทรัพย์ การควบคุมหรือเจตนา ครั้งหนึ่งเมื่อข้าพเจ้ากำลังปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาหนังสือ ลสธ้อลกอัลม (จารึกและปากกา) ของกอลันดาร์ บาบา อาเลียอาอ์อยู่ ขณะนั้นเป็น เวลาบ่ายแก่ๆ มีแขกสองสามคนจากละฮอร์เดินทางมาถึง โดยที่หลังจากนั้นเพียง เล็กน้อยก็จะได้เวลาอาหารค่ำ ข้าพเจ้าคิดที่จะเสิร์ฟอาหารเย็นต้อนรับแขกด้วยบาง สิ่งบางอย่าง ขณะนั้นเป็นช่วงเวลาที่ข้าพเจ้าอยู่ในสภาพที่ลำบากใจ และไม่เพียงแต่ไม่มีอาหารที่เตรียมเอาไว้เท่านั้น แต่ในกระเป๋าเสื้อของข้าพเจ้าก็ว่างเปล่าอีกด้วย ยังมีเรื่องอื่นๆ อีกด้วยว่า ข้าพเจ้าจะใช้ชีวิตผ่านฤดูหนาว ฤดูร้อนและฤดูฝนไปให้ได้อย่างไร เมื่อพระเจ้าทรงมอบพลังและความสามารถให้ บุคคลผู้หนึ่งก็สามารถใช้ ชีวิตผ่านทางความสมถะและความยากลำบากไปได้ อย่างง่ายดาย ประการแรก ข้าพเจ้ามีความคิดที่จะยืมเงินจากเพื่อนบ้าน แต่ความคิดที่ลำบากใจจากความเป็น ไปได้ที่เขาจะปฏิเสธ ได้หักห้ามข้าพเจ้าไม่ให้กระทำเช่นนั้น จากนั้นข้าพเจ้าจึงมี ความคิดที่จะใช้เครดิตกับโรงแรมที่อยู่ใกล้ๆ แต่ข้าพเจ้าก็ตัดสินใจไม่ทำตามความคิด นั้นเช่นกัน ข้าพเจ้าจึงได้แต่รอว่า ถ้าเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า ก็จะมีบางสิ่ง บางอย่างมาใช้เตรียมอาหาร เมื่อข้าพเจ้าเดินออกจากห้อง เงิน 5 รูปีหล่นลงมา จากหลังคา เป็นเงินใหม่และข้าพเจ้าได้ยินเสียงร่ำง ข้าพเจ้ามีความหวาดวิตก มี เสียงในจิตใจของข้าพเจ้าว่า มันมาจากพระเจ้า ข้าพเจ้าหยิบเงินขึ้นมา และอาหาร ที่เพียงพอก็ถูกจัดเตรียมอย่างสบาย

เงิน 60 รูปี

หลังจากเห็นดวงจันทร์วันตรุษ ข้าพเจ้ากังวลเกี่ยวกับการแจกเงินแก่เด็กๆ เนื่องในวันตรุษ ข้าพเจ้าจึงไปพบเพื่อนคนหนึ่งเพื่อยืมยืมเงิน เพื่อนคนนั้นบอก ว่า เขามีเงินอยู่แต่เป็นของที่ผู้อื่นฝากไว้ ข้าพเจ้าไม่ต้องการเช่าซื้อเขา จึงเดินทาง กลับ ระหว่างทางขณะผ่านตลาด ข้าพเจ้าพบเพื่อนเก่าคนหนึ่งโดยบังเอิญ ซึ่งได้ มอบเงินจำนวนหนึ่งให้ เมื่อข้าพเจ้าพยายามปฏิเสธ เขาบอกว่าเงินดังกล่าวเป็นการใช้หนี้ที่เขาืมไปนานแล้ว จากนั้นจึงยัดเงิน 60 รูปีใส่กระเป๋าข้าพเจ้าซึ่งเพียงพอ ต่อความต้องการที่จะใช้ในวันตรุษ ข้าพเจ้าคิดถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์นี้ว่า

ข้าพเจ้ามีความคิดที่ตั้งใจจะไปยืมเงินเพื่อน 30 รูปี ซึ่งไม่เพียงพอต่อความต้องการของ ข้าพเจ้า และพระเจ้าทรงเตรียมเงินที่จะใช้จริงไว้ให้ ยังมีเรื่องราวมากมายซึ่งจากเรื่องทั้งหมดนำมา ยกตัวอย่างเพียง 2 เรื่อง

ข้าวหมกไก่ในหมู่บ้าน

เหตุการณ์น่าสนใจเกี่ยวกับ “การมีอุเบกขา” ได้กล่าวไว้ในหนังสือ ตัชกีเราะฮ์ อัล เกาเซีย โดย เกซ อะลี ซาห์ ปานิปัตตี ว่า ข้าพเจ้าเป็นอิมามมัศยิดของหมู่บ้าน มีนักรหัสยะ (Dervish) คนหนึ่งได้มาที่นั่นและพักอยู่คืนหนึ่ง หลังการนมาซในตอน เย็น ข้าพเจ้าเชิญเขาไปทานอาหาร เขาถามว่ามีอะไรทานสำหรับอาหารเย็น เมื่อ ได้ยินว่าเป็นดาลและโรตี (แกงและขนมปัง) เขา ไม่ได้แสดงความสนใจใดๆ เมื่อ ข้าพเจ้าจะยื่นกะยอ เขากล่าวว่า

“ข้าพเจ้าสัญญากับพระเจ้าว่า จะกินก็ต่อเมื่อพระองค์ทรงเตรียมข้าวหมกไก่ให้ข้าพเจ้า เท่านั้น”

ข้าพเจ้าเห็นว่า เขามีอาการทางจิต จึงเก็บอาหารบางส่วนไว้ให้แล้วกลับไป ที่ห้องของ ข้าพเจ้า ขณะนั้นเป็นช่วงเวลาฤดูฝน ท้องฟ้ามีเมฆ หลังจากนั้นไม่นาน ฝนก็ตกกระหน่ำลงมา ขณะที่ฝนตกหนักนั้นข้าพเจ้าได้ยินคนมาเคาะประตู เมื่อเปิดประตูออกไป ข้าพเจ้าพบชายคนหนึ่งคลุมตัวด้วยกระสอบพร้อมด้วยดาบในมือ เขา กล่าว ขณะยื่นดาบให้ข้าพเจ้าว่า

“เราขนบานไว้ นี่คือข้าวหมกไก่สำหรับท่าน ส่วนจานเปล่าจะมาเก็บตอนเช้า ข้าพเจ้าจึง นำข้าวไก่ไปให้ชายนักรหัสยะคนนั้น ซึ่งได้กินอย่างเอร็ดอร่อย”

มีปลาทานไหม ?

ครั้งหนึ่ง เมื่อเวลาราว 23.30 น. กอลันดาร์ บาบา เออลิยาห์ ถามฉันว่า เราจะทานปลาได้ไหม ข้าพเจ้าจึงตอบว่า

“ครับ แต่ตอนนี้ 23.30 น. แล้ว แต่กระผมจะพยายาม ถ้าเราจะหามันได้ จากบางโรงแรม”
ท่านเตือนว่า

“ฉันไม่กินปลาที่ปรุงจากโรงแรม”

ถึงตอนนี้ ข้าพเจ้าเกิดความสับสน เพราะในเวลาเดียวกันนี้ จะหาปลาสด จากที่ไหนมาเตรียมอาหาร ในขณะที่เมืองนาชิมาบัด ยังไม่มีประชาชนมากนัก อย่างไรก็ตามข้าพเจ้า

ตัดสินใจออกไปหา แต่เมื่อข้าพเจ้ากำลังจะไป กอลันคาร บาบ่า กล่าวว่า

“ช่างเถอะ อย่ายุ่งยากเลย เราคอยดูตอนเช้าดีกว่า”

ไม่ถึงหนึ่งชั่วโมงผ่านไป มีคนมาเกาะประตู เมื่อออกมาดู ข้าพเจ้าพบชาย คนหนึ่งถือปลา อยู่ในมือ พร้อมกล่าวว่า

“ข้าพเจ้ามาจากทัตตา และขอมอบปลาให้ท่านกอลันคาร บาบ่า เออลิยาห์” จากนั้นก็จากไป

การปันส่วนของนก

ความศรัทธาและความเชื่อมั่นนี้เกิดขึ้นอย่างมั่นคง ตามมาด้วยเหตุการณ์มากมาย ที่พระเจ้าแต่เพียงผู้เดียวคือผู้ดูแล นำสิ่งที่เราต้องการออกมา พระองค์ทรง สัญญาว่า พระองค์คือผู้ที่เตรียมปัจจัยยังชีพให้ และทรงให้ในทุกกรณี และเจ้าหน้าที่ ของพระเจ้าซึ่งสัมพันธ์กับการบริหารจัดการ ที่ถูกเรียกว่าตัวแทนของพระองค์บน โลกนี้ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยพระองค์ เพื่อเตรียมวิธีการดำรงชีวิตของสิ่งถูกสร้าง ของพระองค์ เราเกิดมาตามทีและเมื่อพระองค์ทรง ประสงค์ เรามีชีวิตอยู่จนกระทั่ง พระองค์ทรงประสงค์ ไม่มีใครมีชีวิตอยู่เกินกว่าเวลาที่กำหนด แต่มันเป็นเรื่อง ประหลาดมากที่มนุษย์คิดว่า การมีชีวิตและหาเลี้ยงชีพอยู่ในการควบคุมของเขาเอง เมื่อถึงฤดูเก็บเกี่ยวชาวเขาก็เก็บเกี่ยวพืชผัก เป็นผู้รวบรวมและเก็บรักษาเมล็ดข้าว ทุกเมล็ด แม้เศษเมล็ดข้าวก็ถูกรวบรวมไปใช้เลี้ยงสัตว์ เมื่อตรวจสอบดูสถานที่เก็บ เมล็ดพืชที่ถูกนวดแล้ว ก็ยากที่จะพบเมล็ดพืชแม้เล็กน้อยเหลืออยู่ แต่เราพบว่านก จำนวนนับล้านๆ ตัว กลับสามารถ จิกกินอาหารของมันได้ มันเป็นเรื่องจริงที่น่า อัศจรรย์ เมื่อไม่มีธัญพืชได้รับการเก็บเกี่ยวเพื่อนก เป็นพิเศษ และชาวนาชาวไร่ ที่ไม่ได้ทิ้งเมล็ดพืชไว้ให้พวกมันเลย ดังนั้น นกเหล่านี้เลี้ยงชีพพวกมันเองจากที่ไหน นี่คือการ เมื่อนกตกลงไปด้วยความตั้งใจที่จะจิกกินอาหาร ซึ่งธรรมชาติเตรียมไว้ให้ ก่อนที่เท้าของมันจะแตะพื้น ถ้าชาวนาเป็นผู้ควบคุมอาหารของนกแล้ว นกทั้งหมด ก็คงตายด้วยความหิวโหยอย่างแน่นอน

ต้นไม้ใบหญ้า

อย่างไรก็ตาม สรรพสัตว์บน โลกนี้มีจำนวนมากกว่ามนุษย์ เป็นที่ชัดเจนว่า สัตว์เหล่านี้หาเลี้ยงชีพด้วยการกินหญ้า ปริมาณหญ้าและใบไม้ที่พวกมันบริโภค มีจำนวนมากมายมหาศาล จนแทบจะไม่มีหญ้าหรือต้นไม้หลงเหลืออยู่บนโลก แต่ ธรรมชาติก็ได้ผลิตต้นไม้ใบหญ้าขึ้นมา

จำนวนมากมายมหาศาลเช่นกัน จนไม่ปรากฏว่าจะมีการขลาดแคลนต้นพีช มนุษย์ไม่ได้ควบคุมการเจริญเติบโตและการผลิตต้นพีช ธรรมชาติเป็นผู้ผลิตด้วยเจตนารมณ์ที่งดงามของตัวเอง อุปถัมภ์คำชูตามเจตนารมณ์ของตน ความต้องการและความจำเป็นขั้นพื้นฐานของชีวิตนั้น พระเจ้าทรงแบ่งสรรปันส่วนโดยไม่มี ความเกี่ยวข้องกับกับดักหรือเหยื่อล่อใดๆ เลย อากาศ น้ำ แสงอาทิตย์ และแสงจันทร์ คือความจำเป็นขั้นพื้นฐานที่สำคัญที่สุด และถ้ามนุษย์กล่าวอ้างว่าพึ่งตนเองได้ในความจำเป็นขั้นพื้นฐาน ด้วยอำนาจที่ตนครอบครองและความรู้ที่เขามี จึงสามารถทำให้ได้รับแสงอาทิตย์ได้ ถ้าอ้างเก็บน้ำจากใต้ดินแห้งลง มนุษย์สามารถ ฟืนฟูทางน้ำบนโลกไว้ด้วยความรู้และพลังของเขาได้หรือไม่ เหมือนกันกับในกรณี ของอากาศ ถ้าระบบการผลิตและการหมุนเวียนอากาศถูกแขวนไว้เฉยๆ สิ่งถูกสร้าง จำนวนนับล้านชนิดจะถูกทำลายภายในเสี้ยววินาที

ครอบครัวกรรมกร

ท่านกอลันดาร์ เกาส์ อะลี ซาห์ ได้กล่าวถึงเหตุการณ์เกี่ยวกับการจัดเตรียม วิธีการดำรงชีวิต และการจ่ายแจกทรัพย์สินสมบัติและทรัพยากรธรรมชาติของพระเจ้า ว่า ครั้งหนึ่งเมืองแห่งหนึ่ง ตกอยู่ในสภาพเศรษฐกิจตกต่ำอย่างรุนแรง ตลาดเกือบทุกหนทุกแห่งปราศจากพืชผล และถูกทอดทิ้ง ผู้คนเริ่มอพยพออกจากที่นั่น สถานการณ์นี้กระทบกับกรรมกรมากที่สุด พวกเขาอยู่ในความวิตกกังวลและยากลำบากยิ่ง ประชาชนไม่สามารถหาวิธีการแก้ปัญหาเพื่อแก้สถานการณ์ให้ดีขึ้นได้ วันหนึ่งมี พ่อค้า 2 คนเดินทางมาซื้อสินค้าที่นั่นอย่างเอาจริงเอาจัง บัญชีการเงินของพวกเขา เขาเกือบจะครอบคลุมสินค้าทั้งหมดที่มีอยู่ ผลลัพธ์จากการซื้อสินค้า ทำให้ทุกคน ในเมืองเริ่มต้นตัว พ่อค้าแสดงรายการสินค้าที่ต้องการซื้อยาวเหยียด และกล่าวว่า พวกเขาจะพักอยู่ที่เมืองนี้ไม่เกินหนึ่งหรือสองอาทิตย์เท่านั้น สิ่งนี้ได้สร้างภาพความ รุนววยและการโกลาหลขึ้นในตลาด พ่อค้าในเมืองต่างพยายามอย่างเร่งรีบเพื่อจัด เตรียมสินค้าต่างๆ จากเมืองอื่นๆ เพื่อให้ได้ตามความต้องการ ประชาชนมีความสุขและฐานะดีขึ้น ผู้ที่อพยพไปแล้วก็เดินทางกลับมา คนที่ตั้งใจจะอพยพก็เปลี่ยน การตัดสินใจใหม่ หลังจากสั่งสินค้าแล้ว พ่อค้าทั้ง 2 คนก็สั่งให้ขนของขึ้นเรือ ซึ่ง เปิดโอกาสให้กรรมกรได้เริ่มงาน และพวกเขาก็มีเศรษฐกิจที่ดีขึ้น ความกังวล ความ รุนววย ความยากจนและความหิวโหยอันตรธานหายไป และเมืองที่ถูกทอดทิ้งก็กลับมา มีชีวิตชีวาอีกครั้งหนึ่ง ชายชราที่ทำงานให้พ่อค้า เมื่อหมดหน้าที่ ณ เวลาที่เรือ จะเดินทางออกจากท่า ได้ขอให้พ่อค้าจ้างเขาต่อ และให้ร่วมเดินทางไปด้วย เพราะ เขาอยู่ตัวคนเดียว

พ่อค้าตอบตกลงและเรือก็ออกเดินทาง เมื่อไปถึงทะเลลึกพ่อค้า บอกขายชราผู้เห็นว่า พวกเขาเป็น เทวทูต และด้วยเหตุที่เมืองกำลังจะล่มสลาย เนื่องจากตลาดตกต่ำ ดังนั้น พระเจ้าจึงสั่งให้เทวทูต ทั้งสอง เดินทางมาเพื่อรักษาถิ่นฐานบ้านช่องไว้ เพื่อว่าการส่งปัจจัยยังชีพให้ประชาชนจะได้ ดำเนินการต่อไป พอถึงตอนนี้เทวทูตทั้งสองก็หายไป

การสร้างอาดัมกับอีฟ

การศึกษาคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ และพิจารณาคำสอนที่ได้รับการประทานลงมาว่า อาดัมถูก สร้างจากวิญญานดวงเดียว พื้นฐานของการสร้างนี้คือ ตัวตน จิตวิญญาน หรือจุดประสงค์เดียว

ภายใต้สภาพแวดล้อมปกติ เมื่อมีการพิจารณาการสร้างสรรค์ ก็จะถือกันว่า มีอาดัมใน ทุกๆ เผ่าพันธุ์ หรือทุกเผ่าพันธุ์ต้องถือกำเนิดมาจากอาดัมกับอีฟ (ฮาวา) นี่คือข้อกำหนดพื้นฐาน สำหรับทุกเผ่าพันธุ์ นั่นคือครั้งหนึ่งอาดัมกับอีฟถูกสร้างขึ้นมาให้มีชีวิต และรากฐานของยุค สมัยแห่งเผ่าพันธุ์ก็ถูกวางลง แต่ละเผ่าพันธุ์ทั้งหมด ของวัว แพะ แกะ แมว หมาและนก ฯลฯ ต่าง เกิดจากอาดัมและอีฟของแต่ละสิ่ง คล้ายกันกับที่ฟอนกแก้วให้กำเนิดเผ่าพันธุ์นกแก้ว แพะเกิด จากพ่อแพะ และนกพิราบ เกิดจากฟอนกพิราบ แต่ทั้งหมดนี้เป็นการสร้างสรรค์สิ่งถูกสร้าง ทางด้านกายภาพ ทุกคนเกิดมาประกอบด้วยร่างกายชั่วคราวของเลือดเนื้อและกระดูกและต้อง ตายไป ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะยังคงละเอียดอ่อนและนุ่มนวลในกระบวนการเริ่มแรก จากนั้นจึงได้ รับ ความอ่อนวัยที่สมบูรณ์ที่สุด และระบบทางกายภาพทั้งหมดก็มาถึงจุดจบเมื่ออวัยวะ และ กล้ามเนื้อต่างๆ แห้งเหี่ยวไป นี่คือขั้นตอนต่างๆ ระหว่างชีวิตกับความตาย เรา ได้รับความรู้มา อย่างต่อเนื่องว่า บนระบบทางกายภาพที่ถูกสร้างจึงมีอายุสั้นนี้ ชีวิต มีความถาวรและมั่นคง สิ่งก่อสร้างทางกายภาพจะยังคงกระตือรือร้น ดึงดูดความ สนใจ และสวยงามตราบเท่าที่ชีวิต ถาวรยังคงสนับสนุนร่างที่เป็นกายภาพอยู่ แต่ เมื่อชีวิตที่มองไม่เห็น สัมผัสไม่ได้ ถอดตัวเองออก จากสิ่งมีชีวิตชั่วคราว ก็ไม่มีสิ่งใด หลงเหลืออยู่เบื้องหลังชีวิตที่มองไม่เห็นสัมผัสไม่ได้นี้ บรรดา ผู้ทรงธรรมและคริสต์เรียกว่าวิญญาน จิตวิญญาน ตัวตนหรือวัตถุประสงค์เดียว เมื่อผู้เดิน ทางด้านจิตวิญญานนิยม ได้รับความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับจิตสำนึกกอดันคาร์ โดยผ่านทาง กระบวนการเข้าสู่แบบกอดันคาร์ สายตาด้านในจะบอกเขาว่าวิญญาน จิตวิญญาน หรือตัวตน ของเขา นี้คือคุณลักษณะและส่วนที่สมบูรณ์ของผู้สร้าง และคุณลักษณะ นี้ของอภิเสนา (Beatific Vision) สัมพันธ์กับวิญญาน จิตวิญญานหรือตัวตน ด้วยพลังและความเมตตา

ระบบของคลื่น

ทุกสิ่งที่เกิดอยู่ในจักรวาล วางพื้นฐานอยู่บนโครงข่ายของคลื่น คลื่นนี้วางอยู่ บนแสง (นุร) ตามคำดำรัสของพระเจ้า โลกและท้องฟ้าคือแสงแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ รูปแบบหนึ่งของการสร้างสรรค์คือการสร้างด้วยแสง และอื่นๆ คือแสง ตัวตน วิญญาณหรือจิตวิญญาณเอง ตามทฤษฎีทางจิตวิญญาณของมนุษย์แล้ว มีแบบแผนมากมายที่วิธีต่างถูกคิดขึ้นมาโดยมิตรของพระเจ้า เพื่อสืบค้นคุณสมบัติที่ดีทั้งมวลของแสงรัศมีนี้ในคลื่นหรือการสร้างสรรค์ และเพื่อผลประโยชน์รวมทั้งความเหมาะสมสำหรับผู้เริ่มต้นสัมพันธ์กับเรื่องจิตวิญญาณวัตถุประสงค์เดียวกันจะถูกแบ่ง ออกเป็น 6 ส่วน เรียกว่าความละเอียดอ่อน 6 ประการ

ความละเอียดอ่อนประการที่หนึ่ง เรียกว่า ความละเอียดอ่อนที่แฝงอยู่ (ลาติเฟสฮักฟา) เป็นหน่วยแห่งวัตถุประสงค์ (Unit point) ในมนุษย์ทุกคน และเหมือนกับที่อยู่ ณ พระเจ้า บนตำแหน่งนี้เองที่อภิบาลของพระเจ้าเคลื่อนลงมา เข้าไปในตำแหน่งนี้โดยตรง ทำให้มนุษย์สามารถเข้าไปในระบบที่มีอยู่ทั่วไปในจักรวาล และเขาสามารถเข้าใจความหมายแห่งคำดำรัสของพระเจ้าที่ว่า อะไรก็ตามที่อยู่ใน โลกและท้องฟ้าถูกทำให้เชื่อฟังเจ้า เจ้าคือผู้ปกครองเหนือสิ่งเหล่านั้น นั่นคือ ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาว ถูกให้มาเพื่ออยู่ภายใต้คำสั่งของเจ้า ตามปกติ “การให้เพื่ออยู่ภายใต้คำสั่ง” คือเครื่องบ่งชี้ถึงการแต่งตั้งให้เรือนร่างแห่งสวรรค์เหล่านี้ ทำหน้าที่เพื่อการรับใช้มนุษยชาติ การยอมเชื่อฟังนี้ตามทฤษฎีจิตสำนึกกอลันดาร์ มันไม่ใช่การยอมเชื่อฟัง

กฎเกณฑ์ที่บัญญัติโดยพระเจ้าและที่เหมือนกันนั้น จะต้องได้รับการดำเนิน ตามและปฏิบัติไปตามนั้น ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับ การรับใช้มนุษย์ การเป็นผู้ปกครองหรือ ออกคำสั่งเหนือสิ่งใด หมายความว่า สิ่งนั้นตกอยู่ภายใต้อิทธิพล และควบคุมได้ ขณะที่สถานการณ์ปัจจุบันแตกต่างจากมัน และมนุษย์มีชีวิตอยู่ภายใต้การควบคุมและอิทธิพลของดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ เมื่อ ดวงอาทิตย์หรือดวงจันทร์ถอนตัวจากการ รับใช้ การดำรงอยู่ของโลกก็จะอยู่ในอันตราย เราปรารถนาแสงอาทิตย์ เราต้องการแสงจันทร์เพื่อความหวานของผลไม้ และเราไม่มีอิทธิพลหรือการควบคุมเหนือ ดวงอาทิตย์ หรือ ดวงจันทร์

โลกของสีส้น

เมื่อเราคิดเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นบนโลก เราพบว่าในภายนอกแล้ว กระบวนการสร้างสรรค์เกิดขึ้นเหมือนกัน นั่นคือเมื่อเราพิจารณาไตร่ตรอง ดูกระบวนการแตกหน่อของต้นไม้อ้อ เราพบว่าวัฏจักรการเกิด ที่ไม่มีวันจบสิ้นของต้นไม้อ้อ บนโลกนี้ วางอยู่บนขั้นตอนเดียวกัน โดยทั่วไป ถ้าไม่คำนึงถึงขนาด รูปทรง และ ประเภทของต้นไม้อ้อ วัฏจักรของการแตกหน่อคือเมล็ดพืชถูกหว่านลงในพื้นดิน ซึ่ง มันได้รับการหล่อเลี้ยง หลังจากแตกหน่อ และผ่านสู่ระยะของต้นอ่อน ก็จะกลาย เป็นต้นไม้อ้อ แต่สิ่งที่มหัศจรรย์ที่สุดคือแม้ว่าความจริง กระบวนการแตกหน่อจะเป็น สิ่งเดียวและเหมือนกัน ต้นไม้อ้อทุกต้นมีคุณสมบัติเฉพาะของมันเองอย่างเด่นชัด ตัวอย่างเช่น ตอนนี้อยู่ขอให้เราพิจารณาต้นมะม่วงและต้นถั่วอัลมอนต์ ทั้งคู่เป็นต้นไม้อ้อ ที่มีขนาดเกือบเท่ากันและทั้งคู่ก็เจริญเติบโตผ่านกระบวนการแตกหน่อแบบเดียวกัน แต่พืชทั้งสองชนิดกลับให้ผลต่างกัน กรณีคล้ายกันเมื่อเราหัน ไปดูดอกไม้ ไม้อ้อดอกทุกชนิดมีธรรมชาติเฉพาะของมันเองพร้อมด้วยชุดใบ กิ่งก้านและดอกที่ต่างกัน เรา พืชวงที่จะบันทึกว่า ดอกไม้อ้อประเภทต่างๆ กัน ก็จะมิกกลิ่นที่แตกต่างกัน ซึ่งผลิตจากต่อมของดอกไม้กลาย เป็นไอระเหยของสารที่เป็นน้ำมัน และทำให้บรรยากาศหอม และ มิกกลิ่นที่น่าสุดดม ถ้าดอกไม้ไม่มีสีส้น ดังนั้น ดอกไม้อ้อต่างประเภทกันก็จะมีสีต่างกัน บางชนิดมีสีแดงเจิดจ้า จนยากที่จะละลายตาไปจากมัน ถ้าบางชนิดมีสีขาว ดังนั้น ชนิดอื่นๆ ก็จะมีสีม่วง สีและระดับความเข้มของสีจำนวนนับไม่ถ้วนแสดงออกในวิธีเช่นนี้ นี่คือการแจ่มจรัสของพระเจ้า แม้ว่าพื้นดิน อากาศ น้ำหรือแม้แต่กระบวนการแตกหน่อ จะเหมือนกัน แต่ทุกสิ่งก็แตกต่างจากสิ่งอื่น

สิ่งอื่นที่มีคุณค่าแก่การพิจารณาในการสังเกตก็คือ มีสีหนึ่งหรือหลายสีที่มี อิทธิพลเหนือสิ่งถูกสร้างทุกชนิด ไม่มีสิ่งใดดำรงอยู่โดยไม่มีสี ความมีสีส้นกับความ ไร้สีส้นคือเส้นแบ่งแยกหลัก หรือมันระหว่างผู้สร้างกับสิ่งถูกสร้าง สิ่งที่ทำเนาผู้ สร้างออกจากสิ่งถูกสร้างคือสี เมื่อความรู้เกี่ยวกับความสามารถในการสร้างสรรค์ เมื่อ บางคนได้รับมอบความรู้เกี่ยวกับความสามารถในการสร้างสรรค์ด้วยความเมตตาของ พระเจ้า ผู้ที่นั่นก็จะได้รับการเปิดเผยว่า เมื่อความคิดที่ปราศจากสีกลายเป็นความ คิดที่มีสีส้น การสร้างสรรค์ได้เกิดขึ้นแล้ว การเป็นผู้ สร้างสรรค์ของพระเจ้าอยู่ห่าง ไกลเหนือกว่าการมีสีส้นมากนัก

เมื่อพระเจ้ามุ่งหมายที่จะสร้างสรรค์จักรวาล พระองค์ทรงตั้งเจตนารมณ์ต่อ สิ่งที่อยู่ในจิตของพระองค์ และสั่งให้สิ่งนั้นเกิดขึ้นสิ่งนั้นก็เกิดขึ้นทันที นั่นคือความคิดของพระเจ้าที่มาจาก

เหนือสภาวะปราศจากสี่สัน หมายอมรับสภาพของความมีสี่ สัน เพื่อประโยชน์ของความเข้าใจ เรื่องของจิตวิญญาณนิยมนั้นถูกเรียกว่าสภาพ ปราศจากสี่สัน นั่นคือ สี่ซึ่งไม่สามารถอธิบายหรือพรรณนาได้ เมื่อการเคลื่อนไหว เกิดขึ้นในสภาวะปราศจากสี่สันดังกล่าว และสี่ของวัตถุเกิดขึ้นมา ซึ่งปรากฏรูปเป็น ร่างในหลายรูปแบบและหลากสี่สันด้วยความสามารถหลากหลาย ชาติ หรือวัสดุชั้น พื้นฐานที่ใช้ในการสร้างสรรค์หรือประกอบจักรวาลขึ้นมาคือสี่ ส่วนประกอบของสี่ คือสูตรในการประดิษฐ์ของการสร้างสรรค์ การสร้างสรรค์หลากหลายที่แตกต่างกัน เป็นจริงขึ้นมา ตามส่วนประกอบของสี่ในปริมาณต่างๆ กัน มนุษย์ซึ่งได้รับการประกาศ ว่าเป็นตัวแทนของพระเจ้า เนื่องจากถูกสร้างสรรค์มาอย่างดียิ่งก็เป็นองค์ประกอบ ของสี่ เพื่อความเข้าใจการสร้างสรรค์นี้ จิตวิญญาณนิยมนได้กำหนดวงแหวน 6 วง และแต่ละวงสร้างจากและประกอบด้วยสี่ต่างๆ กัน เมื่อวงแหวนเหล่านี้ถูกบรรจุด้วย สี่ ในทางจิตวิญญาณนิยมนถูกเรียกว่า “ระดับ” ของความละเอียดอ่อน

กระเปาะทั้งหก

มนุษย์มิได้เป็นนามชื่อของเลือดเนื้อและกระดูกเท่านั้น ยังมีร่างอื่นที่สร้าง ขึ้นมาจากแสง ซึ่งอยู่เหนือเรือนร่างทางกายภาพนี้ ซึ่งท่านกอดันดาร์ บาบา เอลิยาห์เรียกว่า นัสมะฮ์ (รัศมี) รัศมีนี้สร้างขึ้นจากวงแหวน 6 วง หรือตำแหน่ง วง แหวนทั้ง 6 วงนี้ มีจิตวิญญาณ 3 จิตวิญญาณ ชื่อของวงแหวนทั้ง 6 วงนี้คือ ความซ่อนเร้น (อัลฟา) ความเคลือบคลุม (กาฟี) ความลึกลับ (ซีรี) วิญญาณ (รูฮ์) หัวใจ (กอลบ์) และตัวตน (นัฟซ) และชื่อของจิตวิญญาณทั้งสามคือ จิตวิญญาณสัตว์ จิตวิญญาณมนุษย์และจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ วงแหวนทั้ง 6 วง ตำแหน่งหรือ กระเปาะนี้ถูกเรียกว่า ความละเอียดอ่อนหรือเครื่องให้กำเนิด ความละเอียดอ่อน 2 ความละเอียดอ่อน รวมเข้าด้วยกันเพื่อสร้าง 1 จิตวิญญาณ

ความละเอียดอ่อนของตัวตนและหัวใจรวมกันก่อรูปเป็นจิตวิญญาณสัตว์

ความละเอียดอ่อนของความลึกลับและวิญญาณสร้างจิตวิญญาณมนุษย์

ความละเอียดอ่อนของความซ่อนเร้นและความเคลือบคลุมประกอบเป็นจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่

สี่ของจิตวิญญาณสัตว์คือสี่เหลือง สี่เขียวเป็นจิตวิญญาณมนุษย์ และจิต วิญญาณที่ยิ่งใหญ่คือสีน้ำเงิน ยิ่งสี่เหลืองมีอิทธิพลมากเท่าใดความเด่นชัดของความ รู้สึกทางโลกของมนุษย์ก็จะ

มากขึ้นเท่านั้น ความหมายของมูรอกอบะฮ์ (อุตฺรวิสัยสมาธิ) ซึ่งฝึกฝนในด้านจิตวิญญาณนิยมก็เพื่อปลดปล่อยมนุษย์จากการเกาะกุมของสี่เหลี่ยม จิตใจจะเปลี่ยนรูปไปสู่สี่เหลี่ยม เมื่อการยึดกุมของสี่เหลี่ยมคลายออก สี่เหลี่ยมนี้ให้ความสงบเยือกเย็น และช่วยในการสำรวจความคิด เมื่อจิตใจพุ่งไปที่แสงสี่เหลี่ยมมันจะเปลี่ยนเป็นแสงสีน้ำเงิน

อะไร ? คือ การสันโดษจากโลก

พระเจ้าได้สลักเสลาสมองมนุษย์ในลักษณะที่มันไม่อาจอยู่ ณ ตำแหน่งเดียวได้ สมองปรากฏออกมาจากสภาวะปราศจากสี่สันและมองเห็นเหนือสภาวะปราศจากสี่สัน นี่คือการรับรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระเจ้า จิตสำนึกกอดันดาร์บอกว่า มนุษย์สามารถรับเอาสภาวะ ซึ่งเขาสามารถคงความคิดที่อิสระจากโลกียะเอาไว้ได้อย่างตั้งใจได้ การปลดปล่อยความคิดทางโลกียะมิได้หมายความว่า บุคคลผู้หนึ่งจะต้องระงับการกินและการดื่ม ละเว้นจากการสวมใส่เสื้อผ้า การแต่งงานและการอาศัยอยู่ในเคหสถาน อิสรภาพจากความคิดทางโลกียะ หมายถึง เขาไม่ควรจะหมกมุ่นอยู่ในความหลงใหล กับเรื่องโลกียะ เรื่องราวทางโลกจะต้องได้รับการเอาใจใส่เหมือนเป็นเรื่องปกติ ธรรมดาเท่านั้น ตัวอย่างเช่น การดื่มน้ำเป็นเรื่องจำเป็น เมื่อคนหนึ่งรู้สึกกระหาย ก็ดื่มน้ำเท่านั้นเอง ไม่ใช่ให้ความกระหายรบกวนอารมณ์ความรู้สึกอยู่ตลอดทั้งวัน เหมือนกับในเรื่องการนอนและการตื่นนอน

เมื่อบางคนหมกมุ่นอยู่กับความคิดต่างๆ ในลักษณะที่จิตใจออกแวกออกจาก เรื่องปกติ เขาจะแวกออกจากสภาวะปราศจากสี่สัน และไปยุ่งอยู่ในโลกของสี่สัน และ เมื่อบางคนปฏิบัติภารกิจที่เป็นเรื่องสำคัญทางโลกเสมือนเรื่องปกติ แต่ยังคงอยู่ในโลก ของสี่สันเขาก็จะเป็นผู้เดินทางไปสู่โลกที่ปราศจากสี่สัน

ครั้งหนึ่งมีนักศึกษาของท่าน ฌูเนต บัฆดาดี ถามท่านว่า

“การถือสันโดษจากโลกคืออะไร ?”

“ถือการอาศัยอยู่ในโลกโดยที่ไม่มีความมุ่งหมายต่อมัน” ท่านตอบ

“มันเป็นไปได้อย่างไร” นักศึกษาที่มีความสงสัยถาม

ท่านตอบว่า

“เมื่อฉันอายุเท่าพวกเธอ เคยถามคำถามเดียวกันนี้กับครูของฉัน ท่านตอบ โดยพาฉันไปยังตลาดกลางเมืองแบกแดด แล้วกล่าวว่า “ขอให้เราเดินเข้าไปในตลาด กันเถอะ” ทันทีที่เข้า

ประตูใหญ่ตลาด ฉันพบว่าตัวเองอยู่ในที่ซึ่งถูกปล่อยทิ้งให้รกร้าง มองไม่เห็นใครเลย ยกเว้นครุ
ของฉัน ฉันจึงกล่าวขึ้นอย่างงุนงง ที่สุดว่า “ผมไม่เห็น มีตลาดอยู่ที่นี่เลยครับ” ท่านวางมือลงบน
ศีรษะของฉันด้วยความรักใคร่พร้อมกับ กล่าวว่า ญเนต นี่คือการถือสันโดษต่อโลก การที่โลก
จะมองไม่เห็นนั้น การสวมใส่ เสื้อผ้าที่ทำจากขนสัตว์ กินขนมปังจากข้าวบาร์เลย์ และอาศัยอยู่
ในป่าโดยหันหลัง ให้เคหสถานทีโอโองดงาม ไม่ใช่การถือสันโดษจากโลก การถือสันโดษจาก
โลก สำหรับ เธอนั้นคือ แม้อาหารที่อร่อยที่สุดก็จะมีรสชาติเหมือนเพียงขนมปังข้าวบาร์เลย์ แม้
กำลังสวมใส่ผ้าไหมที่ดีที่สุดและชุดกำมะหยี่ที่นุ่มนวลที่สุดอยู่ ก็มีความรู้สึกเหมือน สวมใส่
ขนสัตว์ที่หยาบกระด้าง สถานที่ยังคงเห็นว่าถูกทอดทิ้งรกร้างอยู่ แม้เธอ กำลังเดินผ่านตลาดที่
วุ่นวาย และพระราชวังทีโออ่างดงาม แต่ญเนตเอ๋ย สิ่งต่างๆ ทั้งหมดนี้ไม่อาจรู้และเข้าใจ เพียง
การเรียนรู้หรืออ่านทำความเข้าใจได้ เว้นแต่ด้วยประสบการณ์ของตัวเอง เอาละกลับกัน
เถอะ” ทันทีขณะที่เรากำลังเริ่มเดิน ทางกลับจากสถานที่รกร้างว่างเปล่าที่น่ากลัวนั้น เราก็กี่ได้
เห็นตลาดที่วุ่นวายอีกครั้งหนึ่ง ทั้งๆ ที่ยังยืนอยู่ที่ทางเข้าตลาดดังกล่าว”

กาลเทศะ

จิตสำนักกอลันคารบอกเราว่า การฝึกฝนที่แน่นอน ซึ่งจะฝึกฝนจิตใจให้หันเหออกจาก
เรื่องราวทางโลก คือวัตถุประสงค์ที่จำเป็นต้องมีก่อนอื่นใด เมื่อจิตใจได้ ได้รับความเข้มข้นจาก
การฝึกฝนนี้ นั่นคือความสำคัญของโลกได้ลดน้อยลงจากจิตใจ หรืออาจกล่าวว่า การร่วม
กิจกรรมหรือเรื่องราวเกี่ยวกับโลกเป็นเพียงเรื่องปกติ ธรรมดา จากนั้นความสามารถทางจิต
วิญญาณของมนุษย์จึงเริ่มได้รับการปลุกให้ตื่น ขึ้นในตัวเอง เมื่อจิตใจมีความหมกมุ่นอย่าง
จริงจังในความรู้สึกที่ถูกปลุกขึ้นนี้ เปลือกของสี่เหลี่ยมที่มีอิทธิพลเหนือจิตสำนักก็ค่อยๆ
กระเทาะออก และในที่สุดความ จำกัดของกาลเทศะก็ถูกลบล้าง ในลักษณะที่มนุษย์เริ่มปฏิบัติ
ภารกิจในขณะที่ตื่นขึ้นอย่างสมบูรณ์ ซึ่งตามปกติเขาจะปฏิบัติมันขณะที่อยู่ในสภาพแห่งความฝัน
ระหว่าง มุรอกอบะฮ์ (อุตรวิสัยสมาธิ) ขณะที่นั่งหลับตา แม้จะยังรับรู้การมีอยู่ทางกายภาพอย่าง
สมบูรณ์และที่นั่งทางกายภาพของเขาก็กี่อยู่ในโลกที่เขาเดินอยู่ ได้บินและ มองเห็นวัตถุและสิ่ง
ต่างๆ ที่อยู่ไกลออกไป โดยไม่รับรู้ระยะทางของกาลเทศะ

ความฝันและอุตรวิสัยสมาธิ (มูรอกอบะฮ์)

ความแตกต่างระหว่างความฝันกับมูรอกอบะฮ์ (การเข้าฌาน) ก็คือในสภาวะ แรก จิตใจ และจิตสำนึกไม่รับรู้อวัยวะของร่างกาย ขณะที่ในสภาวะหลังจากนั้น จิตสำนึกยังรับรู้ร่างกายอยู่ ผู้เข้าฌานซึ่งตาปิดใน (ตาของจิตวิญญาณมนุษย์) กำลังทำงานและรับรู้สภาวะทางกายภาพแม้ เมื่อเขาได้รับการปลดปล่อยจากการยึดกุมของกาลเทศะ การเข้าฌานเป็นขั้นตอนแรกของความ ฝัน นั่นคือเป็นขั้นตอนของความฝันซึ่งบุคคลผู้หนึ่ง ไม่ได้นอนหลับ แต่ยังตื่นอยู่อย่างสมบูรณ์

ประเภทของการเข้าฌาน

กระบวนการการมองเห็นโลกที่มองไม่เห็นในขั้นแรกวางอยู่บน 4 รูปแบบ

วิญญาณสัตว์ประกอบด้วย 2 ตำแหน่ง ตำแหน่งหนึ่งคือตัวตน ส่วนอีก ตำแหน่งหนึ่งคือ หัวใจ ทรายเท่าที่จิตสำนึกมนุษย์สังเกตเห็นหรือเห็นโลกที่อยู่ในตัวตน นั่นคือการสังเกตของการตื่น อยู่ และถูกจำกัดขอบเขตโดยกาลเทศะ หลังจากก้าวหน้าจากขั้นตอนนี้แล้ว เมื่อผู้หนึ่งมองเข้าไป ในหัวใจ ซึ่งขึ้นไปอยู่เหนือวิญญาณสัตว์ การยึดกุมของกาลเทศะก็จะเริ่มหยุดลง และสามารถ สังเกตทั้งโลกวัตถุและโลกที่มองไม่เห็น หลังจากเมื่อผ่านขั้นตอนทั้งสองนี้ไปแล้ว เขาจะเข้าสู่ ลำดับขั้นที่สาม คือ จะมองเข้าไปในความละเอียดอ่อนของจิตวิญญาณ นี่คือการแสดงออกของ การมองเห็นในมูรอกอบะฮ์ (การเข้าฌาน)

มูรอกอบะฮ์มีหลายประเภท หนึ่งในนั้นคือการนั่งหลับตา เมื่อสภาวะที่การครอบงำของ จิตภวังค์ได้รับความสำเร็จ ความคิดของเขาพุ่งไปที่จุดเดียว มีบางสิ่งปรากฏต่อสายตาของเขา แต่ ไม่สามารถให้คำอธิบายว่าสิ่งที่เห็นนั้นเป็นอะไร ประเภทที่สองคือ เมื่อบางสิ่งปรากฏต่อสายตา จิตสำนึก และประสาทสัมผัสของเขาจะถูกทำให้หยุดลงชั่วคราว และเมื่อออกจากขั้นตอนนี้ เขา จดจำความทรงจำนี้ไว้ในจิตใจว่า ไม่ว่าจะเห็นบางสิ่งตามที่เป็น ไม่ว่าจะเห็นอย่างไร สิ่งนั้นก็ มิได้สวางเอาไว้ใน ความทรงจำ สภาวะเช่นนี้ในเชิงของจิตวิญญาณนิยมเรียกว่า “ความฝันใน ยามตื่นอยู่” และถูกเรียกว่า “ครึ่งหลับครึ่งตื่น” (กานูด) ขั้นตอนต่อไปคือ บางสิ่งบางอย่าง ถูก มองเห็นระหว่างมูรอกอบะฮ์ ด้วยความตระหนักรู้ของประสาทสัมผัส เขาได้รับความ กระทบกระเทือนบางอย่างและบังเกิดขึ้นว่า เขาสามารถดำรงอยู่ได้ด้วย ประสาทสัมผัสแห่งการ ดำรงอยู่ของชีวิตตัวเอง สิ่งที่ยังคงอยู่ในความทรงจำบางส่วน และอีกบางส่วนได้

สูญเสียจากความทรงจำไป สภาวะนี้ในเชิงของจิตวิญญาณนิยมเรียกว่า “ความทรงจำ” (วารุค) ถ้าบางสิ่งบางอย่างถูกมองเห็นด้วย ความรู้สึกของการตื่นอยู่ ดังนั้น มันจะอยู่ในความทรงจำอีก ความเข้าใจความหมาย ของมันอย่างเต็มที่ ความรู้สึกถึงการดำรงอยู่ของชีวิตทางกายภาพ ก็ได้รับการรักษาไว้เช่นกัน และการยึดกุมของกาลเทศะก็ไม่ถูกปลดปล่อยออก นี่คือสภาวะที่เรียกว่า มุรอกอบะฮ์ (อุตรวิสัยสมาธิ)

ชีวิตคือข้อมูล

ตามการสังเกตโดยทั่วไป มีวิถีชีวิตอยู่ 2 แบบ แบบหนึ่งมนุษย์ตอบสนอง ความจำเป็น และความปรารถนาด้านความรู้สึกทางจิตสำนึก และยังต่อสู้อากัปกิริยาทางด้านกายภาพเพื่อให้ ความปรารถนาทุกอย่างสมประสงค์ ความปรารถนาจะยังไม่เป็นที่พึงพอใจ หากอวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกายคือ มือ แขน เท้า หู ตา จมูก ฯลฯ ไม่ได้ทำหน้าที่อย่างเหมาะสม เราไม่อาจ ปฏิเสธความจริงที่ว่า การเคลื่อนไหวต่างๆ ทุกอย่างของร่างกายถูกควบคุม โดยสมอง ส่วนต่างๆ ของร่างกายจะไม่มี การเคลื่อนไหว หากสมองไม่ถูกกระตุ้นและการกระตุ้นสมองถูกควบคุม โดยความคิด สมองจะไม่ออกคำสั่งหรือคำแนะนำใดๆ ไปยังอวัยวะต่างๆ ยกเว้นถูกกระตุ้น โดยความคิด บางอย่าง ถ้าเช่นนั้นความคิดคืออะไร

ความจริงความคิดคือข้อมูลที่จะตอบสนองความต้องการ ตัวอย่างเช่น สมองบอกให้เรา ไปนอน เนื่องจากหากยังคงตื่นอยู่ต่อไป อาจเป็นการไม่เหมาะสมต่อร่างกาย และการแนะนำให้ ตื่น เนื่องจากการนอนมากเกินไป อาจเป็นอันตราย ต่อประสิทธิภาพทางด้านกายภาพ สมองยัง บอกให้เรากินบางสิ่งเช่น อาหาร เพราะ การสะสมพลังงานต้องการการเติมเชื้อเพลิง และ ยิ่งกว่านั้นสมองยังสั่งการเพื่อการบรรลุความต้องการอื่นๆ ของชีวิต และเช่นกันร่างกายก็ปฏิบัติ ด้วยความเชื่อฟังอย่างดียิ่ง คำสั่งที่สมองสั่งการนั้นสอดคล้องกันอย่างยิ่งกับข้อมูลที่ได้รับ แต่ไม่ รู้ถึงแหล่งกำเนิดของข้อมูล สมองจะรับรู้แต่เพียงว่าได้รับข้อมูลมา แล้วอธิบายความหมาย ข้อมูล ดังกล่าวในขอบข่ายความต้องการของร่างกาย และส่งผ่านไปยัง “เครื่องจักร” ที่สร้างอยู่ภายใน ร่างกาย เครื่องจักรนี้มีกรอบภารกิจที่จะปฏิบัติหน้าที่ตามการชี้แนะของสมอง ความจริงก็คือ ความ ต้องการของชีวิตวางอยู่บนข้อมูลเหล่านี้

การอธิบายความหมายของข้อมูลก็มี 2 ประเภทเช่นกัน ประเภทที่หนึ่ง เมื่อ ประสาทสัมผัสอยู่ภายใต้อิทธิพลของกาลเทศะ และอีกประการหนึ่งคือเมื่อประสาท สัมผัสเป็นอิสระจากข้อจำกัดของกาลเทศะ เหมือนอย่างที่มีสมองทางกายภาพในร่าง กายเพื่อควบคุมอวัยวะทางกายภาพของร่างกาย เพื่อรับข้อมูลและแปลความหมาย ไปยังร่างกาย เช่นกันมีสมองทางจิตวิญญาณ ซึ่งประกอบขึ้นด้วยองค์ประกอบและ ส่วนผสมเหล่านั้น ซึ่งเป็นอิสระจากความจำกัดของกาลเทศะ

สมองทางกายภาพบอกเราว่า เพื่อรักษาระดับพลังงานในร่างกาย จึงต้อง การอาหารเพื่อสนองตอบความต้องการ เราต้องเชื่อมขอบเขตต่างๆ ด้วยลักษณะ และความต่อเนื่องที่แน่นอน ตัวอย่างเช่น ในการทำขนมปังต้องมีการเพาะปลูกข้าว บาร์เลย์ คูแลบารุงรักษาเก็บเกี่ยวและนวดบดให้เป็นแป้ง แป้งถูกนำมาผสมกับน้ำ จากนั้นขนมปังจึงถูกอบ และนำมาให้บริการ นี่คือกระบวนการแปลความหมายข้อมูล ของสมองทางกายภาพ ขณะที่เมื่อสมองทางจิตวิญญาณบอกให้กินอาหาร ไม่จำเป็น ที่เราจะต้องดำเนินการตามขั้นตอนของการเตรียมอาหารนี้ทั้งหมด ทั้งนี้ที่สมองทาง จิตวิญญาณได้รับข้อมูลให้กินอาหาร ข้อมูลจะได้รับการแยกแยะ โดยสมองทางจิตวิญญาณว่าควรกินอาหาร โดยสามารถลบขั้นตอนทั้งหมดของระบบการเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว การนวด การม่แป้ง ฯลฯ ออกไปทันที สมองทางจิตวิญญาณจะทำงานตามปกติ ระหว่างสภาวะของการฝัน และหลังจากการฝันที่แน่นอน สมองทาง จิตวิญญาณก็จะตื่นตัว แม้ในมูรอกอบะฮ์ (สภาวะของการเข้าฌาน) เช่นเดียวกับ ที่บางคนกินขนมปังโดยไม่มี (ข้อมูล) ความขาดแคลนใดๆ ทางด้านทรัพย์สินสมบัติ และทรัพยากรธรรมชาติที่ได้รับจากสมองทางจิตวิญญาณเช่นกัน ผู้มีความคุ้นเคยกับกระบวนการเข้าฌาน หรือจะกล่าวว่าผู้ที่จิตใจทางด้านจิตวิญญาณมีความตื่นตัว เขาก็ได้รับการปลดปล่อยจากการยึดกุมของกาลเทศะ

เช่นเดียวกับการกินระหว่างการตื่น เราต้องผ่านเข้าไปในหลายระยะ การเดิน ทางก็เช่นเดียวกันเราต้องปฏิบัติหลายขั้นตอน ตัวอย่างเช่น ถ้าต้องเดินทางจาก การากีไปลอนดอน เราต้องออกจากบ้านไปยังสนามบินด้วยรถรับจ้าง ขึ้นเครื่องบิน และไปถึงลอนดอน โดยการบินอยู่ในอากาศ แต่ถ้าเส้นทางดังกล่าว เป็นการเดินทาง ในสภาวะของการเข้าฌาน เราไม่ต้องออกจากบ้าน ไม่ต้องการรถแท็กซี่ ขึ้นเครื่องบิน บุคคลผู้หนึ่งเดินทางระหว่างเข้าฌาน ณ ความเร็วของความคิด เมื่อนั่งอยู่ที่ ที่การากีต้องการไปเยี่ยมเดลี เขาไปถึงที่นั่นเพียงเสี้ยววินาที เกือบทุกคน

มี ประสบการณ์สภาวะนี้ในความฝัน คนนอนหลับในการาจิตฝันว่าตัวเองไปนั่งอยู่ที่สถาน ที่ฝั่งศพของกุดตาบุดดิน กากิ กระจกและตำหนักถึงอากาศที่แวดล้อมเคลือบได้ดี คนในครอบครัวปลูกเขาตื่นขึ้นมาด้วยการขยับมือของเขา แล้วเขาก็อยู่ในการาจิตอีก ครั้งหนึ่ง

มูรอกอบะฮ์มี 4 ลำดับชั้น

เราได้กล่าวไปแล้วถึงมูรอกอบะฮ์ 4 ประเภท มูรอกอบะฮ์ทั้ง 4 ประเภทนี้ ที่จริงความจริงเป็นการเข้ามานเหนือธรรมชาติ 4 ระดับชั้นพื้นฐาน หลังจากผ่าน 4 ระดับชั้นนี้หรือชั้นสู่ 4 ชั้นตอนเหล่านี้แล้ว เมื่อผู้เดินทางแห่งจิตสำนักกอลันดาร์ เข้าไปสู่ลำดับชั้นที่ห้า เขาจะพบว่าตนเองอยู่ในสภาวะการคลใจหรือสัญชาตญาณ เมื่อถึงขณะนี้ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องใช้ทำงานของการเข้ามานที่พิเศษและนั่งหลับตาอีกต่อไป เขาสามารถใช้เจตนารมณ์ เพื่อเคลื่อนร่างกายที่คล้ายกับดวงดาวจากเมืองหนึ่ง สู่อีกเมืองหนึ่ง หรือเพื่อทำให้ขึ้นสู่ฟากฟ้าได้ สภาวะของสัญชาตญาณสามารถมีชัยเหนือตัวเขาได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่และทุกท่าไม่ว่า นั่ง นอน เดิน หรือ แม้แต่การสนทนา ในสภาวะนี้ถ้าจิตใจแรกที่เรียกว่าหัวใจที่ตื่นขึ้นและมีจิตสำนึก สัมพันธ์อยู่กับจิตสำนักกอลันดาร์ ดังนั้นแม้ในสภาวะที่ตื่นขึ้น มนุษย์ไม่เพียงสังเกตโลกอื่นได้เท่านั้น แต่ ยังมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโลกอื่นนั้นด้วย และชีวิตก็กลายเป็นต้นตัวสำหรับเขาใน โลกอื่นเหมือนกับชีวิตของการตื่นอยู่ สภาวะดังกล่าวนี้ ที่ทั้งจิตสำนึกและจิตไร้สำนึก เริ่มทำงานร่วมกันในเวลาเดียวกัน แต่ไม่มีสภาวะทางสัญชาตญาณสภาวะใดเป็น สภาวะที่คงที่ ระยะเวลาเช่นเดียวกับระยะห่างมีการขึ้นลง บางครั้งสภาวะนี้ไม่เกิด ขึ้นเป็นเดือนบางครั้งเกิดขึ้น 24 ครั้งต่อวัน อย่างไรก็ตาม นี่คือการบวกรออธิบาย ความหมายของข้อมูลเหล่านั้น ซึ่งเด่นกว่าในจิตสำนึกและจิตไร้สำนึกในเวลาเดียวกัน

ชีวิตก่อนการกำเนิด

บัดนี้ สิ่งนี้ต้องการการพิจารณาและหาหรืออย่างรอบคอบก็คือ ก่อนที่จะมา ยังโลกนี้มีวิญญาณอยู่ก่อนแล้ว เพราะการใช้คำว่า “มา” เป็นการชี้ถึงความจริงที่ว่า มีบางสิ่งบางอย่างปรากฏอยู่ ณ ที่แห่งใดแห่งหนึ่ง หลังจากจัดการเกี่ยวกับเรื่องนี้ ที่ว่ามีบางสิ่งปรากฏอยู่หรือดำรงอยู่ ณ ที่แห่งใดแห่งหนึ่งแล้ว คำถามเกี่ยวกับรูปพรรณ สัตถฐานและรูปแบบจึงเกิดขึ้น การตัดสินใจ ความแน่นอนเกี่ยวกับสถานที่ที่เกี่ยวข้องของมัน ก็จะกลายเป็นอาณัติด้วย เมื่อรูปพรรณสัตถฐาน

และรูปทรงถูกกล่าวถึง กาลเทศะจะมาอยู่ภายใต้การพิจารณา เมื่อมีความพยายามในการกำหนดสถานที่

คำตอบง่ายๆ ต่อคำถามที่ว่า เราอยู่ที่ไหนตอนก่อนที่จะเกิดมาก็คือ มนุษย์ และสัตว์นั้นปรากฏอยู่ในปริมาตรของวิญญาน และจากที่นั่นพวกเขาจึงมายัง โลก ที่เป็นปรากฏการณ์นี้ (โลกวัตถุ) แต่เมื่อเราพูดถึงปริมาตรของวิญญาน มีความจำเป็นต้องอธิบายว่า โลกวิญญานนี้คืออะไร ความรู้เกี่ยวกับปริมาตรของวิญญาน เป็นความรู้ซึ่งไม่อาจเข้าใจได้ แต่ผู้ที่ได้รับความรู้นี้โดยพระเจ้ารู้ดี และได้ถ่ายทอด ความรู้นี้มายังสานุศิษย์ของพวกเขา

ขุมทรัพย์ที่ซ่อนเร้นอยู่

เมื่อเราพิจารณาโครงสร้างเกี่ยวกับการสร้างสรรค์จักรวาลในขอบข่ายคำสอนของคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ เราจะได้รับความรู้ว่า เราคือสิ่งถูกสร้างและพระเจ้าคือผู้สร้างสรรค์ เมื่อผู้สร้างสรรค์มีเจตนารมณ์ พระองค์ได้ทำให้จักรวาลเป็นรูปเป็นร่างขึ้นมา โดยออกคำสั่งว่า “จงเป็น” คำถามก็คือ เหตุใดผู้สร้างจึงมีเจตนารมณ์ และสิ่งที่ พระองค์มีเจตนารมณ์ปรากฏขึ้นแล้วหรือไม่ ถ้าเจตนารมณ์ของผู้สร้างปรากฏอยู่แล้ว เจตนารมณ์นั้นปรากฏอยู่ที่ไหน และทำไมพระองค์จึงสร้างจักรวาล พระผู้สร้างเอง ทรงบอกเราเกี่ยวกับสิ่งนี้ว่า

“นั่นคือ ขุมทรัพย์ที่ซ่อนเร้นอยู่ ฉันสร้างสิ่งถูกสร้างด้วยความรัก เพื่อว่าฉัน จะถูกรู้จัก”

พระผู้สร้างยังบอกกับเราเกี่ยวกับการดำรงอยู่ของสิ่งถูกสร้างและสภาพการ ดำรงอยู่ด้วยว่า

“ฉันสร้างสิ่งถูกสร้าง บนคุณลักษณะของตนเอง”

นี่คือ ความจริงที่รู้กันดีว่า “ชีวิต” ไม่สามารถแยกออกจากคุณลักษณะได้ คุณลักษณะยังคงปรากฏอยู่ในสิ่งมีชีวิตและสิ่งมีชีวิตจะได้รับการจดจำและรู้จักโดยคุณลักษณะของมัน นั่นคือ คุณสมบัติและบุคลิกลักษณะ

แผ่นจารึกที่ได้รับการพิทักษ์

คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นคัมภีร์ของอับราฮัม (อิบรอฮีม) พันธะสัญญาใหม่ และเก่าของไบเบิล ภัควัตคีตาหรือคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์เล่มสุดท้ายคือ อัล กุรอาน ทุกจารึกจากการคล้อยใจของพระเจ้า และคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทำให้เราสามารถรู้ถึงความจำเป็นของชีวิต กิจกรรม การ

ปฏิบัติการกิจและการเคลื่อนไหวทั้งหมด รูปแบบการใช้ชีวิตทุกขั้นตอน รวมทั้งความรุ่งเรืองและความตกต่ำ ล้วนถูกจารึก ณ พื้นผิว โดยคำสั่ง “จงเป็น” หมายความว่า จักรวาลทั้งมวลและทุกเรื่องราวของ ชีวิต ล้วนปรากฏอยู่ในรูปแบบของการบันทึก สถานที่ซึ่งพื้นผิวหรือจอภาพที่ จักรวาล ถูกบันทึกหรือเก็บรักษาไว้ พร้อมด้วยรายละเอียดทั้งหมดนั้น คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์รู้จักและ เรียกว่า “แผ่นจารึกที่ได้รับการพิทักษ์”

ความจริงแล้ว ทั้งหมดที่ปรากฏอยู่บนพื้นผิว โลกนั้นคือ การฉายภาพยนตร์ ที่ฉายจาก แผ่นจารึกที่ได้รับการพิทักษ์ อาจกล่าวในเชิงวิทยาศาสตร์ได้ว่า มีเครื่อง ฉายภาพยนตร์ซึ่งบรรจุฟิล์มภาพยนตร์อยู่ภายใน เมื่อฟิล์มภาพยนตร์ถูกฉายไม่ว่า จอภาพจะอยู่ที่ไหน ภาพของฟิล์ม ภาพยนตร์ก็จะถูกฉายบนจอ นั้น สิ่งนี้ยังบอกแก่ เราว่า มีโลกจำนวนนับไม่ถ้วนเหมือนกับโลกที่ เราอาศัยอยู่นี้ในจักรวาล ดาวเคราะห์ จำนวนมากมายมหาศาลในจักรวาล ก็มีมนุษย์อาศัยและตั้งถิ่นฐานอยู่ พร้อมด้วย ทรัพยากรสมบัติจำนวนมากมายและทรัพยากรทั้งหมด สำหรับชีวิตเหมือนกับที่เรามีอยู่ บนโลกนี้

อภิปัสนาของพระเจ้า

มีฟิล์มภาพยนตร์อยู่ในเครื่องฉาย แต่ฟิล์มไม่สามารถฉายบนจอได้ ถ้าแสงของเครื่องฉายไม่ป้อนเข้ามา แสงซึ่งเป็นต้นเหตุให้ฟิล์มภาพยนตร์ของแผ่นจารึก ที่ได้รับการพิทักษ์ ที่เก็บไว้ถูกฉายลงบนจอ คือแสงของ อภิปัสนาของพระเจ้า ซึ่งกระทบลงบนความละเอียดอ่อนที่ซ่อนอยู่โดยตรง และเมื่อบางคนเห็นความละเอียด อ่อนที่ซ่อนอยู่ปรากฏขึ้นในตัวเอง หรือ เมื่อคุ้นเคยกับความละเอียดอ่อนที่ซ่อนอยู่ของตนเองเขาจะสังเกตเห็นอภิปัสนาของพระเจ้า และจะตระหนักรู้ว่าอะไรคือสถานภาพ ของปริมณฑลแห่งการดำรงอยู่ ก่อนที่ “คุณ” (จงเป็น) จะถูกตั้ง และอะไรคือสถานะ ของจักรวาล ภายหลังคำว่า “คุณ” ถูกกล่าวออกมา

การปกครองเหนือจักรวาล

พระเจ้าทรงกล่าวว่า

“เราอยู่ใกล้เส้นชีวิตของเจ้า ยิ่งกว่าเส้นชีวิตของเจ้า”

“เส้นชีวิต” คือสิ่งที่มองไม่เห็นและปรากฏอยู่ในตัวมนุษย์ ซึ่งหมายความว่า มีบางสิ่งบางอย่าง อยู่ในตัวมนุษย์ ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่าเป็นพื้นฐานของชีวิต และถ้าสิ่งนั้นไม่มีอยู่ ณ ที่นั้น ที่นั่นก็จะไม่มีชีวิตอยู่ เมื่อผู้มีความสัมพันธ์ทางจิตวิญญาณได้สังเกตเห็น “เส้นชีวิต”

ความรู้สึกใกล้ชิดพระเจ้าจะถูกกระตุ้นในตัวเขา เขาก็จะรู้จักพระเจ้า แต่ก่อนการรู้จักพระเจ้า การรู้จัก “ตัวตน” เป็นหน้าที่ที่จะต้อง กระทำ ความจริงการรู้จักตัวตนคือการรู้จักและมีความรู้เกี่ยวกับความลับของจักรวาล และความรู้เกี่ยวกับความลับของจักรวาลคือการปกครองเหนือจักรวาล ตัวแทนของ พระเจ้า คือผู้ที่ได้รับสิทธิในการปกครองและการควบคุมเหนือจักรวาล หลังจากมีการรู้จักตัวตนของเขาเอง จิตวิญญาณนิยมไม่ใช่เรื่องของ การกล่าวถึงพระนามต่างๆ ของพระเจ้า หรือการใช้ชีวิตไปในการสรรเสริญพระเจ้าเท่านั้น การทำให้มนุษย์คุ้นเคยกับด้านในของตัวเองต่างหากคือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของจิตวิญญาณนิยม

ลำแสงทั้งสี่

เพื่อพรรณนาความละเอียดอ่อนทั้งหมดในภาษาสมัยใหม่ อาจกล่าวได้ว่า มีเครื่องให้กำเนิดอยู่ 6 ตัว และแสงที่ไหลเวียนอยู่ในนั้นกลายเป็นจินตนาการ ความคิด มโนคติ และท้ายที่สุดสิ่งเหล่านี้จะปรากฏขึ้นในรูปพรรณสัณฐานและรูปทรงที่แน่นอน เพื่อการศึกษาสิ่งนี้อย่างประณีตและละเอียดลออ มีความจำเป็นที่จะต้อง ค้นหาออกมาให้ได้ว่า อะไรคือแหล่งกำเนิดของแสง ซึ่งหลังจากเข้าไปในตำแหน่งวงแหวนหรือเครื่องให้กำเนิดทั้งหมดนี้ ก็กลายเป็นจินตนาการ ความคิด มโนคติ และ ความรู้สึก แสงเหล่านี้มาจากไหนและวิธีการที่ป้อนวงแหวนที่ส่องสว่างเหล่านี้เป็น อย่างไร เพื่อประโยชน์ของความเข้าใจ ขอให้เราทำให้วงแหวนนี้เป็นคู่ ด้วยการจับ คู่วงแหวนทั้งหมดนี้เข้าด้วยกัน และวงแหวนทั้ง 3 คู่นี้ ด้านทั้งหมดจะถูกป้อนด้วยลำ แสงสี่ลำ

ลำแสงแรกเรียกว่า “ตัชวีร์” (การสำแดง) ลำแสงที่สองเรียกว่า “ตัชฮีด” (ชัดเจน) ลำแสงที่สามเรียกว่า “ตัจญูรีด (นามธรรม) และลำแสงที่สี่เรียกว่า “ตัสวีด” (ลมดำ) ลำแสงทั้งสามและหนึ่งกระแสของลำแสงนี้ จะป้อนระเบียบวาระอันนิรันดร์ของชีวิตทั้งก่อนการถือกำเนิด หลังการถือกำเนิด การตัดสินใจพิพากษาหลังจากตายไปแล้ว และเรื่องนรกสวรรค์อย่างไม่หยุดหย่อน และแสงของลำแสงนี้จะกลายเป็น จินตนาการ ความคิด มโนคติ ความรู้สึกและปรากฏการณ์

มันเป็นการเชิญชวนความสนใจใคร่พิจารณาของเราว่า วงแหวนหรือเครื่องให้กำเนิดมีสาม และกระแสสี่ ความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติของกระแส วิธีการที่สูตร การสร้างสรรค์ของกระแสนี้ทำงาน คุณลักษณะใดของพระเจ้าสัมพันธ์กับแสงใด และความรู้ทางจิตวิญญาณใดที่ถูกเก็บสะสมไว้ในกระแสนี้ ที่มนุษย์ได้รับการสั่งสอน โดยตัวพระเจ้าเอง

ตำแหน่งผู้แทน และการแต่งตั้งผู้แทน

ตามคำสอนของจิตสำนึกกอดันคาร อำนาจสูงสุดและลักษณะพิเศษของ มนุษย์เหนือสิ่ง
ถูกสร้างอื่นๆ ในจักรวาล การก้มลงกราบของเทวทูต (มะลาอิกะฮ์) ต่อเขา อำนาจตามหน้าที่ซึ่ง
พระเจ้ามอบให้ และการที่มนุษย์ พิชิตจักรวาลนั้นพิสูจน์ความจริงที่ว่า พระเจ้าได้มอบความรู้
แห่งคุณลักษณะของพระองค์แก่มนุษย์ ซึ่งความรู้นี้มีได้ถูกมอบให้สิ่งถูกสร้างใดๆ ในจักรวาล
เลย นี่คือนิยามซึ่งหากได้รับการศึกษา อย่างเหมาะสม มนุษย์ก็จะตระหนักถึงตำแหน่งอันสำคัญ
ยิ่งในจักรวาลที่ตนได้รับ องค์ความรู้นี้ทั้งหมดเกี่ยวพันกับระบบที่ควบคุมการทำงานของ
จักรวาลอยู่ มนุษย์ที่มีความรู้ที่ทราบคิดว่าดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาวและเทวทูตคืออะไร
ถูกสร้างมาในรูปแบบไหนและในรูปพรรณสัณฐานใด นิยามตลอดจนทัศนคติเป็นอย่างไร
มีระบบสุริยะอยู่จำนวนเท่าใดในหนึ่งดาราจักร (Galaxy) ในแต่ละระบบสุริยะมีดาวเคราะห์กี่
ดวง มนุษย์ที่ได้รับความพึงพอใจจากความรู้ที่พระเจ้ามีความไว้เนื้อเชื่อใจ มนุษย์ จะรู้ถึงการมี
ส่วนร่วมและอิทธิพลของคุณลักษณะของพระเจ้าต่อสิ่งถูกสร้าง เขายังรู้ได้ถึงวิธีการที่ชีวิตก่อน
ความตาย ดำรงชีวิตอยู่ในโลกแห่งปรากฏการณ์จริง ภายใต้กฎแห่งการสร้างสรรค์ สถานที่ซึ่ง
มนุษย์พำนักอยู่ก่อนจะถือกำเนิดขึ้นมา มนุษย์อยู่ที่ไหนก่อนถือกำเนิดขึ้นมาสภาพและ
สถานการณ์ก่อนหน้านั้นเป็นอย่างไร ถ้าชื่อสถานที่ซึ่งมนุษย์พำนักอยู่ก่อนจะถือกำเนิดขึ้นมาคือ
“สถานที่ดังถูกหยดทิ้ง” ดังนั้น ชื่อของสถานที่ที่ดำรงอยู่ก่อนสถานที่ซึ่งถูกทอดทิ้งคืออะไร และ
ถ้าชื่อของ ปริมาตรดังกล่าวคือปริมาตรของวิญญาณ ดังนั้น ชื่อ ธรรมชาติและสภาวะของ
ปริมาตรก่อนหน้านั้นคืออะไร โครงสร้างของจักรวาลในปริมาตรของวิญญาณ คืออะไร และ
จักรวาลดำรงอยู่อย่างไรก่อนปริมาตรของวิญญาณ สภาวะและ สถานการณ์ของแต่ละปัจเจกใน
จักรวาลก่อนคำว่า “จงเป็น จะถูกส่งออกมา เขา ยังรู้ดีกว่าชีวิตหลังการถือกำเนิดนั้นวางอยู่บน
กฎเกณฑ์อะไร และจะวางอยู่จนถึงวัน สิ้นโลก เขาารู้สิ่งเหล่านี้โดยความรู้ของพระเจ้าว่า เปลือก
นอกของแสงได้ห่อหุ้มเรือน ร่างทางกายภาพเอาไว้ รวมทั้งรู้จำนวนสันเปลือกนอกของรัศมี
(นุร) ที่อยู่เหนือ เนื้อแท้ของแสงด้วย อะไรคือ ความแตกต่างระหว่างรัศมี (นุร) กับอภิปัสนาของ
พระเจ้า อภิปัสนา (ตะอูตลี) และความ โนม้เอียง (ตะคัลลา) คืออะไร

เขาจะได้รับวิทยาการเหล่านี้ทั้งหมด เมื่อมีความคุ้นเคยกับความรู้ดังกล่าว ซึ่งถูกเรียกว่า
ความไว้วางใจในพระเจ้า และมนุษย์เท่านั้นเป็นผู้ได้รับสิทธิ์ เป็นเพราะ ความไว้วางใจเดียวกันนี้
เอง ที่ทำให้มนุษย์เป็นผู้ช่วยและตัวแทนของพระเจ้า หมายความว่าเขาได้รับสิทธิ์ในพลังอำนาจ

ของผู้ทรงเอกะ ซึ่งเขาเป็นผู้ช่วยหรือตัวแทนของพระองค์ พระเจ้าคือผู้ทรงสร้างสรรค์และ
อำนาจของพระองค์เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ โดยที่มนุษย์ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นตัวแทนของ
พระเจ้าบนโลกนี้ พลังแห่ง การสร้างสรรค์ของพระองค์จึงได้รับการถ่ายทอดมายังมนุษย์ กลุ่ม
ผู้คนที่ครอบครอง พลังแห่งการสร้างสรรค์เหล่านี้อย่างสมบูรณ์ได้รับการเรียกขานว่า กลุ่ม
ผู้บริหาร จัดการ (อะฮ์ลุลอ์ตตะกวีน)

อาดัมกับเทวทูต

พระเจ้าทรงสอนนามต่างๆ ให้อาดัม นั่นคือพระองค์ทรงทำให้เขาคุ่นเคย กับคุณลักษณะ
ต่างๆ ของพระองค์อย่างเป็นรูปธรรม จากนั้นจึงถามบรรดาเทวทูตว่า

“จงบอกมา หากพวกเจ้ารู้”

บรรดาเทวทูตจึงยอมรับว่า ความรู้ของพวกตนจำกัดขอบเขตอยู่ในสิ่งที่พวก เขาได้รับ
การสั่งสอนเท่านั้น นั่นคือความรู้ของอาดัมมีความเหนือกว่าเทวทูต มีสิ่งที่เกี่ยวข้องอยู่ 3 สิ่ง
ซึ่งเกิดขึ้นในการสนทนาระหว่างพระเจ้ากับบรรดาเทวทูต สิ่งแรกคือพระเจ้า สิ่งที่สองคือบรรดา
เทวทูตและสิ่งที่ยี่สามคืออาดัม ผู้ซึ่งเห็นทั้ง พระเจ้าและบรรดาเทวทูต ทั้งยังตระหนักในความจริง
ที่ว่า ความรู้ที่พระเจ้ามอบ ให้เขานั้นมิได้ผู้เปิดเผยแก่บรรดาเทวทูตไม่เพียงแต่บรรดาเทวทูตจะ
ไม่มีความรู้ ความรู้ที่เขาได้รับเท่านั้นแต่ยังสารภาพถึงความด้อยกว่าของตนในเรื่องดังกล่าว การ
เจรจา ต่อรองนี้เกิดขึ้นที่ไหน จะเป็นที่ไหนไปไม่ได้้นอกจากโลกที่มองไม่เห็น เพราะเทวทูต เป็น
สิ่งถูกสร้างของโลกที่มองไม่เห็น และพระเจ้าเองก็เป็นผู้ที่ไม่อาจมองเห็นได้ ดังนั้น จึงเป็นสิ่ง
พิศฐานว่า อาดัมได้รับสิทธิพิเศษในการเห็นโลกที่มองไม่เห็น เขามีศักยภาพ ที่จะมองเห็น เข้าใจ
ได้ยืนและตระหนักในสิ่งที่มองไม่เห็น

โดยที่พระเจ้าเองนั้น เป็นผู้ที่ทรงไว้ขอบเขตอย่างไม่มีที่สิ้นสุด เพราะฉะนั้น ความรู้แห่ง
คุณลักษณะของพระองค์จึงไม่มีที่สิ้นสุดด้วย เป็นมหาสมุทรที่ไม่มีชายฝั่งอันหมายความว่า
ความรู้ที่อนูมัดให้อาดัมก็ไม่มีขอบเขตด้วย โดยที่เขามีความรู้ที่ไว้ขอบเขตเกี่ยวกับคุณลักษณะ
ดังนั้น ความเหนือกว่าเทวทูตของอาดัมจึงถูกสถาปนาขึ้น และสิ่งนี้ยืนยันฐานะของเขา ที่
เหนือกว่าทุกเผ่าพันธุ์ และสิ่งที่ดำรงอยู่ในจักรวาล คุณ ลักษณะของพระเจ้าคืออะไร พระเจ้าคือ
ผู้ทรงสร้างสรรค์ และคุณลักษณะของ พระเจ้าทั้งหมดในฐานะพระเจ้าผู้สร้างจักรวาล คือมูลฐาน
และสูตรของการสร้างสรรค์ และนี่คือความไว้วางใจซึ่งมอบให้มนุษย์ที่ถูกทำให้สงบ (อาดัม)
ออกมาจากความเมตตาพิเศษของพระองค์

การพิจารณาพิจารณาการเจรจาของอาดัมและพระเจ้าเปิดเผยว่า มีสิ่งถูกสร้าง อื่นๆ นอกจากมนุษย์ หนึ่งจากนั้นคือ เทวดาและอีกสิ่งหนึ่งคือ ฉุน เราไม่สามารถ มองเห็นฉุนและหรือเทวดา เพราะความเขลาความโง่เงาใจที่ถูกมอบหมายลงมา ให้เราจากความเมตตาของพระเจ้า

สายตาแบบกล้องโทรทรรศน์

เป็นข้อสังเกตตามปกติประการหนึ่งของเราที่ว่า การทำหน้าที่ของสายตา นั้นมีความจำกัดและมีระยะที่แน่นอน ถ้าสามารถเพิ่มพลังการมองเห็นได้ด้วยวิธีการใดก็ตาม สายตาจะมองเห็นได้มากกว่าระยะปกติ เมื่อใช้กล้องส่องทางไกล คลื่นซึ่ง ทำหน้าที่ในการสร้างภาพถูกนำมาซึ่งสายตาของเราโดยผ่านเลนส์กล้องส่องทางไกล เราสามารถมองเห็นวัตถุได้แม้อยู่ในระยะไกล เมื่อคนบางคนที่ต้องลำบากจากภาวะ สายตาสั้น สวมแว่นสายตาทำให้มองเห็นวัตถุในระยะปกติได้อีกครั้งหนึ่ง ทั้งหมด นี้ช่วยให้เราสรุปได้ว่า มีลักษณะที่ดีบางอย่างในกระจก ที่เมื่อใส่แล้วทำให้มองเห็น วัตถุที่อยู่ในระยะไกลอย่างชัดเจน เมื่อเราสามารถมองเห็นวัตถุที่อยู่ไกลออกไปด้วย ความช่วยเหลือของกระจก ทำไมเราจะไม่สามารถมองสิ่งที่มองไม่เห็นได้ ด้วยการใช้สายตาเดียวกับที่เคยใช้เพื่อเห็นพระเจ้าและเทวดา เป็นการไม่เพียงพอที่จะคิด ว่าอาดัมมีความสามารถพิเศษระดับหนึ่ง แต่บรรดาลูกหลานของเขากลับปราศจากมัน

ร่างกายทางกายภาพ

ทุกปัจเจกจากเชื้อสายของอาดัมและอีฟ ล้วนเป็นสำเนาที่แท้จริงของทั้ง 2 คน มนุษย์แต่ละคนได้รับความสามารถเดียวกัน ที่จะศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับนาม ชื่อ ดังที่พระเจ้าได้มอบให้อาดัม มีรายงานที่ “บุคคล” ที่แท้จริงในตัวมนุษย์นั้นคือ วิญญาณ และความต้องการทั้งหมดของชีวิตริเริ่มมาจากวิญญาณ เรือนร่างทาง กายภาพที่เป็นเนื้อหนังมังสา และกระดูกยังคงมีชีวิตชีวาและตื่นตัวอยู่ด้วยวิญญาณ เมื่อวิญญาณสลาย และแยกตัวออกจากเรือนร่างทางกายภาพไป ร่างนั้นก็หมดการเคลื่อนไหว นี่คือนิยามเดียวกับที่ถูกมอบหมายให้เป็นตัวแทนของพระเจ้า เมื่ออาดัมได้กระทำการฝ่าฝืนคำสั่งของพระเจ้าในสวนสวรรค์ ม่านก็ปรากฏเหนือ วิญญาณและความโง่เงาใจ เนื่องจากเพราะเขาเป็นผู้ที่มีความสำคัญที่สุดในจักรวาล ที่หวนกลับไปยังภูมิหลังของตน เรือนร่างแห่งเนื้อหนังมังสา และกระดูกนี้เองที่เป็น ม่านดังกล่าวปกคลุมวิญญาณเอาไว้ ครอบงำที่มนุษย์ยังสัมพันธ์อยู่กับเรือนร่างแห่ง กายภาพ ความสามารถทางด้านจิตวิญญาณก็จะ

ยังคงถูกซ่อน และแฝงอยู่ แต่เมื่อใดก็ตาม ที่เขาารู้เกี่ยวกับความจริงข้อนี้ที่ว่า เรือนร่างทาง
กายภาพดังกล่าวคือม่าน แห่งการลงโทษเนื่องจากการฝ่าฝืน หัวใจของเขาก็จะเริ่มค้นหาความ
จริง และการ ค้นหาจะนำเขาไปสู่ความไว้วางใจดังกล่าว ซึ่งเป็นความรับผิดชอบในอำนาจ
สูงสุด และความสำคัญของเขาเหนือจักรวาล

ในการศึกษาความรู้ใดๆ เราควรจะต้องได้รับการชี้แนะโดยครู และอะไรก็ตาม ที่ครูบอก
เราต้องยอมรับโดยปราศจากการลังเลหรือการประวิงเวลาใดๆ เมื่อบุคคล ผู้หนึ่งมาเป็นนักเรียน
ขณะครูบอกเขาให้กล่าวคำว่า “ก. ไข่” นักเรียนไม่รู้ว่า “ก. ไข่” นี้หมายถึงอะไร เขาก็ได้แต่กล่าว
เลียนแบบครูว่า “ก. ไข่” และด้วยเหตุนี้การตาม และเลียนแบบครู ทำให้เขาค่อยๆ เรียนรู้หัวข้อที่
ผู้สอนทีละน้อย แต่ถ้าในขั้นตอนแต่แรกนักเรียนเริ่มโต้คารมกับครูว่า “ก. ไข่ นี่คืออะไร และ “ก.
ไข่” นั่นคืออะไร จะทำให้เขาไม่สามารถเรียนรู้หัวข้อของมันได้ เพราะเมื่อครูบอกนักเรียนให้
อ่าน “ก. ไข่” ครูบอกนักเรียนด้วยการมองถึงความสามารถทางด้านจิตใจของนักเรียน และ
อนุমানให้เขาอ่าน “ก. ไข่ ตามครู ไม่ใช่ประเด็นว่าเราจะครอบครองปัญญา กี่ใบ และมีความรู้
ขนาดไหน แต่ในการเรียนรู้จิตวิญญาณนิยม และความรู้เกี่ยวกับความ ไว้วางใจ เราก็เหมือนเป็น
เพียงนักเรียนเด็กเล็กที่ต้องมาโรงเรียนในวันแรก

เรือนจำของพระเจ้า

เมื่อมนุษย์มุ่งหน้าสู่เป้าหมายแห่งตัวแทนของพระเจ้า ความทุกข์ทรมานจาก ความเศร้า
โศกและความเจ็บปวด ที่เกาะกุมอยู่จะปริแตกออก เขาจะถูกปลดปล่อย จากความกังวล โดยที่ตัว
พระเจ้าผู้สร้างเองทรงเป็นผู้ไม่ห่วงกังวลและเป็นอิสระจากทุกสิ่ง และอยู่ห่างไกลเหนือสถานการณ์
ทั้งหมดมากนัก เมื่อคุณลักษณะของพระเจ้าเหล่านี้ เริ่มปรากฏขึ้นในตัวมนุษย์ เขาจะประสบกับ
ผลเดียวกันซึ่งเป็นผลลัพธ์ตามธรรมชาติ ของคุณลักษณะของพระเจ้า อาดัมได้รับความกรุณา
ของพระเจ้า พระองค์ทรงดูแล เขาไว้ในสวนสวรรค์และสั่งว่า

“โอ้ อาดัม เจ้าและคู่ครองของเจ้าที่พำนักอยู่ในสวนสวรรค์นั้นเกิดและเจ้า ทั้งสองจง
บริโภคนอกจากสวนนั้นอย่างกว้างขวาง ณ ที่ที่เจ้าทั้งสองปรารภณา และจงอย่า เข้าใกล้ต้นไม้ต้นนี้
(มิเช่นนั้นแล้ว) เจ้าทั้งสองจะกลายเป็นผู้ธรรมแก่ตัวเอง”

อาดัมไม่อาจ ออกถันไว้ได้และกระทำการฝ่าฝืนคำสั่งของพระเจ้า ทันทีที่เกิด การฝ่าฝืน
คำสั่ง ความมืดมน ได้แผ่ครอบคลุมแสงสว่างเอาไว้ ความเศร้าโศก ได้เข้ามาแทนที่ความสุข
ความเป็นทาสและการถูกจองจำได้เข้ามาห่อหุ้มไว้ กิดกัน เขาออกจากอิสรภาพและเสรีภาพ

และอาดัมถูกบังคับให้ออกจากสวนสวรรค์ ในสภาพที่ส่งเสียงแสดงความตกใจ อย่างไรก็ตาม การฝ่าฝืนของอาดัม และความไม่ กตัญญูต่อความกรุณาของพระเจ้าและสวนสวรรค์ (ที่ได้รับ) พระเจ้าทรงมอบความเมตตาของพระองค์ให้อาดัมอีกครั้งหนึ่งด้วยความปรานี เนื่องจากความเมตตากรุณา ของพระองค์ และมีได้กีดกันเขาออกจากขุมทรัพย์แห่งความรู้เกี่ยวกับการพิชิต จักรวาล และบอกเขาว่า

“ที่พำนักของเจ้าคือ สวน เจ้าสามารถกลับมาเมื่อใด ก็ได้ที่เจ้าพึงประสงค์ โดย มีเงื่อนไขว่าเจ้าจะต้องออกมาจากผู้ที่ฝ่าฝืน เราจะส่งผู้คนที่เราเลือกสรรแล้ว ที่จะ เตือนเจ้าถึงขุมทรัพย์ที่อันประเสริฐ ซึ่งเจ้าครอบครองบ่าวของเราเหล่านี้ จะสร้าง กฎเกณฑ์การปฏิบัติสำหรับเจ้า เพื่อว่าเจ้าจะได้เข้าไปในที่พักอันถาวรอย่างสะดวก และชีวิตที่น่ากลัวที่สุด ซึ่งเจ้าอาศัยอยู่บนโลกที่แตกต่างจากชีวิตในสวนสวรรค์นั้น เป็นคุกสำหรับเจ้า ถ้าเจ้าล้มเหลวที่จะยกมาน ซึ่งอยู่ระหว่างเจ้าและสวนสวรรค์ ในชีวิตแห่งโลกนี้ ดังนั้นสวรรค์ก็จะไม่ถูกนำกลับมาให้พวกเจ้า

ธรรมชาติได้บรรลुकำสัญญาของตน และส่งบรรดาศาสดาลงมา 124,000 คน เพื่อนำทางมนุษย์ผู้ไม่เชื่อฟัง ผู้ฝ่าฝืนและผู้กดขี่ และเพื่อทำให้ระบบของพวก เขาสมบูรณ์ จึงมีการสร้างแบบฉบับในการส่งบรรดาเอาเลียฮ์ (ผู้ใกล้ชิดพระเจ้า) พร้อมด้วยมรดกของบรรดาศาสดาซึ่งจะยังคงต่อเนื่องไปจนถึงวันสุดท้าย ทุกคนที่มีสามัญสำนึก สามารถสังเกตเห็นสิ่งเหล่านี้ได้ ตลอดเวลาว่า ทุกชั่วขณะของชีวิตคือ ความตาย ความตายในชั่วขณะหนึ่งได้ให้กำเนิดในอีกชั่วขณะหนึ่ง กลางคืนถือกำเนิด ขึ้นเมื่อกลางวันตายลง ความหนุ่มฉกรรจ์ถือกำเนิดขึ้นเมื่อวัยเด็กตายลง วัยชรา ถือกำเนิดขณะที่ความหนุ่มฉกรรจ์ยังไม่ถูกทำลายไป และเมื่อความชราภาพตายลง ทุกส่วนของร่างกายที่สวยงามก็กลายเป็นฝุ่นผงธุลี โครงสร้างพื้นฐานหลักของร่างกาย เช่น กระดูกกลายเป็นสภาพเป็นฝุ่น สมองซึ่งความยิ่งใหญ่ของมนุษย์ขึ้นอยู่กับมัน และทำให้ เขาหยิ่งยะโส จนกระทั่งกดขี่เพื่อนมนุษย์ด้วยกันเอง มากจนกระทั่งเขาไม่ลังเลที่จะเรียกตัวเองว่าพระเจ้า ก็ถูกคินย่อยสลาย และผู้คนที่เหมือนตัวเขาคือประกอบ ด้วยฝุ่นธุลีก็เหยียบย่ำไปบนสมองนั้น

บทเรียนขั้นต้นทางด้านจิตวิญญาณ

ในการศึกษาเรื่องราวใดๆ ความรู้เบื้องต้นของเรื่องราวนั้นเป็นสิ่งจำเป็น ไม่มีใครเรียนเขียนอ่านโดยที่ไม่ได้ศึกษาบทเรียน กอขอ กอกา ในการศึกษาด้านจิตวิญญาณนิยม การเรียนบทเรียนเบื้องต้นนั้นเป็นเงื่อนไขซึ่งต้องทำก่อน เหมือนกับ การเรียนศาสตร์ทางโลกอื่นๆ ความ

แตกต่างระหว่างทั้งสองก็คือ สำหรับศาสตร์และ ความรู้ทางโลก จะได้เรียนความรู้ขั้นพื้นฐานของแต่ละหัวข้อ และในการศึกษาศาสตร์ ทางด้านจิตวิญญาณ การเข้าใจลึกความคิดจะต้องได้รับการเปลี่ยนแปลง ไม่มีบทเรียน พื้นฐานเหมือนบทเรียนของศาสตร์ทาง โลกถูกตีพิมพ์เพื่อการสอนและศึกษาด้าน จิตวิญญาณนิยม ถึงแม้ว่ามันจะเป็นความรู้ที่วางอยู่บนกฎและระเบียบข้อบังคับที่ แน่นนอน แต่ก็ไม่สามารถได้รับ โดยการอ่านหนังสือได้ การเร่งเรียนหรือฝึกฝนเขียนลงบนกระดาษซ้ำแล้วซ้ำอีก การเรียนภาษาแม่โดยเด็กเล็กๆ เป็นตัวอย่างที่ใกล้เคียง ที่สุดในเรื่องนี้ ไม่มีแม่คนใดสอนตัวอักษรภาษาแม่ให้ลูกเพื่อการเรียนรู้ภาษาแม่ แต่ ลูกก็สามารถพูดภาษาแม่ได้เหมือนกับที่แม่พูด กระบวนการทางความคิดของแม่ถูกถ่ายทอดไปยังลูกโดยอัตโนมัติ ตัวอย่างเช่น ลูกแกะถูกเลี้ยงด้วยหญ้า ลูกสุนัขจึงจอก ไม่ได้ถูกเลี้ยงด้วยหญ้าแต่ถูกเลี้ยงด้วยเนื้อ ลูกนกพิราบไม่กินทั้งหญ้าและเนื้อสัตว์ แต่จิกกินเมล็ดพืช ลูกของมนุษย์กินและบริโภคเนื้อสัตว์ รากไม้และไม้ หินหรือแม่ แต่ดิน เพราะทั้งหมดนี้เป็นส่วนหนึ่งของ โภชนาการและอาหารของพ่อแม่ของเขา ทั้งหมดที่เป็นอาหารของสิ่ง โต ลูกๆ ของมันก็จะกินเหมือนกัน นิสัยการกินการดื่ม การล่าและกิจกรรมของชีวิตอื่นๆ ล้วนถ่ายทอดจากพ่อแม่มาสู่ลูก นั่นคือเขามีได้เรียน ผ่านทางแบบเรียนขั้นต้นหรือหนังสือ นับว่าเป็นประโยชน์ที่จะสังเกตว่า สิ่งถูกสร้าง ทุกชนิดล้วนมีภาษาที่จะติดต่อสื่อสารความรู้สึกและอารมณ์ของตนเอง เมื่อแม่ไก่มี ความหวาดกลัวว่าเหยี่ยวจะเอาลูกจึ๊บบไปเป็นเหยื่อ มันจะเปล่งเสียงที่มีลักษณะ พิเศษเฉพาะ และลูกจึ๊บบทั้งหมดก็จะเข้าไปซุกอยู่ใต้ปีกของแม่ กล่าวอย่างสั้นๆ คือทุกเผ่าพันธุ์รู้ภาษาของตัวเอง นอกจากภาษาสนทนาแล้วยังมีวิธีการติดต่อสื่อสาร แบบอื่นๆ อีกเช่นกัน นั่นคือภาษาสัญลักษณ์

ทุกคนมีความคุ้นเคยกับมันเป็นอย่างดี เมื่อพ่อต้องการให้ลูกทำอะไรสิ่งหนึ่ง เขาจะมองไปยังลูกด้วยสายตาพิเศษ ซึ่งจะบอกลูกอย่างชัดเจนว่า พ่อต้องการอะไร วิธีการร้องไห้ของเด็กบอกแม่ได้ถึงสาเหตุที่ร้อง ไม่ว่าจะเป็ความหิวหรือความเจ็บปวด ยังมีตัวอย่างอื่นๆ อีกด้วยเหมือนกัน ตัวอย่างเช่น เมื่อท่านมีการสรวลเสเฮฮา กับเพื่อนๆ ซึ่งการสนทนาดำเนินไปในลักษณะที่ตามความคิดของท่านแล้ว ไม่เหมาะ ที่ลูกของท่านจะเข้ามาได้ยิน ถ้าลูกชายท่านเข้ามาท่านมองหน้าลูกด้วยความคิด ที่ว่า เขาไม่ควรจะมาที่นี่ ถึงแม้ว่าจะไม่มีลักษณะดูอย่างชัดเจน ลูกก็เข้าใจว่าเขา ไม่ได้รับอนุญาตให้อยู่ที่นั่น และถอยออกไปโดยไม่มาอย่างกรายอีก

บางครั้ง คนที่ท่านรักซึ่งอาศัยอยู่ห่างไกลออกไป ประสบกับความยากลำบาก บางประการ และท่านเริ่มวิตกเกี่ยวกับความยากลำบากที่ตัวเขาเผชิญอยู่ และ ต่อมาภายหลังความวิตกกังวลและความยากลำบากเหล่านั้น ก็ได้รับการพิสูจน์ว่าเป็น จริง บางครั้งก็บังเกิดขึ้นแก่

ท่านว่า มีเพื่อนสนิทที่ไม่ได้พบกันเป็นเวลานาน เมื่อท่านออกมาจากบ้านก็พบเขาทันที เหมือนกับเป็นการบังเอิญ บางครั้งในทันทีทันใด ท่านจินตนาการถึงอุบัติเหตุ และทำให้เกิดความตึงเครียดอย่างมากต่อประสาท ของท่านจนรู้สึกอ่อนเพลีย ยิ่งปรากฏอีกว่า บางครั้งท่านจะมีความรู้สึกสุขสดชื่นขึ้นมาโดยไม่มีสาเหตุที่ชัดเจน ท่านไม่สามารถชี้ถึงเหตุผลออกมาอย่างชัดเจนได้ถึงความรู้สึกสดชื่นนั้น แต่มันก็ยังคงฝังแน่นอยู่ และไม่อาจจะละลายได้

วิญญานกับคอมพิวเตอร์

บทสรุปเพียงประการเดียวที่สามารถดึงออกมาจากสิ่งต่างๆ ทั้งหมดนี้ ก็คือ มีคอมพิวเตอร์สร้างอยู่ภายในตัวมนุษย์ซึ่งจะชี้แนะเขาเกี่ยวกับสถานการณ์หลากหลาย ในชีวิต บางครั้งธรรมชาติของการแนะนำดังกล่าวก็ทำให้เราพึงพอใจ บางครั้งก็ทำให้เราเป็นทุกข์ บางครั้งเขาได้รับคำแนะนำให้กินอาหาร และบางครั้งได้รับการชี้แนะให้ดื่มน้ำ บางครั้งคอมพิวเตอร์นี้พาเขาไปนอน เพื่อให้ร่างกายได้พักผ่อน จากนั้น จึงแจ้งให้เขาตื่น เพื่อว่าการนอนมากเกินไปจะทำให้ขี้เกียจและเฉื่อยชา ซึ่งเขาก็ลุกขึ้นเมื่อได้รับการชี้แนะนี้

มนุษย์หรือสิ่งมีชีวิตชนิดใดก็ตาม ไม่สามารถกระทำสิ่งดีได้ ถ้าหากว่าไม่มี การให้ข้อมูลจากคอมพิวเตอร์ที่สร้างอยู่ภายในมาชี้แนะ และข้อมูลนี้จะแจ้งให้จักรกลที่ติดตั้งอยู่ในทุกสิ่งโดยไม่คำนึงถึงและไม่สนใจว่าจะเป็นเผ่าพันธุ์ประเภทไหน ทั้งพืช สัตว์หรือแร่ธาตุ จักรกลนี้จะจัดส่งให้เฉพาะข้อมูลที่ต้องการเท่านั้น คอมพิวเตอร์นี้คือวิญญาน สิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิตทั้งหมดล้วนมีคอมพิวเตอร์เหมือนกัน แต่มนุษย์เท่านั้นที่ได้รับมอบความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์นี้ เป็นความรู้เดียวกันกับ ที่กล่าวไว้ในเรื่องราวของอาดัมกับเทวทูต พระเจ้าทรงกล่าวว่า

“ข้าได้แต่งตั้งเจ้า เป็นผู้แทนของข้าบนหน้าแผ่นดิน”

บรรดาเทวทูตกล่าวว่า

พระองค์จะทรงให้มีขึ้นในพิภพซึ่งผู้ที่บ่อนทำลาย และก่อการนองเลือด ในพิภพกระนั้น หรือ ทั้งๆ ที่พวกข้าพระองค์ให้ความบริสุทธิ์พร้อมด้วยการสรรเสริญ พระองค์ และเทิดทูนความบริสุทธิ์ในพระองค์”

พระองค์จึงทรงกล่าวอีกว่า

“แท้จริงข้ารู้ยิ่ง ในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้”

และเพื่อเป็นการทำให้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่าอาดัมได้รับการสั่งสอนความรู้เกี่ยวกับ นามต่างๆ

และได้รับการบอกให้แจ้งความรู้ดังกล่าว จากนั้นบรรดาเทวดาจึงถูกถามว่า

“จงบอกบรรดานามชื่อของสิ่งเหล่านั้นแก่ข้า หากพวกเจ้าเป็นผู้พูดจริง”

เทวดายอมรับด้วยความนอบน้อมว่า

“มหาบริสุทธิ์พระองค์ท่าน ไม่มีใครรู้ใดๆ แก่ข้าพระองค์ นอกจากสิ่งที่ พระองค์ ได้ทรงสอนข้าพระองค์ แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

ลูกหลานของอาดัมยอมเป็นผู้สืบสายโลหิตของอาดัม มีประสบการณ์ชุดเดียว กับที่อาดัมบิดาของพวกเขาเคยประสบมา ถ้ามีผู้ใดไม่สามารถสังเกตเห็นสิ่งที่อาดัม เคยเห็นมา นั่นคือการสนทนาระหว่างเทวดากับพระเจ้า การกราบกรานของบรรดา เทวดาต่ออาดัมตามคำสั่งของพระเจ้า ดังนั้น เขาจึงไม่มีสิทธิ์ที่จะเรียกตัวเองว่าลูก หลานของอาดัม และไม่อาจทักท้วงเขาที่จะได้รับสถานภาพของอาดัม ซึ่งถูกประกาศ เป็นผู้ช่วยและตัวแทนของพระเจ้า

กล่าวอย่างสั้นๆ หากมนุษย์ไม่ตระหนักถึงการมอบหมายตำแหน่งตัวแทนของ พระเจ้าในวันแห่งการสร้างสรรค์ตัวเขา และไม่สังเกตเห็นเหตุการณ์ดังกล่าวในชีวิต แห่งโลกนี้ ดังนั้นเขาไม่ได้รับการนับถือว่าเป็นลูกหลานของอาดัม บนพื้นฐานของ ความคล้ายคลึงทางกายภาพกับอาดัมบิดาของเขา ไม่อาจกล่าวสิ่งใดมากกว่าว่า เขาเป็นบุตรที่ฝาแฝดของอาดัม เพราะถ้าบางคนเขลาต่อความรู้นามของพระเจ้า เขาก็ไม่สามารถเป็นตัวแทนของพระเจ้าได้ มนุษย์มีอำนาจเหนือสิ่งถูกสร้างอื่นๆ จำนวนมาก เพียงเพราะเขารอบครองความรู้นามชื่อของพระเจ้า

วิทยาศาสตร์กับสิ่งเหนือธรรมชาติ

เป็นที่พิสูจน์จากการวิจัยทางวิทยาศาสตร์แล้วว่า ด้วยการเข้าร่วมฝึกฝนอย่าง เอาจริงเอาจังและความพยายามส่วนบุคคล มนุษย์สามารถกระตุ้นความสามารถเหนือธรรมชาติขึ้นมาได้ โปรดสนใจความก้าวหน้าด้านโทรจิต และการสะกดจิตของประเทศตะวันตก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศอดีตสหภาพโซเวียต ถ้าพิธีกรรมทางศาสนา และการบำเพ็ญศีล เป็นวิธีการเดียวที่จะได้รับศาสตร์แห่งอภิปรัชญา การสรุปความ นั้น ก็จะมีคามสำคัญน้อยลง เพราะประชาชาติที่ไม่มีทั้งความศรัทธาและความเชื่อในศาสนามีความสำเร็จที่เหนือกว่าอย่างน่าสนใจเกี่ยวกับศาสตร์ทางอภิปรัชญา

สิ่งหนึ่งที่ได้รับการกล่าวถึงอยู่บ่อยครั้งในเรื่องจิตวิญญาณนิยมได้แก่ผู้มี อิทธิพลในการชี้นำ นั่นคือครู ชีครู อาจารย์หรือกูรู ซึ่งนำความเปลี่ยนแปลงที่แนบ นอนทางด้านจิตวิญญาณมาสู่นักเรียน ด้วยการเพ่งความสนใจไปยังนักเรียน ศาสนิกชนหรือบุตรทางจิตวิญญาณของเขา ทุก

วันนี้ นักวิทยาศาสตร์สามารถทำได้แบบเดียวกัน พวกเขาสามารถที่จะมีอิทธิพลเหนือผู้คนที่เป็นเป้าหมาย ด้วยวิธีการ โทริจิต ได้ และสามารถบังคับให้คนเหล่านั้นปฏิบัติตามพิเศษที่พวกเขาปรารถนาให้ทำได้ วิธีที่ถูกใช้โดยทั่วไปทางจิตวิญญาณนิยมคือ “เพื่อการมองเข้าไปด้านใน นั่นคือเพื่อ สังกะตอวากาศด้านนอกของดาวเคราะห์ดวงนี้ผ่านทางตาด้านใน นักวิทยาศาสตร์ สามารถกระทำการนี้สำเร็จได้ และมีการยืนยันความน่าเชื่อถือด้วยการออกไปเดินในอวกาศ

มนุษย์ครอบครองศักยภาพที่แน่นอน ซึ่งถ้าถูกระตุ้นจะทำให้สามารถเปิดเผยความรู้ที่ไม่พบในบรรดาคัมภีร์ได้ วิทยาศาสตร์ก็สถาปนาความก้าวหน้าของตน ในเรื่องนี้ด้วยเช่นกัน และความรู้ซึ่งยากต่อการเชื่อในครั้งแรก และอยู่เหนือความเข้าใจของสติปัญญามนุษย์ได้ถูกค้นพบ และเป็นผลให้สิ่งนั้นมาสู่การดำรงอยู่ ซึ่งบังคับมนุษย์ให้ต้องเชื่อมั่น

ในสภาพแวดล้อมดังกล่าว คำที่ใช้ทางด้านจิตวิญญาณนิยม เช่น ความสนใจ อัจฉริยะ การเปิดออกของตาด้านใน การปลดปล่อยจากกาลเทศะ ได้กลาย มาเป็นปริศนาที่ยุ่ยาก จนกระทั่งถึงวันที่มันถูกเชื่อว่า ความสามารถในการมองเห็น เหตุการณ์ล่วงหน้า และการรู้ที่เหนือมนุษย์ ฯลฯ สามารถได้รับการกระตุ้นผ่านการอ่าน โองการที่ชัดเจน และกล่าวคำพูดซ้ำๆ กัน ได้กลายมาเป็นความสำคัญที่จะต้องเข้าใจ ในยุคสมัยของวิทยาศาสตร์ปัจจุบัน ว่าถ้าผู้คนที่ไม่มีศรัทธาในศาสนาใดๆ สามารถปฏิบัติกรในเรื่องอัจฉริยะ สามารถกระตุ้นตาด้านในของพวกเขาให้ทำงานได้ สามารถวางรากฐานวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ จนเดินในอวกาศได้ แล้ว จิต วิญญาณนิยมคืออะไร

ศาสนากำลังจะเข้ามาสู่การพิจารณา เมื่อเราพูดถึงจิตวิญญาณนิยม หลัก การที่ศาสนาได้รับการสถาปนาขึ้นคือ การปฏิบัติศาสนกิจนั้นควรจะต้องทำให้มนุษย์ สามารถนำความเปลี่ยนแปลงมาสู่ชีวิตตนเอง หรือเพื่อทำให้มนุษย์สามารถมีความ ประพฤติที่มีอัจฉริยะต่อชีวิตของผู้อื่นได้ สิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ในโลกหรือนอกปริมณฑล ของโลก อาจจะปรากฏต่อตาด้านในของเขา แต่เมื่อเราศึกษาชีวิตของบรรดาศาสนิก ของศาสนา ยากที่จะหาสักคนหนึ่ง ในจำนวนผู้เคร่งครัดศาสนานับล้านๆ หรือนับ พันล้านคน ที่สามารถแสดงพลังความพฤติกรรมที่มีอัจฉริยะจิตใจและตาภายใน ของเขามีผล นับว่าน่าผิดหวังทีเดียวที่ผู้เคร่งครัดศาสนามีความเขลาต่อความรู้ ซึ่งถูกค้นพบโดยผู้ที่ไร้ศรัทธาในศาสนา ตามปกติในสถานการณ์ดังกล่าวผู้มีจิตใจเอาจริงเอาจัง จะต้องถูกบังคับให้คิดแล้ว (ว่าศาสนานี้คืออะไร)

กฎ

มีเผ่าพันธุ์จำนวนนับไม่ถ้วนในจักรวาล และความสามารถส่วนตัวของทุกเผ่าพันธุ์และทุกปัจเจกของเผ่าพันธุ์นั้นๆ มีการสัมพันธ์อย่างมั่นคงและต่อเนื่องกับ สิ่งอื่นผ่านทางคลื่นความคิด และความสัมพันธ์นี้เป็นสาเหตุของการแนะนำและความ คั่นเคยกันระหว่างสิ่งเหล่านั้น ความจริงคลื่นความคิดเหล่านี้ เป็นทั้งข้อมูลส่วนปัจเจก และรวมหมู่ ซึ่งรับผิดชอบต่อการนำปัจเจกของจักรวาลเข้าใกล้ชีวิตในทุกขณะ และทุกวินาที ความจริงชีวิตของเราทั้งหมดสัมพันธ์อยู่กับความคิด และความมีประสิทธิภาพของความคิดขึ้นอยู่กับความเชื่อมั่นและความสงสัย ความศรัทธา และ การปฏิเสธ นี่คือ จุดที่คฤหาสน์แห่งศาสนาถูกสถาปนาขึ้น

มนุษย์ได้ผ่านพ้นขั้นตอนต่างๆ ของชีวิตมากมายในช่วงเวลาสั้นๆ และใช้ ประโยชน์จาก ส่วนของเวลาเพื่อใช้ชีวิต โดยการรวมและสัมพันธ์เอาส่วนของเวลานี้ เข้าด้วยกันในจิตใจของเขา เราไม่เพียงก้าวหน้าจากส่วนหนึ่งของเวลา ไปยังอีกส่วนหนึ่งที่ติดตามกันมา หรือย้อนถอยหลังไปยังส่วนที่ผ่านมาแล้ว เพื่อที่จะเข้าใจสิ่งนี้ มนุษย์คิดถึงการกินอาหาร แต่เนื่องจากความ สับสนวุ่นวายของกระเพาะอาหาร ความตั้งใจจึงถูกยกเลิก ส่วนจะงดเว้นอาหารไปได้นานเท่าใด นั้น เขาไม่มีความคิดในเรื่องนี้ เหมือนกับความคิดซึ่งเป็นส่วนประกอบชีวิต ซึ่งทั้งทำให้เขา ประสบความสำเร็จและล้มเหลว ความตั้งใจถูกสร้างขึ้น จากนั้นจึงถูกยกเลิกหรือเลื่อนไป ไม่ว่าจะ การสร้างความเข้าใจนั้นจะเกิดภายในหนึ่งนาที เป็นชั่วโมง เป็นเดือนหรือเป็นปีๆ อย่งไรก็ตาม ในท้ายที่สุด มันก็ถูกยกเลิก การยกเลิกหรือการสละนี้ เป็นส่วนประกอบ หลักของชีวิตมนุษย์

มีหลายสิ่งหลายอย่างเช่น ความทุกข์ทรมาน ความยากลำบาก ความวิตก กังวล ความเจ็บ ไข้ได้ป่วย ความหวังโย ความหดหู่ ฯลฯ และเพื่อทำให้สิ่งเหล่านี้มีความเสมอภาคกันมีสิ่งหนึ่งที่ เรียกว่า “ความสันติ” ซึ่งในสิ่งนี้มนุษย์พยายามที่จะให้ได้มาถึงความเรียบง่ายและการปลดอบ ประโลมใจทุกอย่าง สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดไม่ เป็นความจริง แต่เป็นเพียงสมมติฐาน และสำหรับ มนุษย์ดูเหมือนเป็นสิ่งที่ง่ายดาย สิ่งนี้สร้างทิศทางไปสู่ความ โน้มเอียงสู่ความสบายไร้กังวล ความจริงการสร้างสมอง มนุษย์ เป็นลักษณะที่ทำให้มนุษย์ไปสู่ความสะดวกง่ายดาย และ หลีกเลียงจากความ ยากลำบาก นี่คือ 2 ทิศทางที่ชัดเจน และมนุษย์ใช้ชีวิตระหว่าง 2 ทิศทางนี้ ผ่านทางความคิดของตน ทุกกิจกรรมกระตุ้น ไปสู่หนึ่งในสองทิศทางนี้ เมื่อเราตัดสินใจ ที่จะ วางแผน เราก็ทำให้มีประสิทธิภาพ มันจะครบถ้วนสมบูรณ์ในทุกทิศทางและ ทิศทางก็ถูกต้อง แต่ปรากฏว่าหลังดำเนินไปไม่กี่ขั้นตอน ความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น ในหัวใจของเรา ด้วยการ

เปลี่ยนแปลงทิศทางความคิดของเรา ยังทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทิศทางและกิจกรรมทั้งหมดของเราด้วย และเป้าหมายที่เรามุ่งไปสู่ก็จะถูกลืมเลือน อะไรที่เหลื้อยู่กับเรา ความต้องการความเข้าใจและก้าวไปสู่ความน่าสนใจ หรือ นี่ก็สาเหตุที่มีเพียงผู้เดียวในจากหลายล้านคน ซึ่งก้าวไปสู่ทิศทางที่ถูกต้อง และไม่ถอยออกมา อาจเป็นความพึงพอใจที่จะระลึกไว้ในจิตใจว่า ทั้งหมดนี้อยู่ใน ระหว่างสภาวะของความสงสัยและความเชื่อมั่นศรัทธา トラบที่คนส่วนใหญ่ได้รับ การพิจารณา พลังหลักที่ควบคุมจิตใจของพวกเขาคือความเพื่อฝันและความสงสัย ซึ่งมีอิทธิพลต่อเซลล์จิตใจอย่างไม่สิ้นสุด ยิ่งความสงสัยทวีความเข้มข้นมากขึ้นเท่าใด ความเสื่อมของเซลล์สมองก็ยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น จะไม่เป็นการออกนอกเรื่องแต่ อย่างใด ที่จะกล่าวว่า เส้นประสาทร่างกายทั้งหมดทำงานภายใต้เซลล์สมอง และ กิจกรรมต่างๆ ของเส้นประสาทคือชีวิต

การเชื่อในบางสิ่งมีความยากเย็นสำหรับมนุษย์เท่าๆ กับการออกมาจากมายา ความเคลงใจและความไม่เชื่อ ตัวอย่างเช่น มนุษย์แสดงตนตรงข้ามกับที่ตัวเองเป็น จริงๆ เขาซ่อนความอ่อนแอของตนเองไว้เสมอ และส่งเสริมคุณธรรมความดีที่เป็น ภาพลวงตา ซึ่งความจริงเขามีได้ครอบครองคุณสมบัติเหล่านี้แต่อย่างใด

สังคมและความเชื่อของเรา

สังคมที่บุคคลได้รับการศึกษาและเติบโตขึ้นมา จะกลายเป็นความเชื่อของเขา และจิตใจของผู้นั้นจะลุ่มหลวในการวิเคราะห์ความเชื่อนี้ ดังนั้น ความเชื่อดังกล่าว จึงกลายมาเป็นความศรัทธา ทั้งๆ ที่เป็นเพียงแค่มายาลวงตา ดังที่กล่าวไปแล้ว สาเหตุหลักของเรื่องนี้ก็คือเขาแสดงตัวเองขัดแย้งกับที่เขาเป็นจริงๆ ชีวิตประเภทนี้ทำให้ บุคคลผู้นั้นต้องเผชิญหน้ากับความยากลำบากมากมาย ซึ่งไม่อาจแก้ไขปัญหาได้ ทำให้ เกิดความหวาดกลัวในทุกย่างก้าวของชีวิตว่าการกระทำของเขาจะได้รับการพิสูจน์ ว่าไม่มีประโยชน์ และไร้ผล บางครั้งความสงสัยนี้เกิด ความเข้มข้นมากจนทำให้เริ่มเชื่อ ว่า ชีวิตของเขากำลังเผชิญกับการทำลาย และหากไม่กำลังถูกทำลาย ก็อยู่ในภาวะ อันตรายอย่างใหญ่หลวง สิ่งนี้ทั้งหมดเกิดขึ้น เพราะการที่เซลล์สมองถูกทำลาย อย่างรวดเร็ว และท้ายที่สุดความเคลงใจจึงปรากฏออกมา

เมื่อการมีชีวิตอยู่แตกต่างจากที่เป็นจริง หรือแสดงออกแตกต่างจากที่บุคคล ผู้หนึ่งกระทำในความเป็นจริง และการประพฤติปฏิบัติที่วางพื้นฐานอยู่บนชีวิต ลักษณะนี้มีได้ให้ผลลัพธ์ในทางบวก เมื่อเขาต้องการ ได้รับความสำเร็จในผลลัพธ์ที่ต้องการจากการปฏิบัติดังกล่าว อัตราเร่ง

ของการเปลี่ยนแปลงและการเสื่อมลงของ เซลล์สมอง ได้เปลี่ยนแนวทางแห่งชีวิตจริงของเขา และทั้งยังมีได้ให้ผลลัพธ์ใดๆ หรือ พิสูจน์ได้ว่าเป็นอันตราย หรือสร้างความสงสัยซึ่งเป็นอุปสรรคหรือกีดขวางเขาจาก การก้าวเดินทั้งสิ้นในความเป็นจริง โครงสร้างทางจิตใจหรือการสร้างจิตใจอยู่ในการ ควบคุมของมนุษย์เอง ณ ที่นี้ “โครงสร้าง” หมายถึงอัตราการเสื่อมของ เซลล์สมอง เพิ่มขึ้น สมดุลและปานกลางหรือน้อย นับเป็นโชคคติที่เดียวถ้าบางคนปลอดภัยจากความสงสัย เนื่องจากเพราะการเสื่อมของเซลล์สมองอยู่ในระดับต่ำหรือน้อยที่สุด ความสงสัยที่มีน้อยและการขาดแคลนความไม่แน่นอนในจิตใจได้สัดส่วนโดยตรงกับ ความสำเร็จของชีวิต ขณะที่ความเข้มข้นของการสงสัยและความไม่แน่นอนเป็นสัดส่วนโดยตรงความล้มเหลวของชีวิต

ความเสื่อมของเซลล์สมอง

นับเป็นโชคไม่ดีในส่วนของมนุษย์ ที่ประเมินค่าความรู้ที่พระเจ้ามอบให้เขา บนพื้นฐานของหลักการที่คิดขึ้นมาเองและผิดพลาด รวมทั้งปฏิเสธที่จะรับรู้มันโดยแท้ แสงได้ถูกประกาศโดยพระเจ้า ในฐานะเป็นพื้นฐานของทุกๆ ความรู้ มนุษย์มีความต้องการที่จะสำรวจแสงมาก ประเภทและลักษณะที่สุด รวมทั้งการทำงาน ของมันด้วย แต่ไม่เคยให้ความสนใจที่เหมาะสมต่อสิ่งนี้ และสิ่งนี้ยังคงเคลือบคลุม เสมอ มนุษย์ไม่พยายามที่จะเลิกมานี่ขึ้น เพราะมันไม่เคยปรากฏต่อเขา หรือไม่กี่ไม่เคยให้ความสนใจต่อมัน เขาไม่เคยพยายามสำรวจกฎเกณฑ์และหลักการที่ควบคุมองค์ประกอบของแสง ถ้าเขายอมรับการเข้าใจนี้ การเสื่อมของเซลล์สมอง จะไม่มีแม้แต่น้อยและก้าวหน้าไปสู่ความเชื่อ ความสงสัยจะไม่รบกวนเขามากเท่ากับที่เป็นอยู่ขณะนี้ อุปสรรคขัดขวางในกิจกรรมในทางปฏิบัติของพวกเขาจะมีน้อยเช่นเดียวกัน แต่มันก็ไม่เกิดขึ้น เขามีได้สำรวจประเภทของแสงหรือพยายามที่จะค้นพบธรรมชาติของแสง

เขาไม่รู้แม้แต่ว่า แสงนั้นก็มีโครงสร้างและธรรมชาติเฉพาะ และแม้แต่พวกเขา ก็มีความโน้มเอียง และโน้มหน้าไปสู่บุคลิกลักษณะที่เฉพาะ เขาไม่รู้ด้วย ว่าแสงนี้คือชีวิต และปกป้องเขาด้วยเช่นกัน เขาเพียงแต่คุ้นเคยกับหุ่นจำลองของดินและฝุ่น ซึ่งไม่ได้ครอบครองชีวิตอะไรเป็นของตนเองเลย หุ่นที่พระเจ้าทรงปั้น จากดินซึ่งเนาเปื้อย ไม่มีความจริงแท้ของตนเอง ความจริงแท้ที่พระเจ้าทรงเป่าเข้าไปในตัวเขาในรูปของวิญญาณ ความเขลาจากการกระทำของแสงทำให้เกิดความ รังเกียจจากคำคำรัสของพระเจ้าในเรื่องนี้ ยิ่งความรังเกียจมีมากเท่าใด ความสงสัย และความเคลือบแคลงก็ยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น และความศรัทธา ความเชื่อมั่นก็จะแตกสลาย

เสียหายตามไปด้วย นักจิตวิทยาผู้นิยมให้คำจำกัดความศรัทธาว่าเป็นความเชื่อที่ไม่มี ความสงสัย สาเหตุความอ่อนแอที่แท้จริงของการตัดสินใจหรือความศรัทธา ก็คือความสงสัยนี้ ครอบ ครอบงำที่ยังมีความไม่เต็มใจและความลังเลอยู่ในความคิด ก็เป็น ไปไม่ได้ที่จะมีความศรัทธาที่มั่นคง หลังจากที่มีความคิดได้รับแสงสว่างแห่งความศรัทธา และความเชื่อที่มั่นคงแล้ว จะกลายเป็นการ สำแดงออกหรือปรากฏการณ์

ศาสนา

ศาสนาทำให้เราเข้าไปสู่แบบแผนความศรัทธาและความเชื่อที่ไม่มี ความสงสัย หรือความ เคลือบคลุมปรากฏอยู่ ทั้งมนุษย์ยังสังเกตเห็น โลกที่มองไม่เห็นและบรรดา เทพทูตได้เข้ามา มี ส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น ในกิจการของโลกที่มองไม่เห็นผ่าน ทางตาข้างในของเขา การ สังเกตเห็นโลกที่มองไม่เห็น ได้สร้างความสัมพันธ์ระหว่าง มนุษย์กับพระผู้อภิบาลของเขา ซึ่ง ทำให้สามารถมองเห็นว่า คุณลักษณะของพระผู้สร้างนั้นห้อมล้อมรอบเขาอยู่ ถ้าการมองเห็น ด้านในของบุคคลเริ่มทำงาน ดังนั้น ตามทฤษฎีของจิตวิทยาผู้นิยมแล้ว เขาจะต้องเข้าสู่วงจร ของความศรัทธาอย่างไม่ชักช้า เมื่อบุคคลเข้าสู่วงจรความศรัทธา ความชั่วร้ายและการทำลายจะ ติจากความคิดและความศรัทธาของเขาไป ถ้าโลกที่มองไม่เห็นไม่ถูกเปิดเผยแก่บุคคล เขาก็จะ ยังคงถูกบดขยี้จากความชั่วร้ายและการทำลายอยู่เสมอ นี่คือเหตุผลที่แม้ว่าเขาจะ มีความ ช่วยเหลือและความสะดวกสบายต่างๆ การประดิษฐ์คิดค้นพบอันไม่มีสิ้นสุด ทุกคนก็ยังทนทุกข์ ทรมาณจากความเป็นห่วง ความวิตกกังวล ความร้อนใจและ ความรู้สึกไม่ปลอดภัยอยู่นั่นเอง โดยที่วิทยาศาสตร์มีความเชื่อในวัตถุ และ วัตถุเป็นเพียงการเสกสรรปั้นแต่งและไม่จริง ดังนั้น ทรัพย์สินและแหล่งความความช่วยเหลือ และ ความสุขสบาย ทุกการสร้างสรรค์และความ เจริญก้าวหน้าทั้งมวลของวิทยาศาสตร์ ก็เป็นสิ่งชั่วคราวและสูญสลายไปได้ สิ่งที่วางอยู่บน สมรรถภาพที่เสื่อมลง และย่อยยับไปได้ จะจัดหาความสุขที่แท้จริงมาให้ได้อย่างไร ความ แตกต่างขั้นมูลฐานที่แท้จริง ระหว่าง ศาสนากับการนอกกรีต คือ สิ่งหลักสร้างความเคลือบแคลง สงสัยและความไม่ แน่نون ขณะที่ศาสนาสัมพันธ์ความรู้สึก ความคิด มโนคติ การกระทำและ การใช้ ชีวิตทั้งหมดกับผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงดำรงด้วยตนเองและทรงนิรันดร

ลัทธิ (ทฤษฎี) วิทยาศาสตร์

ทฤษฎีวัตถุที่นักวิทยาศาสตร์สั่งสอนและสนับสนุน คือไม่มีสิ่งใดสามารถรับรู้ได้ ถ้าหากไม่มีปรากฏการณ์ที่เป็นจริง แม้ว่าจะครอบครองความรู้ทั้งหมดนั้น พวกเขาก็ยังลืมนึกไปว่าจากการจำกัดตัวเองอยู่ในเปลือกของวัตถุนั้น ตัวพวกเขาได้คัดค้าน ทฤษฎีที่ตนตั้งขึ้นเอง และนักวิทยาศาสตร์เหล่านี้ยังกล่าวอีกว่าอะไรก็ตามที่มองไม่เห็นด้วยสายตาไม่มีจริง ขณะที่พื้นฐานความจริงก้าวหน้าของพวกเขาอยู่บนคลื่นแสงที่มองไม่เห็น

ผู้สถาปนาจิตสำนักกอลันคาร ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนความมีอยู่จริง คือ ฮาซัน อูกรอ มุฮัมมัด อะซีม บูรกียา ท่านกอลันคาร บาบาเอาเลียฮ์ กล่าวว่า

ในศาสตร์เกี่ยวกับคุณค่าทางจิตวิญญาณทั้งหมด ที่ได้รับการพิจารณาจนกระทั่งบัดนี้จักรวาลซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่สำคัญที่สุด ได้รับการพิจารณาในลำดับรองลงมา ความสำคัญลำดับแรกที่ได้รับการพิจารณาก็คือสิ่งที่ซ่อนอยู่และมองไม่เห็น และความเข้าใจของพวกเขาได้รับความพยายามมากกว่า ถ้าสิ่งที่ซ่อนเร้นและ มองไม่เห็น ได้รับความเข้าใจโดยง่าย ดังนั้นก็จะค่อยชัดเจนถึงวิธีการซึ่งการสำแดง และ ปรากฏการณ์เหล่านี้ ดำเนินมาสู่การดำรงอยู่ และกฎระเบียบที่รับผิดชอบต่อการสร้างสรรค์และการควบคุมดูแลสิ่งเหล่านี้ ทั้งหมดลึ้มเหลวอย่างชัดเจน เหมือนประสบการณ์มากมาย ที่ก่อนความสมบูรณ์นั้น มีความสัมพันธ์และความลงรอยกันอยู่ในสิ่งเหล่านี้ สิ่งต่างๆ ทั้งหมดที่สัมพันธ์กับสิ่งที่มองไม่เห็นนั้น พระเจ้า ทรงกล่าวขานไว้ในอัลกุรอานภายใต้นามชื่อต่างๆ และบรรดาศาสดาได้กล่าวชื่อ เหล่านั้น ทำให้บุคคลิกลักษณะและคุณงามความดีของนามชื่อเหล่านั้นชัดเจน บรรดาคัมภีร์และการบันทึกคำรัสของพระเจ้าก่อนอัลกุรอาน ก็ได้ส่องแสงลงบนในสิ่งเหล่านั้น แต่เป็นการพบแหล่งอ้างอิงโดยบังเอิญเท่านั้น ข้อมูลที่สลับซับซ้อนมากกว่านี้เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวสามารถพบได้ในอัล กุรอาน เมื่อรายละเอียดที่ อัลกุรอานให้ได้รับการพิจารณาอย่างสุขุมรอบคอบ จะสามารถสรุปได้ว่าสิ่งที่มองไม่เห็นมีความสำคัญ มากกว่าสิ่งที่สำแดง และปรากฏอยู่ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งต่อสิ่งที่มองไม่เห็นมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง สิ่งที่ถูกเรียกว่าศาสนานั้นก็วางพื้นฐานอยู่บนสิ่งที่มองไม่เห็นเช่นกัน ศาสนาก็กล่าวถึงสิ่งที่สำแดงอยู่เช่นกัน แต่มีความสำคัญอยู่ในลำดับรองลงมา เสมอไม่ว่าโลกวัตถุจะให้คำจำกัดความมั่นมากมายเพียงใด สิ่งที่สำคัญนี้ก็ไม่เคยได้รับความสำคัญในลำดับแรก ในทุกยุคสมัยของทุกศาสนา ขณะนี้โลกวัตถุค่อยๆ เริ่มคิดในแบบเดียวกัน ตัวอย่างเช่น บรรดานักวิทยาศาสตร์ในยุคปัจจุบันถูกบังคับ ให้โอนเอียงไปทางสิ่งที่มองไม่เห็น

มากกว่าครึ่งแรกพวกเขาคาดคะเนบางสิ่ง บางอย่าง จากนั้นจึงพยายามอย่างหนักที่จะชักนำไปสู่ บทสรุปและผลลัพธ์ เมื่อพวกเขาสรุปบางสิ่งบางอย่างแล้ว ก็ถือเอาการคาดคะเนนั้นว่าเป็นความจริง เป็นสิ่งที่ ขาดเสียไม่ได้และมีความแน่นอน ตัวอย่างเช่น ลักษณะเฉพาะและพฤติกรรมของ อิเล็กตรอน อยู่ในการอภิปรายถกเถียงที่เรารื้อฟื้นในปัจจุบัน นักวิทยาศาสตร์ทั้งหมด มีมติเป็นเอกฉันท์ว่า พฤติกรรมของมันเหมือนกับอนุภาคและคลื่นที่ ในขณะเดียวกัน นับว่าน่าสนใจที่จะ บ่งชี้ว่า สิ่งซึ่งเป็นเพียงสมมติฐาน มีพฤติกรรมใน 2 ลักษณะ ในเวลาเดียวกัน และพฤติกรรม ดังกล่าวได้รับการยอมรับว่าถูกต้องแน่นอน นอกจากนี้ นี้ยังกล่าวด้วยว่า อิเล็กตรอนดังกล่าว ยัง ไม่อาจมองเห็นได้จนบัดนี้ และยังคงไม่มีหวังใดๆ แม้แต่ในอนาคต แต่ทั้งหมดนี้อิเล็กตรอนก็ ได้รับการยอมรับว่าเป็นหนึ่งในความจริงที่ชัดเจนที่สุด ทั้งๆ ที่ไม่เคยมีจิตใจมนุษย์คนใดสัมผัสรู้ หรือมันเคยเข้ามาอยู่ ในความรู้ของมนุษย์มันเป็นเพียงการคาดคะเนในจิตใจซึ่งติดตามเป็นผล สืบเนื่องและ ลงเอยด้วยการตัดสินใจดังกล่าว จนเป็นการประดิษฐ์คิดค้นพบที่มีความสำคัญ ยิ่งใหญ่ และถือเป็นขั้นตอนความสำเร็จที่สำคัญ

พวกเขามีความมานะพยายามอย่างหนักที่จะเผยแพร่ขั้นตอนที่สำคัญนี้แก่ ผู้คน หลายครั้ง ปรากฏว่า สิ่งทีครั้งหนึ่งเชื่อกันว่าเป็นข้อเท็จจริงและความจริงถูกปฏิเสธและแทนที่ด้วย ข้อเท็จจริง การค้นพบและสูตรใหม่ๆ และข้อเท็จจริงและสูตรใหม่ที่มาแทนที่เหล่านี้ก็ถือว่าเป็น คุณค่าเท่าความสำคัญของสิ่งที่ถูกยกเลิกไปแล้ว เป็นที่ชัดเจนว่าโลกที่มองไม่เห็น ก็เป็น ความสำคัญอันดับแรกสำหรับพวกเขาเช่นกัน แม้ว่าคนเหล่านั้นจะเรียกตัวเองว่าเป็นนักวัตถุนิยม และคลั่งไคล้อย่างรุนแรงในวัตถุ ก็ตาม พวกเขายังไม่พร้อมที่จะยอมรับแม้แต่ช่วงขณะหนึ่ง ว่า มีพระเจ้าหรือโลกที่มองไม่เห็น และมีความหมายหรือความสำคัญใด หรือมีความไม่เพียงพอที่จะยืนยันเด็ดอ้อมัน พวกเขายังคงถูกห้อมล้อมด้วยมโนคติ ที่สามารถกล่าวได้เพียงในเชิงวัตถุ เท่านั้น เมื่อมีการกล่าวถึงสิ่งใดที่เหมือนกับสิ่งที่มองไม่เห็น ความต้องการของพวกเขาก็เหมือน เดิมเสมอ นั่นคือไม่สามารถดำเนินการอย่างไรเกี่ยวกับสิ่งที่มองไม่เห็นได้ เนื่องจาก ไม่ได้ผนวก ด้วยปรากฏการณ์ หรือพวกเขามีความพร้อมที่จะเชื่อในสิ่งที่มองไม่เห็น หรือคิดว่ามี ประโยชน์ใดๆ หรือได้มีความตั้งใจที่จะมอบพื้นที่ให้กับทฤษฎีสิ่งที่มองไม่เห็นในโลก วิทยาศาสตร์ อย่างไรก็ตามไม่มีความสำคัญใดๆ ในสิ่งที่เขากล่าว เพราะ นั่นเป็นเพียงลักษณะ คำพูดและการเข้าใจความคิดของพวกเขาเท่านั้น แต่ในทางปฏิบัติก็อยู่ในสภาพที่พอๆ กับผู้เชื่อ ในสิ่งที่มองไม่เห็น ซึ่งนำเสนอพระเจ้าหลังจาก ยอมรับตัวแทนที่ได้รับอำนวยการให้ปกครอง เกี่ยวกับความศรัทธาทั้งหมด ที่พระเจ้าผู้ทรง สูงส่งทรงกล่าวไว้ในกล่าวไว้ใน

อัล กุรอาน และมีอิทธิพลเหนือผู้ที่เชื่อในพระเจ้า และ พวกเขาเชื่อในตัวแทนและสิ่งซึ่งมีอยู่โดยแท้จริงทั้งหมดว่าเป็นความจริงที่มีอยู่ และ เป็นข้อเท็จจริงที่ชัดเจน เหมือนกับนักวัตถุนิยมยอมรับหินหรือวัตถุแร่ธาตุซึ่งปรากฏ อยู่ต่อหน้าพวกเขา ที่พวกเขามีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและและรู้สึกผ่านทางประสาท สัมผัส รสชาติ และการมองเห็น และบอกเราอย่างมากมายเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น อย่าง เช่นในสิ่งเหล่านั้นมีความหลากหลาย มืองค์ประกอบ ความสมดุลและความเป็นกลาง มีอิทธิพล มีพลังงานอยู่ภายใน และกล่าวในลักษณะเดียวกันเกี่ยวกับสิ่งที่ปรากฏ อยู่ในโลกของวัตถุ และพวกเขาเชื่อสิ่งเหล่านั้นในลักษณะเฉพาะ กล่าวอีกอย่างหนึ่ง คือ การที่ผู้ที่หลงใหลในการเคารพภักดีพระเจ้า ศรัทธาในสิ่งที่มองไม่เห็น ก็เหมือนกับผู้ที่รักวัตถุนิยมเชื่อในโลกแห่งวัตถุ ทั้งนักทวนิยมไม่สามารถมีชีวิตโดยปราศจาก ความเชื่อในโลกที่มองไม่เห็น และนักวัตถุนิยมก็ไม่สามารถมีชีวิตโดยปราศจากความ เชื่อในวัตถุ ทั้งคู่ต่างมีลักษณะการเข้าใจตัวเอง และสิ่งเดียวที่พวกเขาเหมือนกันคือความศรัทธาในแต่ละสิ่งที่ตนเข้าใจ ความศรัทธาและความเชื่อมั่นนี้พวกเขา (ให้คำจำกัดความว่าเป็น “ชีวิต” ในความเป็นจริง ไม่มีชีวิตใดเป็นจริงได้โดยปราศจาก ความศรัทธาและความเชื่อมั่น ไม่ว่าจะเป็ชีวิตของนักทวนิยมหรือนักวัตถุนิยมก็ตาม)

สูตรการสร้างสรรค์

เมื่อเราพิจารณาเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ของพระเจ้า จะพบว่าแม้วัตถุนั้นจะเหมือนกัน กระบวนการ แบบแผน และกฎที่ควบคุมวัตถุเหล่านั้นอยู่จะเหมือนกัน อันได้แก่แรงกระตุ้นทางกายภาพของสิ่งถูกสร้างเหมือนกัน ทั้งหมดมีสติปัญญาและ จิตสำนึก แม้ว่าบางสิ่งเปรียบเทียบแล้วมีจิตสำนึกมากกว่าและบางสิ่งมีน้อยกว่า ทุกสิ่งถูกกำหนดโดยความเป็นปัจเจก ความเป็นปัจเจกมี 2 ประเภท ประเภทแรก คือ หมู่คณะ อีกประเภทหนึ่งคือรูปแบบความแตกต่างและลักษณะพิเศษของบุคลิกภาพ ลักษณะของหมู่คณะเรียกว่าเผ่าพันธุ์ และอีกประเภทหนึ่งเรียกว่าปัจเจกบุคคล ปัจเจกของทุกเผ่าพันธุ์มีฐานะ รูปพรรณสัณฐาน สีผิวและหน้าตาทำทางจำเพาะแตกต่างหากของตนเอง สมาชิกตระกูลนกแก้วดูเหมือน และคล้ายกัน สมาชิกของ ตระกูลนกฟิราบ มีลักษณะภายนอกเหมือนกันกับตัวอื่น เช่นเดียวกับสิ่งถูกสร้างทั้ง มวลของพระเจ้า ส่วนตัวแล้วมีรูปพรรณสัณฐานเฉพาะเผ่าพันธุ์ของตนเอง สิ่งนี้เป็น เรื่องธรรมดาที่เดียวสำหรับการสังเกตของมนุษย์ และคงไม่ต้องพิจารณามากนัก

การใช้ความคิดพิจารณาเกี่ยวกับความหลากหลายของเผ่าพันธุ์ต่างๆ นำเราไปสู่การสรุปว่า ความแตกต่างของเผ่าพันธุ์ เพราะประกอบด้วยปริมาณที่แน่นอนตายตัว เพาะถูกสร้างขึ้นมาเมื่อปริมาณที่กำหนดแน่นอนซึ่งพระเจ้าทรงเลือกมีการ ปฏิบัติงาน ไม่เคยมีปรากฏว่านกแก้วสามารถเกิดมาเป็นแพะ ปริมาณที่แน่นอนนี้ มิได้ปฏิบัติงานในสิ่งถูกสร้างที่มีชีวิตบนโลกเท่านั้น แต่ทำงานในทุกส่วนของทุกการสร้างสรรค์ในจักรวาล บทบาทที่สำคัญของปริมาณเหล่านี้ก็คือ เมื่อผสมผสานหรือ แพร่กระจายไปยังสิ่งอื่น สิ่งเหล่านั้นที่จะรับเอาสีสันที่แตกต่างมา และสีสันเหล่านี้ที่ได้สร้างลักษณะภายนอกของเผ่าพันธุ์นั้นๆ ออกมา

กฎการสร้างสรรค์ที่กอลันดาร์ บาบา เออลิยาห์ อธิบายมีลักษณะดังนี้

“เรือนร่างที่เป็นวัตถุธาตุทั้งหมดซึ่งดำรงอยู่ในจักรวาล เป็นองค์ประกอบที่ แน่นของสี สีเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นเพราะการเคลื่อนไหวพิเศษเฉพาะของนัสมะฮ์ (รัศมี) ความยาวจำเพาะในการเคลื่อนไหวของรัศมีสร้างสี 1 สี และความยาวอื่นก็ จะสร้างสีอื่น ดังนั้น สีจำนวนนับไม่ถ้วนจะถูกสร้างโดยความยาวการเคลื่อนไหวของ นัสมะฮ์จำนวนนับไม่ถ้วน ยอดรวมตัวเลขของสีเหล่านี้มีการถูกกำหนดที่ตายตัวชัดเจน สำหรับแต่ละเผ่าพันธุ์ ถ้า X เป็นจำนวนรวมและผลบวกตัวเลขของสีที่ถูกกำหนด แน่นอนสำหรับดอกกุหลาบ ดังนั้น ดอกกุหลาบจะถูกผลิตออกมาจากผลบวกและ จำนวนรวม X เสมอ ไม่มีสิ่งอื่นใดจะเป็นขึ้นมาจากผลรวมของสีนี้ได้ ถ้า Y คือผล บวกสีของมนุษย์ ก็จะไม่มีส่วนชนิดใดสามารถผลิตออกมาจากผลบวกและผลรวมของ สีนี้ได้ มีเพียงสมาชิกเผ่าพันธุ์ของมนุษย์เท่านั้น ที่จะได้รับการผลิตออกมาผลรวม จำเพาะของแสงที่มีสีแน่นอนนี้ความเข้มข้นของแสงนี้ผลิตสิ่งที่เรียกว่าเป็นวัตถุ และ ตามการพิจารณาโดยทั่วๆ ไป วัตถุนั้นก็มิได้เป็นของที่แข็งแกร่ง ถ้าแตกหักกระจัด กระจายเป็นชิ้นเก็บชิ้นน้อย สิ่งที่เหลืออยู่ก็คือลำแสงของสีที่แตกต่างกันเท่านั้น ถ้าสี ต่างๆ ผสมลงไปใต้น้ำก็จะได้สารประกอบสีกาก็ ซึ่งเรียกว่าดิน รากของต้นไม้ใบหญ้า ซอนไซไปในอนุภาคของดินเข้าไปยังสีด้วยความช่วยเหลือของน้ำ และสีซึ่ง มีลักษณะเฉพาะเป็นที่ต้องการ ก็จะถูกซึมซาบเข้าไป ซึ่งภายหลังก็จะแสดงออกที่ใบ และกลีบดอก ชีวิตที่ปรากฏของสิ่งถูกสร้างและดำรงอยู่ทั้งหมดวางพื้นฐานอยู่บน พฤติกรรมทางเคมีนี้

สี 11,000 สี

วัตถุเป็นหนึ่งเดียวและเหมือนกัน แต่แม่พิมพ์และการหล่อแตกต่างกัน กระบวนการสร้างสรรค์ได้รับการกระตุ้น เมื่อแม่พิมพ์ที่รักษาวัตถุไว้ในตัวเองกระตุ้น สิ่งนั้น ในวิธีที่วัตถุดังกล่าวเปลี่ยนไปสู่ปริมาณที่แตกต่างและเฉพาะ เมื่อปริมาณ เฉพาะนี้ผสมและกระจายเข้าด้วยกัน มันจะสร้างสีใดสีหนึ่งขึ้น และเมื่อสีนี้ผสมกับอีกสีหนึ่ง สีที่สามก็จะถูกสร้างขึ้น ดังนั้นสีจำนวนนับไม่ถ้วนจึงเกิดขึ้น และสีจำนวน นับไม่ถ้วนและไม่สามารถคำนวณได้นี้ คือจักรวาลของพระเจ้า สีที่จิตสำนึกกอลันดาร์ สังเกตเห็นสรุปได้ประมาณ 11,500 สี ขณะที่สีซึ่งค้นพบโดยนักวิทยาศาสตร์มีเพียง ประมาณ 60 สี โดยทั่วไปเมื่อเราพูดถึงสี กล่าวกันว่ามีอยู่ทั้งหมด 7 สีเท่านั้นที่ดีที่สุด ตามความเป็นจริงจำนวนสีที่ดีที่สุดที่พระเจ้าเท่านั้นทรงรู้ดีที่สุด มาสู่การรับรู้ของเราโดยผ่านทางจิตสำนึกกอลันดาร์ว่า สีเหล่านี้เป็นพื้นฐานแห่งปัจเจกของจักรวาล และเมื่อสีเริ่มไหลกระแสไฟฟ้าก็มีการผลิตขึ้น กระแสไฟฟ้านี้สร้างชีวิต สารหนูหรือสารสตริควินิน (Strychnine มีในต้นแสลงใจ - ผู้แปล) เป็นสาเหตุของความตายเพราะการไหลของสีในสสารเหล่านี้หรือแรงดันไฟฟ้ามีสูงกว่าระดับแรงดันในมนุษย์มาก เหมือนกับหลอดไฟฟ้า 60 วัตต์ได้รับการจ่ายกระแสไฟฟ้าให้จำนวน หลายพันวัตต์ หลอดไฟฟ้านั้นก็จะขาดในที่สุด

กระแสไฟฟ้าในมนุษย์

เมื่อใดก็ตามที่เราบังเอิญไปสัมผัสกับกระแสไฟฟ้าเราจะถูกกระตุก การกระตุกเกิดจากผลกระทบของการไหลของกระแสไฟฟ้าที่เข้ามาในร่างกายมนุษย์ ซึ่งทำให้ตัวสรรพองค์กายอลหม่านไปหมด และถ้าแรงดันไฟฟ้าที่ทำงานอยู่ในร่างกายมนุษย์มีน้อยกว่าหรืออ่อนแอกว่าไฟฟ้าที่เข้ามาปะทะ มนุษย์ก็จะทรุดลงและสิ้น สติสมปฤติ แต่ถ้าไฟฟ้านั้นถูกควบคุมให้กระแสวิ่งผ่านร่างกายลงพื้นดินเขาจะปลอดภัยจากการกระตุก จากข้อเท็จจริงที่แน่นอนนี้เปิดเผยให้เห็นว่า ในการสร้าง สรรค์จักรวาลอันกว้างใหญ่เหลือประมาณนั้น มีสิ่งที่แน่นอนซึ่งตามกฎของกระแสลบและกระแสบวกดูดซับกระแสไฟฟ้า สูตรนี้บอกเราว่ามีปัจจัยการสร้างสรรคที่แน่นอน ซึ่งสามารถสะสมและเก็บกระแสไฟฟ้าได้

จิตสำนึกกอลันดาร์ชี้แนะเราว่า ตามสูตรการสร้างสรรค เราสามารถกระตุ้น ความสามารถที่ซ่อนอยู่ภายในทุกประเภทที่มองไม่เห็นในตัวของเรา ผ่านทางพลัง เจตนารมณ์ ความตั้งใจและอำนาจของเราได้ เมื่อบุคคลมีความคุ้นเคยกับนัสมะฮ์ (รัศมี) นั่นคือการไหลของกระแสไฟฟ้า

เราไม่เพียงจะสามารถควบคุมการไหล ของกระแสไฟฟ้าได้เท่านั้น แต่ยังสามารถเก็บสะสมไว้ ได้มากเท่าที่ต้องการ ดังนั้นและด้วยการใช้พลังงานที่เก็บไว้นี้ เขาสามารถแม้แต่บินไปในโลกที่ มองไม่เห็น โดยปราศจากการใช้ทรัพย์สินสมบัติหรือแหล่งทรัพยากรธรรมชาติใดๆ การสะสม กระแส ไฟฟ้าทำให้เขาสามารถข้ามขอบฟ้าอย่างมีพลังอำนาจ ตามที่และเมื่อเขาต้องการ ที่โลก จำนวนเหลือคณานับซึ่งเหมือนกับ โลกของเราเองได้มาอยู่ต่อหน้าเขา และสังเกต เห็น โลกนับ ล้านๆ ในแกล็กซีต่างๆ เหมือนกับที่มองเห็นสิ่งถูกสร้างของพระเจ้าใน ดาว โลกของเรานี้ เมื่อใดก็ตามที่จิตสำนึกกดดันการถูกทำให้ตื่นขึ้น ก็จะถูกทำให้สังเกต เห็นและเข้าใจอย่างถ่อง แท้ว่า มีโลกจำนวนมากจนไม่อาจคาดคะเนได้ในจักรวาลที่ เหมือนกับ โลกซึ่งเราอาศัยอยู่นี้ ใน โลกอื่นเหล่านั้นมีการตั้งถิ่นฐานของผู้คนเหมือนกับเรา มีการขยายจำนวนด้วยการสืบพันธุ์ มีการ เพาะปลูก กินดื่ม มีธุรกิจและ การจัดตั้งทางสังคม ความมีอารยธรรมและพิธีกรรมในการเกิดการ ตาย กล่าวอย่างสั้นๆ คือสิ่งที่เราสังเกตเห็น ใน โลกของเราก็มีอยู่ใน โลกอื่นที่นับจำนวนไม่ถ้วน เช่นกัน

การปฏิเสชเวลา

ความสามารถในการบินของมนุษย์ สัมพันธ์กับกระแสไฟฟ้าที่สะสมไว้ พลังงานสะสม ไว้มากเท่าใด ความสามารถของมนุษย์ในการปฏิเสชกาลเทศะก็มีมากขึ้น เท่านั้น มีเหตุการณ์ จำนวนมากมายที่พบได้ในประวัติศาสตร์มนุษยชาติ เมื่อมนุษย์ สามารถเดินทางเป็นเวลาหลายปี ได้ในหนึ่งนาทีโดยปราศจากทรัพย์สินสมบัติและแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ

เกาส์อะลี ชาห์ กล่าวว่า ครั้งหนึ่งมีชายคนหนึ่ง ซึ่งจากการแต่งกายของเขา ดูเหมือนเป็น ข้าราชการนักได้มาพบชาย้อับดุลอะซีซ และบอกว่าเขาเผชิญกับสถานการณ์ประหลาดและนำ นงนสนเท่ห์ ซึ่งไม่มีใครอยากเชื่อ แม้แต่ตัวเขาเองก็ นงนงงววย เขาเล่าเรื่องให้ฟังดังต่อไปนี้

“ข้าพเจ้าอาศัยอยู่ในลัดเนา มีงานทำและเจริญรุ่งเรืองดี เมื่อโชคหันหน้าไปจากข้าพเจ้าก็ ตกงานเมื่อปัญหาทางการเงินทวีความรุนแรงขึ้น ข้าพเจ้าจึงตัดสินใจที่จะพยายามแสวงโชคใน สถานที่อื่น จึงออกเดินทางไปยังโอดัยปุร โดยเตรียม อาหารไปกินระหว่างทางด้วย ระหว่าง เดินทางใน เรวาริ ข้าพเจ้าได้พักที่โรงแรม ในสมัยนั้นไม่ใช่สถานที่พลุกพ่านนัก มีพนักงาน แม่บ้านสองสามคนทำงานอยู่ ข้าพเจ้านั่งอยู่ที่นั่นด้วยความปริวิตกในใจ เพราะขณะนั้นเงินทุน ร่อยหรอ ใกล้จั้นหมดแล้ว พนักงานแม่บ้านคนหนึ่งเข้ามาหาข้าพเจ้าแล้วถามถึงเรื่องอาหาร ข้าพเจ้าแสร้งทำ เป็นอ่อนเพลีย และบอกเธอว่า จะขอพักเสียบ่อยแล้วค่อยสั่งอาหารในภายหลัง

หลังจากนั้นไม่นานเธอก็เข้ามาอีกและถามคำถามเดียวกัน ข้าพเจ้าก็ตอบไปแบบครึ่ง ที่แล้ว เมื่อเธอมาถามเป็นครั้งที่สาม ข้าพเจ้าไม่อาจ อดทนได้จึงเล่าให้เธอฟังทุกอย่าง รวมทั้งสภาพที่ไม่มีเงินแม้แต่สตางค์แดงเดียว และจากมาด้วยเงื่อนไขที่ดันปี ขายบ้าน และอาวุธเท่านั้น เมื่อได้ยินเรื่องนี้เธอได้แต่จากไปเงียบๆ ด้วยใบหน้าอันเศร้าสร้อย หลังจากนั้นชั่วครู่ เธอกลับมาและยื่นเงินให้ข้าพเจ้า 10 รูปี พร้อมกับกล่าวว่าเป็น เงินที่เธอหามาได้อย่างยากลำบาก เก็บไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการทำพิธีศพของตัวเอง และต้องการให้ข้าพเจ้ายืม โดยให้ใช้คืนเธอเมื่อพระเจ้าทรงประสงค์ให้ข้าพเจ้าทำ ได้ ข้าพเจ้ารับเงินมาด้วยความขอบคุณและไปถึงยัง โอติบปุร ด้วยพระประสงค์ของ พระเจ้า ข้าพเจ้าได้งานที่ราชสำนัก ในเวลาไม่กี่ปีข้าพเจ้าสามารถตั้งตัวได้ เมื่อข้าพเจ้า ได้รับจดหมายจากทางบ้านว่า ต้องการให้ข้าพเจ้ากลับบ้าน สืบเนื่องจากการแต่งงาน ลูกชายข้าพเจ้า ซึ่งล่าช้ามาพอสมควรแล้ว

ข้าพเจ้าทูลพระราชา เพื่อขออนุญาตด้วยวัตถุประสงค์ดังกล่าว และออกเดินทางกลับบ้าน เมื่อมาถึงเรวาริ ความทรงจำเก่าๆ ก็สะท้อนกลับมา และได้ไป ยังโรมแรม เพื่อถามหาแม่บ้านที่ให้เงินยืมข้าพเจ้า โดยได้รับแจ้งว่าเธอกำลังเจ็บหนัก ใกล้เสียชีวิต เมื่อข้าพเจ้าสามารถเข้าไปดูได้ เธอก็หมดลมหายใจต่อหน้าข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจัดการงานศพและการฝัง จนเรียบร้อย เมื่อข้าพเจ้าชานอนในตอน ดึกคืนนั้น ก็พบว่าเงิน 5,000 รูปีหายไป ข้าพเจ้าหาด้วยความร้อนใจแต่ไร้ประโยชน์ และนึกขึ้นได้ว่า เมื่อวางศพของแม่บ้านลงในหลุม เป็น ไปได้อย่างยิ่งว่าข้าพเจ้าวาง มันไว้ที่นั่น จากความคิดนี้ ข้าพเจ้าจึงไปยังสุสานและเริ่มขุดหลุมศพของเธอ เมื่อลงไป ในหลุมเป็นที่แปลกใจมากกว่า ไม่มีทั้งโลงและเงินของข้าพเจ้ามีแต่หน้าต่าง ปრაภูต่อสายตา ข้าพเจ้าไม่อาจทนต่อแรงกระตุ้นที่จะมองเข้าไปในหน้าต่างหลุมศพได้ ข้าพเจ้าเห็นโลกใหม่ทั้งหมดอยู่ต่อหน้า ทิวทัศน์อุทยานและสวนผลไม้ทั้งหมด ปრაภูต่อสายตา พร้อมทั้งคุณหาสน์ใหญ่โตมโหฬารด้วย ข้าพเจ้ารวบรวมความกล้า และเดินผ่านหน้าต่างเข้าไป เมื่อไปถึงตัวอาคาร ข้าพเจ้าพบสตรีแสนสวย อยู่ในชุดที่สูงศักดิ์ ลักษณะเป็นผู้ดีมีมารยาท มีสาวใช้คอยบริการนั่งอยู่ด้วย สตรีผู้นั้นเชื่อเชิญข้าพเจ้า และถามว่าจำเธอได้หรือไม่ เธอกล่าวว่า

ฉันคือแม่บ้านคนเดียวที่ให้เงินท่าน 10 รูปี พระองค์ทรงพอใจด้วยความปรานีต่อกรกระทำดังกล่าว จึงทรงมอบความโปรดปรานและความกรุณานี้แก่ฉัน นี่คือนเงินของท่าน ซึ่งทิ้งไว้ในหลุมฝังศพ จงเอามันไป และออกจากสถานที่นี่ทันที

ข้าพเจ้าแสดงความต้องการที่จะอยู่ต่อสักพักหนึ่ง เพื่อดูสถานที่รอบๆ แต่ เธอคัดค้านความต้องการของข้าพเจ้าอย่างแข็งกร้าว โดยกล่าวว่า

ท่านไม่สามารถเห็นสถานที่เหล่านี้ได้ตลอดไปจนกว่าจะถึงวันพิพากษาตัดสิน จงออกไปเสียแต่เดี๋ยวนี้ ไม่มีใครรู้ว่าตอนนี้โลกของท่านไปอยู่ที่ไหนแล้ว

ข้าพเจ้าปฏิบัติตามคำแนะนำของเธอ เมื่อออกมาจากสถานที่แห่งนั้น ข้าพเจ้าก็พบตัวเองอยู่ในโลกที่แปลกออกไป โรงแรมที่เคยพักหรือผู้คนรอบๆ ที่อยู่เมื่อในขณะข้าพเจ้าอยู่ที่หลุมฝังศพก็ไม่มีที่นั่น เมืองใหม่เกิดขึ้นตรงบริเวณที่โรงแรมเคยตั้งอยู่ ข้าพเจ้าถามเกี่ยวกับโรงแรม แต่ปรากฏว่าทุกคนไม่รู้ถึงการมีของมัน เมื่อพยายาม พูดถึงประสบการณ์การสังเกตเห็นดังกล่าว ทุกคนกลับบอกว่าข้าพเจ้าเป็นคนวิกลจริต ท้ายที่สุดข้าพเจ้าถูกนำไปพบชายชราคนหนึ่ง ซึ่งเมื่อฟังเรื่องราวแล้ว ได้รำพึงอยู่ครู่หนึ่งแล้วกล่าวว่า

ฉันจำได้ต่างๆ เกี่ยวกับบางเรื่องบางราวที่ปู่ทวดของฉันพูดถึง โรงแรม และการอันตรายหายไปอย่างลึกลับของคหบดีคนหนึ่งซึ่งอยู่ที่นั่น

เมื่อข้าพเจ้าแจ้งว่าชายคนที่พักอยู่ที่โรงแรมและหายไปก็คือตัวข้าพเจ้าเอง ทุกคนที่อยู่ที่นี่ต่างก็แสดงความแปลกใจ”

เมื่อชายผู้นั้นพูดจบแล้วก็เงียบลง และขอคำแนะนำจากซาฮ์อับดุลอะซีซ ถึงสิ่งที่เขาสมควรกระทำ และสถานที่ที่ควรจะไป เนื่องจากเขาไม่มีที่พักอาศัยและ เเคหสถาน ยิ่งกว่านั้นสิ่งที่เกิดขึ้นยังทำให้เขาจิตใจสลาย

ซาฮ์อับดุลอะซีซ จึงกล่าวว่า

“ทุกสิ่งที่ท่านบอกกับฉันนั้นถูกต้อง กาลเวลาในโลกนี้แตกต่างอย่างสิ้นเชิง กับกาลเวลาของโลกนั้น”

และแนะนำเขาให้เดินทางไปยังบ้านของพระเจ้า (กะอ์บะฮ์) แล้วใช้เวลา ที่เหลืออยู่ของชีวิตในการระลึกถึงพระองค์ พร้อมกับมอบค่าใช้จ่ายในการเดินทาง พร้อมกับกล่าวคำอำลาต่อเขา

ออกซิเจนและระบบของร่างกาย

มีการค้นพบของวิทยาศาสตร์และการเรียนรู้ในสมัยนี้ว่า การทำงานของเซลล์สมองนับล้านๆเซลล์ จะพบจุดจบเมื่อออกซิเจนที่ป้อนให้ถูกตัดขาดในช่วงสั้นๆ ระบบทั้งหมดขึ้นอยู่กับออกซิเจน ระบบการหายใจยังคงทำหน้าที่ในการดูดออกซิเจนจากอากาศ

อากาศถูกสูดเข้าทางจมูกหรือปาก ซึ่งเข้าหลอดลมหลังจากผ่านคอหอยมาแล้ว และจากที่นั่นก็จะเข้าไปสู่ระบบท่อที่ละเอียดอ่อน ขณะที่อากาศผ่านไป ความดันเพิ่มขึ้นและเส้นผ่าศูนย์กลางของท่อลดลง ดังนั้น อากาศจะเข้าไปสู่จุดลึกสุดของปอด ซึ่งออกซิเจนจะถูกดูดเข้าไปในเลือด ผ่านถุงอากาศราว 300 ล้านถุง ถ้าความดันอากาศและปริมาณออกซิเจนพอเพียง ดังนั้น มันก็จะแพร่กระจายไปในร่างกาย หลังจากผ่านถุงอากาศแล้ว ซึ่งได้รับการป้อนให้อย่างเต็มที่ด้วยเครือข่ายของท่อที่มีรูเล็กจำนวนนับไม่ถ้วนนี้ เมื่อเราหายใจเข้าพื้นที่ว่างของหน้าอกจะขยายออก เพราะ การเคลื่อนที่ของกระบังลมอากาศจากภายนอกรีบเข้ามาภายในร่างกาย และเมื่อเรา หายใจออก อากาศถูกขับออกจากร่างกาย เพราะการยืดหยุ่นของปอด

วัตถุประสงค์ของการหายใจ เพื่อป้อนอากาศจำนวนที่พอเพียงเข้าสู่ร่างกาย เตาหลอมขนาดกระจ๋อยร่อยของเซลล์จะยังคงทำงานและก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ สามารถถูกดูดออกจากร่างกาย เมื่อมนุษย์พักผ่อนอัตราการหายใจจะอยู่ ระหว่าง 10 ถึง 16 ครั้งต่อนาที ซึ่งนำอากาศเข้าไปราว 1 ไพน์ท ต่อการหายใจหนึ่งครั้ง เมื่อร่างกายต้องการออกซิเจนมากขึ้นอัตราการหายใจก็จะสูงขึ้นด้วย ตามปกติสมองจะควบคุมอัตราและความลึกของการหายใจโดยอัตโนมัติ

มนุษย์ได้รับความสามารถในการเพิ่มหรือลดอัตราการหายใจตามที่ต้องการ ตามปกติถ้ามนุษย์มีสุขภาพดี จะสามารถควบคุมการหายใจของตนเองได้ ตัวอย่าง เช่น ระหว่างดำนํ้า บุคคลสามารถกลั้นลมหายใจของตนได้อย่างง่ายดาย เมื่อเราหาว หรือหายใจลึกๆ จะรู้สึกโล่งและถ้ามีการขัดขวางในหลอดลม เราจะรู้สึกหายใจไม่ออกและเกิดการเน่าสลาย กล่าวอย่างสั้นๆ คือชีวิตขึ้นอยู่กับ การหายใจ ถ้ามีการ หายใจชีวิตก็ยังคงอยู่ และเมื่อหยุดการหายใจชีวิตก็ถึงจุดจบ

การหายใจสัมพันธ์โดยตรงกับออกซิเจน ออกซิเจนส่วนใหญ่จะยังคงถูกเก็บ รักษาไว้ในส่วนพิเศษของสมอง ซึ่งควบคุมและรักษาอัตราการเต้นของหัวใจและระบบ การหายใจ ตามความเป็นจริง มนุษย์ตายเมื่อออกซิเจนที่เก็บไว้ในสมองถูกใช้ไปจนหมดสิ้น ถ้าสาเหตุการตายคือหัวใจล้มเหลว และออกซิเจนที่รักษาไว้ในสมองยังไม่ถูกใช้ไปจนหมดภาษาทางการแพทย์

เรียกว่า “โคม่า” เป็นที่สังเกตโดยทั่วไปว่าคนไข้ได้รับการให้ออกซิเจน เมื่อเขาคอยู่ในภาวะวิกฤติ และตามปกตินี้ก็ช่วยควบคุม แม้แต่โรคหลายๆ ได้ ไม่มีผลเสียใดๆ ถ้าแม้ว่าจะเป็นการชั่วคราว พระเจ้าผู้ทรงเป็น ผู้สร้างสรรค์ที่ดีที่สุด ได้สร้างปอดของเราในลักษณะที่เลือดทั้งหมดในร่างกายกลับคืนมาสู่ร่างกาย เพิ่มสมรรถนะด้วยออกซิเจนภายใน 3 นาที นั่นคือเลือดในร่างกาย ทั้งหมดไหลเวียนครบสมบูรณ์และกลับมาสู่ปอดเพื่อให้ออกซิเจนหลังจากทุก 3 นาที การหายใจเข้าทำให้ออกซิเจนร้อยละ 21 ในอากาศเข้าไปในร่างกายของเราและออกมาเพียงร้อยละ 12 ที่เหลือจะถูกดูดซึมไป ถ้าออกซิเจนถูกเก็บสะสมไว้ในสมองผ่านทาง การฟักฟั่นที่แน่นอน และโดยการประยุกต์เทคนิคที่แน่นอนของแนวทางจิต วิญญาณนิยม แบบแผนของการใช้ออกซิเจนให้เป็นประโยชน์ก็สามารถเล่าเรียนได้ แล้วบุคคลสามารถมีชีวิตรอยู่เป็นเดือนๆ โดยการกลั่นลมหายใจและหยุดการเดินของ หัวใจ ตามที่และเมื่อเขาต้องการ และสามารถออกมาจากสภาพที่ยอมรับความตาย นี้ได้ตามที่และเมื่อเขาต้องการเช่นกัน

การนอน 200 ปี

คนที่มีความสามารถในการเลียนแบบ ต้องการมีม้าและเสื้อคลุมในการตกแต่ง จากพระราช เขาพยายามปลอมแปลงสร้างทำให้พระราชประทับใจ เพื่อรางวัลที่เป็นม้าและเสื้อคลุม แต่พระราชก็ยังไม่ประทับใจในการแสดงของเขา

ในที่สุดคนที่มีความสามารถในการเลียนแบบก็ไปหาโยคีอ่อนหวานให้สอนการ ควบคุมการกลั่นลมหายใจ หลังจากเล่าเรียนการควบคุมลมหายใจแล้ว ตัวเขาเองก็ได้กลายมาเป็นโยคีรวบรวมสาธุศิษย์จำนวนหนึ่งเพื่อช่วยเขาสร้างโดมและนั่งอยู่ในนั้นด้วยท่านั่งพิเศษของโยคีและกลั่นลมหายใจของตนเอง บรรดาสาธุศิษย์ได้ปิดประตู โดมตามคำสั่ง แผนที่เขาวางไว้ก็คือ เมื่อพระราชทรงทราบความสามารถในการปฏิบัติที่ยอดเยี่ยมของเขา ก็จะทรงเดินทางมาดู และสาธุศิษย์ก็จะทำให้เขาฟื้นคืน ชีพมาสู่ชีวิตอีกครั้งหนึ่ง ตามแบบแผนที่ได้รับการสั่งสอนมา และจากนั้นเขาก็จะได้ รับรางวัลด้วยสิ่งที่ปรารถนาอย่างแน่นอน ก่อนที่แผนการดังกล่าวจะบรรลุผลสำเร็จ เมืองที่วาก็ถูกโจมตี ตัวพระราชถูกสังหารและบ้านเรือนถูกเผาผลาญ ลูกศิษย์ลูกหาของชายผู้นั้นต่างหลบหนีไปจนหมด โดยโดมยังคงถูกปิดอยู่เช่นนั้น หลังจากผ่านไป 200 ปี มีการค้นสภาพปรักหักพังของเมือง จนมีคนสังเกตเห็น โดม จึงเปิดออกและเห็นสิ่งที่อยู่ภายใน ซึ่งเป็นร่างของมนุษย์จริงๆ นั่งอยู่ในท่าพิเศษ ผู้คนจึง หลังไหลกันมาดู

มีโยคีผู้หนึ่งอยู่ที่นั่นและจำทำนองของโยคะที่เป็นสัญลักษณ์ได้ จึงช่วยฟื้นการหายใจของ
เจ้าคนที่ชอบเลียนแบบคนนั้น เมื่อรู้สึกตัวตั้งแรกที่เขาพูดถึงคือ

“อาละ ทีนี้นั่นคงได้รับรางวัลเป็นม้าและเสื้อคลุม”

ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งที่เขาพูดได้ ดังนั้นเขาจึงอธิบายว่า เขากระทำสิ่งนี้ในสมัย
พระราชานั้นๆ เพื่อให้ได้รับม้าและเสื้อคลุมของพระราช

การหายใจ 2 ระนาบ

ผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับสูตรการสร้างสรรค์รู้ดีว่า จักรวาลและสิ่งที่อยู่ในจักรวาล ถูกสรรค์
สร้างมา 2 ด้าน ในขอบเขตของความเป็นจริงข้อนี้ การหายใจเข้าออกก็มี 2 ระยะ คือสูดหายใจ
เข้าและหายใจออก การหายใจลึกๆ เป็นการเคลื่อนไหว ทางขึ้น ส่วนการหายใจออกเป็น
การเคลื่อนไหวทางคล้อยต่ำลง คือการขึ้นคือการเคลื่อนไหว ซึ่งสิ่งถูกสร้างมีการเชื่อม โดยโดยตรง
กับพระผู้สร้าง และความต่ำลงคือการเคลื่อนที่ ซึ่งมนุษย์ออกห่างจากสิ่งที่มองไม่เห็นและติดกับ
ดักการเกาะกุมของกาลเทศะ

เมื่อไม่มีสิ่งใดอยู่ พระเจ้าทรงมีอยู่ พระเจ้าทรงมีพระประสงค์แล้วทุกสิ่งทุกอย่าง ก็ถูก
สร้างขึ้น ถือเป็นหลักได้ว่าพื้นฐานการสร้างสรรค์คือเจตนารมณ์ของพระเจ้า เจตนารมณ์ของ
พระเจ้าคือจิตใจหรือความตั้งใจของพระองค์ นั่นคือการดำรงอยู่ที่ แท้จริงของเรา และ
จักรวาลนั้นอยู่ในจิตใจของพระเจ้า ที่นั่นมันเป็นกฎว่าสิ่งใดก็ตาม ที่ไม่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุที่
เป็นรากฐานของของมันอีกเลย มันไม่สามารถ มีชีวิตอยู่ต่อไปได้ ความสัมพันธ์ในรูปของ
ปรากฏการณ์นี้ ถูกสร้างขึ้นผ่านการหายใจ เข้า ซึ่งเป็นการเคลื่อนไหวที่สูงขึ้น ตรงข้ามกันเรามี
บุคลิกภาพทางกายภาพเช่นกัน และบุคลิกภาพทางวัตถุและกายภาพนี้วางพื้นฐานอยู่บนการ
เคลื่อนไหวที่คล้อยต่ำลง นั่นคือการหายใจออก

พลังงานกับวิญญาน

จักรวาลทั้งหมดและปรากฏการณ์ที่ดำรงอยู่ของมัน เคลื่อนที่อยู่ในวงกลม และการ
ปรากฏที่ดำรงอยู่มีความคุ้นเคยและคล้ายคลึงซึ่งกันและกัน ผ่านทางความคิดมัชฌิม
ความสัมพันธ์ของแหล่งติดต่อสื่อสาร ตามทฤษฎีวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ เรียกว่าพลังงาน
วิทยาศาสตร์บอกเราว่า ทุกสิ่งที่อยู่ในจักรวาลไม่ว่าจะมองเห็น หรือมองไม่เห็น ไม่สามารถถูก
ทำลายได้อย่างสิ้นเชิง และหลังจากวัตถุเปลี่ยนแปลงไปสู่รูปแบบต่างๆมากมาย จะเปลี่ยนรูปไป

เป็นพลังงาน และพลังงานนี้ยังคงปรากฏอยู่ในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปนั้น การสูญสลายหรือถูกทำลายลงอย่างสิ้นเชิงของ สิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ ในเชิงจิตวิญญาณนิยม พลังงานเดียวกันนี้ ได้ ชื่อว่าคือวิญญาณความรู้ที่ถูกมอบให้กับวิญญาณได้กลายมาเป็นความคิด ทรศนะ และความรู้สึก ความคิดและทรศนะเหล่านี้ยังคงเดินทางท่องเที่ยวตลอดเวลา คบขี้ ไปบนคลื่นและแสง หากหัวใจของเราสามารถได้รับศักยภาพที่จะอ่านออกและควบ คุมการ เคลื่อนไหวของพลังงานเหล่านี้ได้ ดังนั้น เราสามารถที่จะมีความรู้เกี่ยวกับ ความเปลี่ยนแปลง และการผันแปรของความคิดในหอคิลป์แห่งจักรวาล เราไม่สามารถ ก้าวเข้าไปสู่ชอกเล็กชอก น้อยที่สุดของจักรวาลได้ トラบเท่าที่เราไม่ตระหนักถึงรากเหง้าแห่งหัวใจของจักรวาลในการเข้าไป ในไฟฟ้าและจักรวาลเราต้องสามารถควบ คุมเหนือระยะการหายใจ ซึ่งสัมพันธ์กับการ เคลื่อนไหวไปในทางสูงขึ้น

การเคลื่อนไหวของลมหายใจเข้าไปสู่เบื้องลึกคือจิตไร้สำนึก การเคลื่อนไหว ผ่อนลม หายใจออกมาจากเบื้องลึกสู่พื้นผิวคือจิตสำนึก เมื่อชีวิตแห่งจิตสำนึกตื่นตัว ชีวิตแห่งจิตไร้สำนึก จะหลบเข้าไปอยู่เบื้องหลัง เมื่อชีวิตแห่งจิตไร้สำนึกตื่นตัว การเคลื่อนไหวของจิตสำนึกจะถูก ปิดบังไว้ ในการทำความเข้าใจอย่างลึกซึ้งต่อคุณนี้ ความรู้เกี่ยวกับการกระตุ้นของทั้งจิตสำนึก และจิตไร้สำนึกมีความจำเป็น พลังอันลึกลับ ของจิตใจสามารถทำงานได้เมื่อการเคลื่อนไหวขึ้น สูงของการหายใจถูกควบคุมโดยสมองเท่านั้นสิ่งนี้ทำให้เกิดการพัฒนาการรวมศูนย์ (เฟ่ง) และ การสร้างความเข้มข้น

อาจทำให้ฟังพอใจที่จะระลึกว่า เสาอากาศที่ได้รับการติดตั้งอยู่ในตัวเรานั้น สามารถที่จะ ส่งหรือได้รับก็ต่อเมื่อจิตใจถูกเพิ่มสมรรถนะความสามารถในการสร้าง ความเข้มข้น และรวม ศูนย์ความสนใจของมันเท่านั้น ความสามารถนี้จะถูกทำให้ทำงานและแข็งแรงได้ เมื่อเราจดจ่อ ลึกลงไปในการเคลื่อนไหวที่สูงขึ้นด้วยการอุทิศความสนใจและความเข้มข้นของเราเท่านั้น

บทบาทการหายใจกับชีวิตของเรา

การเรียนรู้ศาสตร์แห่งอภิปรัชญา ต้องการประสาทที่เข้มแข็งและจิตใจทรงพลัง การฝึก ลมหายใจเป็นประโยชน์และผลคืออย่างยิ่งยวดต่อการมีประสาทที่ ยึดหยุ่นต่อจิตใจที่แข็งแรงและ ต่อการเพิ่มพูนศักยภาพในการทำงานที่ซ่อนอยู่ เมื่อนักศึกษาจิตวิญญาณกอลันดาร์ สามารถ ควบคุมการหายใจของตนเองได้ ความสามารถในการทำงานของเนื้อเยื่อสมองและเซลล์ต่างๆ ที่วิ่งอยู่จะเพิ่มขึ้น เซลล์สมอง จะได้รับการประจุ เมื่อลมหายใจถูกเก็บกักไว้ภายใน และสิ่งนี้ได้

เตรียมโอกาสที่ดีขึ้น ในการกระตุ้นความสามารถที่ซ่อนอยู่ นักจิตวิทยาผู้นิยมได้สร้างกฎและแบบแผนในการฝึกฝนลมหายใจ ซึ่งถ้าได้รับการฝึกฝนจะมีประโยชน์ในทางกายภาพและทางจิตวิทยาอย่างมาก

เป็นที่ชัดเจนว่าชีวิตขึ้นอยู่กับการหายใจ ความล้มเหลว ความคิด ทรศณะและ ความรู้สึกจะดำรงอยู่ ก็ต่อเมื่อระบบการหายใจทำงานอย่างถูกต้องเหมาะสมเท่านั้น คลื่นของสุขภาพและพลังงานเข้าไปในร่างกายผ่านทาง การหายใจ แต่มลภาวะควัน และฝุ่นทำให้เกิดความเจ็บป่วยเมื่อสิ่งเหล่านี้ถูกสูดเข้าไป และพบหนทางเข้าไปในร่างกายผ่านทาง การหายใจ

ถ้าต้องการจินตนาการให้นั่งในสถานที่เปิดโล่งและหายใจเข้าลึกๆ ซึ่งคลื่นพลังงานและความสมบูรณ์ ได้เข้ามาในร่างกายด้วยและถูกดูดซับเข้าไปในร่างกาย ครั้นแล้วมันก็เกิดขึ้นเช่นกัน การฝึกลมหายใจที่แน่นอนฟอกเลือดและร่นเวลาการไหลเวียนของเลือด สร้างความชัดเจนให้ความสามารถของจิตใจ และทำให้ความตื่นเต้นทางอารมณ์สงบเยือกเย็นลง มนุษย์สามารถบำบัดรักษาอาการเจ็บไข้ได้ป่วยเกือบทุกชนิด ด้วยการฝึกลมหายใจของตนเอง ตัวอย่างเช่น โรคเกี่ยวกับกระเพาะ การย่อยและแผลในลำไส้ ท้องผูก นิ้วในไต ไช้และไข้หวัด ปวดหัว ลมบ้าหมู และ อาการโรคทางอารมณ์อื่นๆ เกี่ยวกับโรคตา ฯลฯ โรคเกี่ยวกับหน้าอก คอ หอย จมูก จะได้รับการรักษาโดยอัตโนมัติ ถ้าการฝึกลมหายใจได้รับการปฏิบัติตามกำหนด ตามแบบแผนการรักษา ได้มีการสังเกตด้วยเช่นกันว่าคนชรา ที่ยอมรับการฝึกลมหายใจ โดยเฉพาะเป็นปกติในชีวิตจะมีความสดชื่นเบิกบานเหมือนคนหนุ่มสาว แม้ในวัย 60 หรือ 70 ปี มีน้อยที่จะพบว่าไม่มีความเบิกบานและวิตกกังวล และผิวพรรณยัง คงเต่งตึง แม้ในวาระสุดท้ายของชีวิต

ผู้ที่ปฏิบัติการฝึกลมหายใจภายใต้การกำกับดูแลของครู จะเปลี่ยนเป็นมีพลัง ของการถ่ายทอดคำสั่งและการชี้นำทางโทรจิต ในระยะใดก็ได้ที่ต้องการ ตัวข้าพเจ้า เองก็มีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องนี้ ครั้งหนึ่งได้เกิดขึ้นกับข้าพเจ้า ขณะฝึกลมหายใจ อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกอลันดาร์ บาบา เอเลียฮ์ ว่าเมื่อชีวิตขึ้นอยู่กับ การหายใจ และทุกสิ่งในโลกที่ดำรงอยู่ถูกห่อหุ้มอยู่ในรัศมี ดังนั้น ด้วยเหตุผลใดที่เรา ทนลำบากเพื่อเตรียมแปรงฟันบึงเพื่อกิน ทุกดวงอาทิตย์ขึ้นความคิดนี้เจริญงอกงามขึ้นอย่างมั่นคงและเข้มข้น

ผู้ผลิตอาหารของแสง

วันหนึ่งก่อนดวงอาทิตย์ขึ้น เมื่อข้าพเจ้ากำลังปฏิบัติภารกิจลมหายใจอยู่ โดย หันหน้าไปทางทิศตะวันออก ได้บังเกิดความคิดว่า แสงและวัตถุอื่นที่ใช้ผลิตถั่วสำหรับ บริโภคได้เข้ามาในตัวข้าพเจ้า ข้าพเจ้ามองเห็นด้วยสายตาแห่งดวงดาวของข้าพเจ้า นั่นคือรัศมีว่า ได้กินถั่วที่ถูกทำให้มีคุณภาพบริสุทธิ์ที่สุดซึ่งถูกวางอยู่ต่อหน้าร่างกาย แห่งดวงดาวของข้าพเจ้า วันต่อมาข้าพเจ้ามีแรงผลักดันอยากกินแอปเปิ้ล และแสง ที่ก่อเป็นรูปแอปเปิ้ล ได้รวมเข้าด้วยกันเป็นรูปแอปเปิ้ล และข้าพเจ้าก็ได้รับมัน กล่าวอย่างสั้นๆ คือข้าพเจ้าได้รับอาหารต่อเนื่องเป็นเวลา 17 วันเต็ม ในวิธีเดียวกัน และในระหว่างเวลาดังกล่าวข้าพเจ้าไม่เคยรู้สึกว่ายากลำบากหรืออดอาหาร ปกติเลย ข้าพเจ้าจะสูดเอาพลังงานที่เรื้อรังทางกายภาพต้องการเข้าไป กระบวนการที่ได้รับอาหารนี้ผลิตจากแสง ที่กระจัดกระจายอยู่ในจักรวาลที่กว้างใหญ่ไพศาล ทำให้เกิดภาพของจิตสำนึกกอลันดาร์ที่แข็งแกร่งและทรงพลัง จนกระทั่งกำแพงอวิชฺฐ และหิน เริ่มรู้สึกว่าบางเบาราวกับทำจากกระดาษ ข้าพเจ้าสามารถได้ยินเสียงที่อยู่ห่างไกลออกไปได้อย่างชัดเจน สามารถอ่านความคิดของผู้ที่เข้ามาสัมผัสบนจอแห่ง จิตใจของข้าพเจ้า ความแปลกประหลาดคือประสบการณ์ของวันเวลาเหล่านั้น แสงดึงดูดของความคิดที่น่ารังเกียจของผู้แสดงตนว่าเคร่งครัด ทำให้เกิดความรู้สึกของกลิ่นที่น่าเกลียด และความคิดที่ละเอียดอ่อนของผู้ที่มีได้ปรากฏความเคร่งครัดออกมาภายนอก ทำให้เกิดความรื่นรมย์เสมอ โลกมหัศจรรย์อยู่ที่นั่นเพื่อข้าพเจ้าจะได้สำรวจ

พระเจ้าทรง เป็นเจ้าของ แสง

ลมหายใจที่มีอำนาจมากขึ้น จะเก็บสะสมแสงเหล่านั้นไว้ในวิญญาณมนุษย์ ซึ่งสามารถทำให้มนุษย์พ้นออกมาจากเรื่องที่ความรู้สึกซึ่งเสกสรรปั้นแต่งและ ตั้งสมมติฐานขึ้น และเข้ามาอยู่ในปริมาตรแห่งความเป็นจริง และนั่นคือโลกที่มองไม่เห็นการฝึกลมหายใจโดยทั่วไปสร้างความเข้มแข็งให้จิตสำนึกและระบบทางกายภาพ

แสงทั้งหมดที่เก็บสะสมไว้ในตัวมนุษย์บรรจุไปด้วยแสงและพลังงาน เนื่องจาก การฝึกลมหายใจ แสงที่เก็บไว้ทั้งหมดนี้จะตั้งอยู่ ณ ตำแหน่งต่างๆ กัน 6 แห่งใน วิญญาณมนุษย์ และแต่ละแหล่งเก็บจะยอมให้สะสมแสงที่มีสีเฉพาะ คลังแรกจะสำรองแสงสีเหลือง คลังที่สองสีแดง คลังที่สาม สีขาว คลังที่สี่ สีเขียว คลังที่ห้า สีน้ำเงิน และคลังที่หก สีม่วง ในความเป็นจริง ส่วนประกอบของแสงเหล่านี้ได้สร้างสี ขึ้นมามากมาย ซึ่งเป็นตัวแทนของอารมณ์ในชีวิต

ลำแสงสีส้ม

เราสามารถมองเห็นระดับความเข้มจำนวนที่ไม่อาจนับได้ของสีน้ำเงิน ภายในระยะสายตาของเรา ระหว่างขอบฟ้ากับโลก ภาพมุกกว้างของแสงที่เรามองเห็น ประกอบด้วยแสงออกซิเจน ไนโตรเจน และก๊าซอื่นๆ อีกบางชนิด นอกจากก๊าซ เหล่านี้แล้ว ยังมีเงาที่ชัดเจนไม่ว่าจะมีแสงหรือมืดทึบ มีสิ่งอื่นๆ อีกสองสามสิ่งเพื่อ สร้างสีฟ้า และรับผิดชอบต่อแสงหลากหลายในบรรยากาศ อย่างไรก็ตาม ในความใสของบรรยากาศหรือความสามารถในการมองเห็นที่ไม่สิ้นสุดก็ยังมีสิ่งต่างๆ มากมาย ดำรงอยู่ในบรรยากาศนี้

ในขั้นแรกนี้เราจะพิจารณาแสงที่มีผลกระทบกับสีฟ้า โดยเฉพาะก่อน ต้นกำเนิดของแสงนั้นคืออะไร มนุษย์ไม่มีความรู้ชัดเจนเกี่ยวกับสิ่งนี้ แหล่งกำเนิด ของรังสีน้ำที่ระบุไว้คือประมาณ 90 ล้านไมล์จากโลก หรือกล่าวได้ว่าสีที่เราเห็น อย่างใกล้ชิดนั้นอยู่ห่างไกลจากเราราว 90 ล้านไมล์ เมื่อเป็นเช่นนี้จึงค่อนข้างเป็น การยากที่จะเข้าใจมีสิ่งใดปรากฏอยู่ระหว่างดวงอาทิตย์กับโลกนอกจากแสง ซึ่งยังคงซึมซับอยู่ในบรรยากาศ องค์ประกอบที่เล็กที่สุดของลำแสงอาทิตย์ที่เดินทางมาถึงเราจากดวงอาทิตย์คือโฟตอน คุณลักษณะประการหนึ่งของโฟตอนคือไม่มีที่ว่างอยู่ในมัน ดังนั้น เมื่อมันแพร่กระจายไปในรูปของคลื่น ก็จะไม่มีการปะทะหรือแทนที่ กัน กล่าวอีกอย่างหนึ่งคือ โฟตอนเหล่านี้ไม่กินเนื้อที่ นอกจากมันต้องถูกปะทะด้วย สีที่มาประสม การปะทะของโฟตอนกับวัตถุใดก็ตามในบรรยากาศทำให้เกิดที่ว่าง ตามความจริงแล้วอะไรคือบรรยากาศ มันคือความหลากหลายและการแยกออกของสี การแยกออกของสีไม่ได้เกิดขึ้นจากการโฟตอนเพียงอย่างเดียว แต่เกิดขึ้นเพราะ แต่เกิดจากห้วงที่สร้างขึ้นด้วยตัวเองภายในโฟตอน เมื่อโฟตอนปะทะกับห้วงเหล่านี้ หลายสิ่งหลายอย่างเช่น ที่ว่าง สี ฯลฯ ถูกสร้างขึ้น เมื่อโฟตอนได้ชนกับห้วงเหล่านี้ สิ่งต่างๆ มากมาย เช่น ที่ว่าง สี ก็ก่อรูปขึ้น

ห้วงในลำแสง

มีคำถามเกิดขึ้นว่า ห้วงเหล่านี้เกิดขึ้นในลำแสงได้อย่างไร เราต้องรู้ว่ามิดวง ดาวและดวงอาทิตย์จำนวนมากในระบบอันกว้างใหญ่ไพศาลของเรา และได้ส่งผ่าน แสงด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง อย่างน้อยที่สุดระยะทางระหว่างดวงอาทิตย์ 2 ดวง กล่าวได้ว่า 5 ปีแสง ที่ใดก็ตามซึ่งแสงของดวงดาวหรือดวงอาทิตย์เหล่านี้ปะทะกันห้วงอย่างเช่น โลกและดาวเคราะห์อื่นๆ ก็จะเกิดขึ้นจากแสงที่ปะทะกันนี้ หมายความว่าที่ใดก็ตามซึ่งแสงที่ไม่อาจคำนวณนับได้จากดวงดาว ซึ่ง

กล่าวกันว่าในแก๊สที่ชื่อของ เราแห่งนี้มีอยู่ถึงราว 200,000 ล้านดวง มีการปะทะกันห้วงที่ เรียกว่าดาวเคราะห์ ก็จะก่อตัวขึ้น

กล้องอิเล็กทรอนิกส์

มีเซลล์อยู่บนพื้นล้านเซลล์ในสมอง และกระแสไฟฟ้าก็ยังคงไหลผ่านเซลล์ เหล่านี้ กระแสไฟฟ้าเหล่านี้เองที่ทำให้ความคิดผ่านทะลุจิตสำนึก จิตใต้สำนึกและ จิตไร้สำนึก ช่อง หนึ่งของสมองก็คือ ช่องซึ่งภาพที่ถูกกระแสไฟฟ้าถ่ายไว้ได้รับการเก็บสะสมและแจกจ่าย ออกไป ภาพเหล่านี้มีทั้งสว่างสดใสและมีมืดทึบ ช่องอื่นๆ บรรจุสิ่งที่สำคัญๆ ไว้แต่ไม่สำคัญ เท่ากับที่สามารถเรียกสู่ความทรงจำได้แม้ระยะเวลาผ่านไปหลายปีก็ตาม ช่องที่สามเก็บสิ่งที่ สำคัญยิ่งกว่า ซึ่งบางครั้งปรากฏขึ้น ชั่วแวบหนึ่งในจิตใจของเรา ตามสถานการณ์ที่มาประสบ ช่องที่สี่ควบคุมการกระทำ และพฤติกรรมตามปกติและอัตโนมัติของมนุษย์ ช่องที่ห้าเป็น สถานที่เก็บสิ่งที่ผ่าน มาในอดีต ซึ่งไม่มีความสำคัญต่อเครือข่ายของชีวิต แต่บางครั้งโดยที่ไม่ คาดฝันสามารถระลึกขึ้นได้ ช่องที่หกจากสิ่งที่ไม่ได้ช่วยเหลือต่อความทรงจำของเรา ตัวอย่างเช่น เมื่อความคิดเกี่ยวกับนกเกิดขึ้น ด้วยการปรากฏขึ้นของความคิด นักทางกายภาพ ก็ มาปรากฏอยู่ต่อหน้าเรา ช่องที่เจ็ดรู้จักกันโดยทั่วไปว่าความทรงจำ

การซึมผ่านและการฉีดสีฟ้าผสมในสมองทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความคิด ความรู้สึก อารมณ์และสภาวะตามปกติ มนุษย์จะค่อยๆ เรียนรู้ ที่จะเชื่อมและสัมพันธ์ ความคิดเหล่านี้ซึ่งกัน และกัน ความคิดที่เขาลบออกจะถูกขจัดไปทั้งหมดและที่ถูกซึมซับจะกลายเป็นการเคลื่อนไหว และการกระทำของเขา หลังจากเจ็ดสีเหล่านี้ ก่อให้เกิดผลกระทบต่างๆ ตามความหนักเบาของ ความเข้มแล้วก็จะถูกแทนที่โดยสีอื่นๆ สีที่ถูกแทนที่จำนวนมากจะกลายมาเป็นความรู้สึกของ เรา เพราะสีเหล่านี้มีมืดทึบ และลึกดำมาก

ระบบประสาท

การประสานและควบคุมการเคลื่อนที่ของร่างกายทั้งภายนอกและภายในได้ รับการ ดำเนินการให้ลุล่วงไปโดยระบบประสาทในร่างกาย ระบบประสาทมีความ จำเป็นสำหรับชีวิต เพราะข่าวสารของร่างกายมากมายไปถึงสมองหรือไขสันหลังผ่าน ทางประสาทเหล่านี้ และทำ ให้รู้ในสิ่งที่เรามอง ได้ยินและรู้สึก สมองซึ่งถูกห่อหุ้ม อยู่ในกระโหลกแสดงบทบาทหลักใน ระบบประสาท สมองมีส่วนสาม ส่วนที่ใหญ่ที่สุด แบ่งเป็นสองซีกย่อย โดยรอยแยกเล็ก

ประมาณ 5 เซนติเมตร เป็นสมองด้าน ขวาและสมองด้านซ้าย ร่างกายซีกขวาควบคุมโดยสมอง ซีกซ้าย และร่างกายซีกซ้าย ควบคุมโดยสมองซีกขวามีสมองด้านบนประกอบด้วยวัตถุน้ำตาลอ่อน ข้างใต้มีวัตถุ สีขาวเป็นชั้นหนา ความคิดการพิจารณาไตร่ตรองและความอภิมรย์ควบคุม โดยวัตถุ สีขาว ขณะที่วัตถุน้ำตาลรับผิดชอบในการรับและส่งข่าวสารข้อมูลจากร่างกาย ทั้ง ยัง ควบคุมกล้ามเนื้อด้วย ศูนย์ความรู้สึกลึกทางตา หู และจมูก ก็ตั้งอยู่ในส่วนของ เมดุลลาออบลองกา ตา (Medulla Oblongata) สมองส่วนหลังควบคุมการเต้น ของหัวใจหลังจากที่โยคีสามารถ ควบคุมการเก็บกักออกซิเจนจำนวนมากไว้ในเมดุลลา ออบลองกาตา ผ่านการฝึกลมหายใจได้ แล้ว สามารถมีชีวิตอยู่เป็น ระยะเวลายาวนานได้ แม้ปราศจากการลมหายใจหรือการหายใจ พวกเขาสามารถ กลับมามีชีวิตใหม่ได้ หลังจากคง “ความตาย” อยู่หลายปี

ไขสันหลัง พวงของเนื้อเยื่อประสาท ตั้งอยู่ในโพรงยาวของลำกระดูกสันหลัง ในรูปของ สายร้อยยาว มันมีการเชื่อมโยงร่างกายกับสมองไว้ โดยข่าวสารข้อมูล สำหรับร่างกายจะกระจาย ไปทั่วโดยผ่านทางไขสันหลังนี้ กระบวนการขยายตัว และการเดินของหัวใจวางอยู่บน กระแสไฟฟ้า แรงกระตุ้นของกระแสไฟฟ้าทำให้เกิดการขยายและหดตัวของหัวใจก็เหมือนกับ กระแสไฟฟ้าที่ควบคุมเครื่องจักร

ระบบที่ครบถ้วนสมบูรณ์ของร่างกายประกอบด้วยเครือข่ายของประสาทที่กระแสไฟฟ้า ยังคงไหลเวียนอยู่ กล่าวอีกอย่างหนึ่งคือ เราถูกบังคับให้กล่าวว่า ระบบร่างกายของเราวาง พื้นฐานอยู่บนกระแสไฟฟ้าหรือแสง และระบบทั้งหมดได้รับการกระตุ้น โดยแสงอย่างต่อเนื่อง

มูรอกอบะฮ์

ท่านกอดันดาร์ บาบา เออาลียา ให้คำจำกัดความมูรอกอบะฮ์ว่า เป็นกระบวนการที่ สามารถทำให้มนุษย์ได้รับการปลดปล่อยจากสถานการณ์และผลประโยชน์ทางโลก หรือแม้แต่ จากการยึดกุมของกาลเทศะ เป็นไปไม่ได้ที่จะเข้าไปในโลก ที่มองไม่เห็น ถ้าหากมนุษย์ไม่ปลด เปลื้องตัวเองจากการเกาะกุมของกาลเทศะ นั้น คือถ้าบุคคลผู้หนึ่งเป็นอิสระอย่างสมบูรณ์จาก ความต้องการความอยากทางร่างกายได้ เขาก็ไม่สามารถเข้าไปในโลกที่มองไม่เห็นได้ เสรีภาพ จากความต้องการทางกายภาพไม่ได้หมายความว่าบุคคลผู้นั้นจะต้องตาย แต่หมายความว่า มนุษย์ ควรจะกำหนดความต้องการความอยากทางกายภาพของเขาให้เป็นความสำคัญ ระดับที่ สอง และควรรวมศูนย์ความเข้มข้นของความสนใจไปยังประเด็นของสถานที่ ซึ่งความต้องการ ทางกายภาพตกเป็นของเขาในรูปแบบของแสง

วิธีที่ง่ายที่สุดของการฝึกมูรอกอบะฮ์ (อุตฺรวิสัยสมาธิ) ก็คือหลังจากเลือก ท่าที่สบายแล้ว ควรนั่งในมุมที่มีผืน ซึ่งมียุณภูมิปานกลาง อวัยวะและกล้ามเนื้อทุกส่วน ควรอยู่ในสภาพผ่อนคลาย ในอวัยวะทั้งหมดนั้น จิตใจควรถูกผลักไปอยู่ในสภาวะที่ไม่รับรู้การดำรงอยู่ของร่างกาย อีกต่อไป การหายใจลึกๆ ช่วยสร้างภาวะนิ่งให้กับ อัตราการหายใจ ดวงตาปิดและพยายามมอง ภายในตัวตนของตนเองในสภาพที่ปิดตา ความคิดที่ตัดขาดจากการกระทำ จะต้องถูกทำให้บริสุทธิ์และเคร่งครัด ไม่มีใครถูกถือว่าเป็นคนไม่ดี จะต้องไม่มีเจตนาร้าย ความเกลียดชัง ความพยายามหรือความอิจฉาริษยา ถ้ารู้สึกเจ็บปวดเพราะใครบางคน แทนที่จะแก้แค้นสมควรให้อภัยเสีย การคืนรนต่อสู้อและความพยายามที่จะให้ได้มาซึ่งปัจจัยยังชีพ และวิธีการดำรงชีวิต ควรกระทำอย่างขยันหมั่นเพียร อย่างสุดความสามารถ และผลลัพธ์สิ่งๆ ที่ตามมาไว้ กับพระเจ้า ถ้ารู้สึกว่ามีบางคนทำให้ได้รับความเจ็บปวดหรือมีความก้าวร้าวต่อฝ่ายตรงข้ามของตน โดยนิสัยและท่าทีของเขา ดังนั้น โดยไม่เกี่ยวกับความอ่อนแอ ความยากจนหรือสถานะที่ตกต่ำจากความเสียหาย จะต้องให้อภัยมากมายโดยไม่คำนึงถึง ความเศร้าระทม สิ่งที่จะให้แก่ผู้อื่นต้องเหมือนกับที่ ต้องการให้กับตนเอง ความมั่งคั่ง และความร่ำรวยจะต้องไม่เป็นทุกสิ่งทุกอย่างสำหรับเขา เช่นเดียวกับไม่มีคุณลักษณะ ที่ความสำคัญใดๆ เลย ทรัพย์สมบัติและทรัพยากรธรรมชาติที่พระเจ้าประทานให้ ควรจะถูกใช้ไปอย่างมีความสุข และด้วยความขอบคุณ และเช่นกันไม่ควรที่จะกล่าว ว่านั่นเป็นเป้าหมายทั้งหมดของชีวิต สิ่งถูกสร้างของพระเจ้าควรจะได้รับ การรับใช้ ในทุกวิถีทางที่เป็นไปได้ กระบวนการทำมูรอกอบะฮ์จะฟื้นฟูความละเอียดอ่อนแห่งตัวตนของคุณคน ผู้ซึ่งมีความคิดเกี่ยวกับหลักศีลธรรมจรรยาและมีความประพฤติที่น่านับถืออย่างรวดเร็ว ความละเอียดอ่อนแห่งตัวตนซึ่งเต็มไปด้วยสีสัน จะมีผลลัพธ์ ในความชัดเจนของจิตสำนึก

มูรอกอบะฮ์ (อุตฺรวิสัยสมาธิ) คือ กระบวนการซึ่งคำสั่งและการชี้แนวทาง ของผู้สอน หรือครู จะต้องได้รับการปฏิบัติในลักษณะเชื่อฟังอย่างที่สุด ถ้ามีการต่อต้านหรือทำทลายใดๆ ในตัวนักศึกษาดังกล่าวทางจิตวิญญาณ หรือในการเข้าร่วมกระบวนการทำมูรอกอบะฮ์ จะยังคงไม่สมบูรณ์ เพื่อผลลัพธ์ในเชิงบวกและความสำเร็จของการทำ มูรอกอบะฮ์ การยอมจำนนอย่างสิ้นเชิงของ ตัวตนคือความจำเป็นอย่างยิ่งขาด

มูรอกอบะฮ์ ทำให้มนุษย์มีความคุ้นเคยกับปริมณฑลด้านใน ลักษณะเดียวกับ ที่เขามีความคุ้นเคยกับโลกที่ปรากฏอยู่ เมื่อผู้สัมพันธ์ทางจิตวิญญาณเข้าไปสู่โลก ที่มองไม่เห็น จะเริ่มเห็นระบบสุริยะและแกเล็กซี่จำนวนนับไม่ถ้วนใน โลกที่มองไม่เห็น เขาจะบรรลุความปรารถนาของชีวิตในปริมณฑลที่มองไม่เห็น เฉกเช่นที่กระทำ ในโลกที่ปรากฏอยู่นี้ แนะนำ

ตนเองกับบรรดาเทวดา สุนทนาและติดต่อสื่อสารกับ พวกเขา ข้อเท็จจริงและความจริงทั้งหมด ซึ่งเป็นพื้นฐานที่จักรวาลนี้ถูกสร้างขึ้น จะได้รับการเปิดเผยแก่เขา เขาจะสังเกตเห็นด้วยถึง ประเภทของแสงที่ทำหน้าที่ใน การสร้างสรรค์จักรวาล อะไรคือแหล่งต้นกำเนิดของแสงเหล่านี้ วิธีที่แสงเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นและจัดส่งไปยังปัจเจกของจักรวาล และเขาจะสังเกตเห็นการที่ความ เปลี่ยนแปลงของจำนวน และขนาดของแสงเหล่านี้มีผลกระทบต่อการก่อร่างของลักษณะพิเศษ ของจักรวาลด้วยเช่นกัน เขายังสังเกตเห็นด้วยว่าแหล่งกำเนิดของแสงเหล่านี้คือ อันวาร (แสง) ทั้งยัง แลเห็นอภิปัสณา (Beatific Vision) เช่นกัน ซึ่งเป็นสาเหตุขั้นรากฐานของนั้น (อันวาร) เป็นแสง ซึ่งครอบงำและสนับสนุนแสงต่างๆ ให้เขารู้จัก ท่านกอลันดาร์ บาบา เอลิยาห์ ผู้สถาปนา จิตสำนักกอลันดาร์ ได้ออกแบบ ระบบมูรอกอบะฮ์ (อูตรวิลัยสมาธิ) ไว้อย่างลึกซึ้ง สำหรับการ เรียนศาสตร์แห่ง อภิปรัชญา การชี้นำและการควบคุมดูแลของครูทางจิตวิญญาณ เป็นเงื่อนไขที่ ต้อง ทำก่อน ในฐานะที่เป็นความจำเป็นสำหรับการเรียนหัวข้อหรือความรู้อื่นๆ นักเรียน ต้อง เรียน ก.ข. ค. เป็นหัวข้อเริ่มแรก แล้วจึงไปเรียนการสร้างประโยชน์ ภายได้ การชี้นำของครูและ ต่อมาการศึกษาหนังสือเป็นเล่มก็กลายเป็นเรื่องปกติสำหรับเขา เหมือนกับการเรียนศาสตร์แห่ง อภิปรัชญาเช่นกัน การชี้นำและการอุปถัมภ์ของครู ทางจิตวิญญาณหรือผู้ฝึกสอนก็มีความจำเป็น

องค์กรระหว่างประเทศ “จิตสำนักกอลันดาร์” ได้เตรียมหลักสูตรและบทเรียนมูรอกอบะฮ์ (อูตรวิลัยสมาธิ) ในรูปแบบของมหาวิทยาลัยเปิด ผู้ที่มีความประสงค์จะศึกษาศาสตร์ แห่งอภิปรัชญา ณ ที่ใดในโลกก็ตาม สามารถติดต่อที่อยู่ใดก็ได้ต่อไปนี้ เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวได้ ทางเว็บไซต์.

www.azeemia-isb.org

www.azeemiafoundation.org